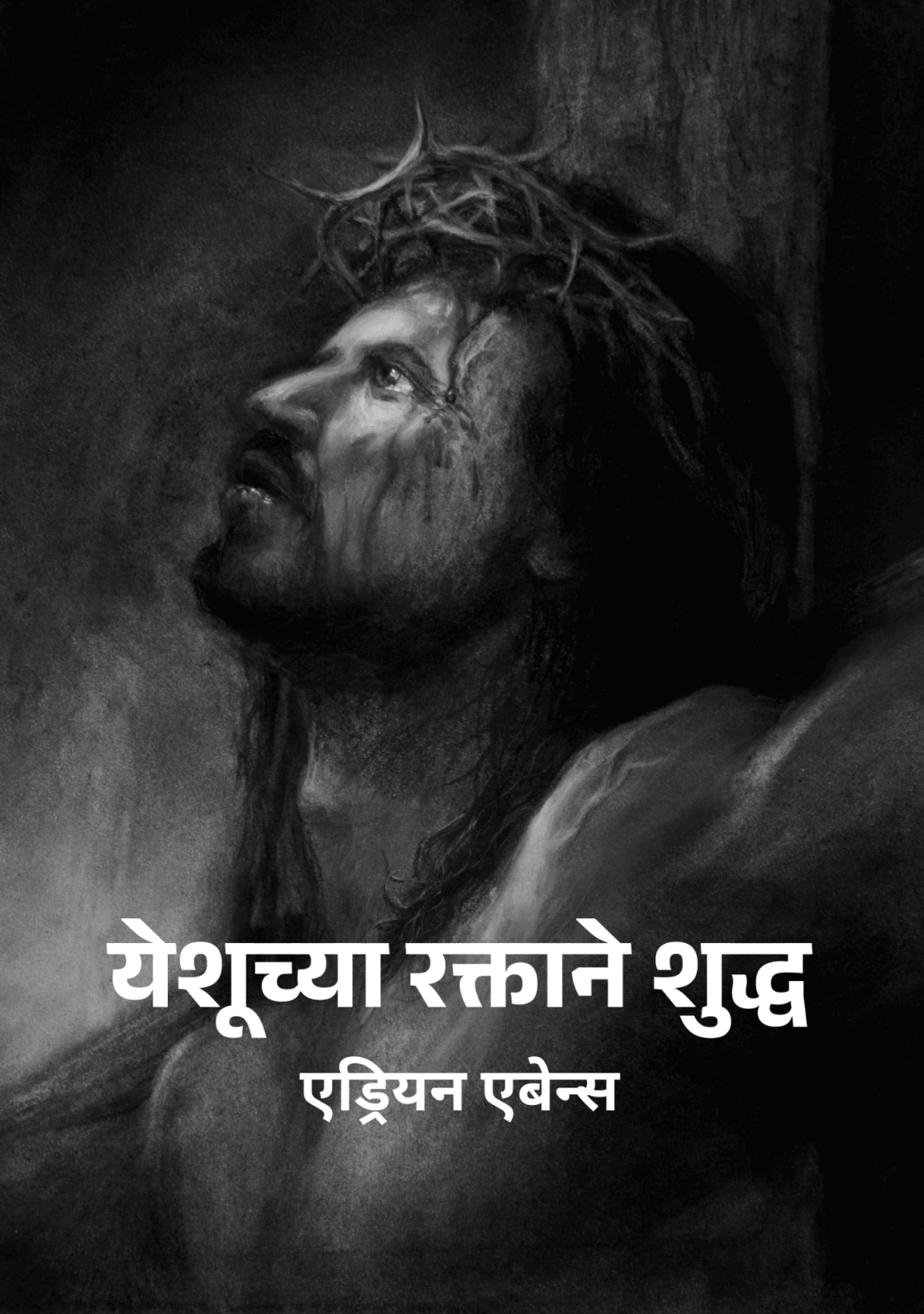




येशूच्या रक्ताने शुद्ध

एड्रियन एबेन्स

येशूच्या रक्ताने शुद्ध

एड्रियन एबेन्स
माझ्या वडिलांच्या स्मरणार्थ

एबेल एबेन्स
अब (पिता) एल (देव आहे)
एबेन (दगड) च्या (...चा)

4^{व्या} ऑक्टोबर १९३५ - ५^{व्या} नोव्हेंबर २०२३

कितीही खर्च आला तरी योग्य ते करायला मला कोणी शिकवलं



एप्रिल २०२४

सामग्री

1. विवेक शुद्ध करणे.....	3
2 खोट्या न्यायासाठी मृत्यूची मागणी.....	8
3. खडकाशी बोला.....	16
4. पितळ आणि सोने.....	17
5.अभयारण्यात रक्त.....	20
6. रक्ताचा दैवी नमुना.....	23
7. याकोबच्या संकटाचा काळ.....	30
8. ख्रिस्ताचे दुःख आणि वर्तमान क्रूस.....	35
9. यज्ञ प्रणाली समजून घेणे.....	38
10. आरसा.....	42
11. विकृत बलिदान.....	44
12. वल्हांडण सण आणि सिनाई पर्वतावरील बलिदानावर आज्ञा.....	47
13. एडका आणि बकरा.....	53
14. शिंगांचे अर्थ.....	60
15. शत्रुत्वाचा (वध) करणे.....	75
16. पापांमुळे त्याला दिलेली सेना.....	80
17 पवित्रस्थानाचे शुद्धीकरण.....	83
18. जटामांनसिने उघडलेली नाराजी.....	91

1. विवेक शुद्ध करणे

शुभवर्तमानाचे हृदय हे येशू ख्रिस्ताच्या रक्ताविषयीची शिकवण आणि आपल्याला पापापासून शुद्ध करण्याचे त्याचे सामर्थ्य आहे.

पण जसा तो प्रकाशात आहे तसे जर आपण प्रकाशात चालत असलो तर आपली एकमेकांबरोबर सहभागिता आहे, आणि त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त ह्याचे रक्त आपल्याला सर्व पापांपासून शुद्ध करते.- 1 योहान 1:7

येशूचे रक्त आपल्याला पापापासून कसे शुद्ध करते? हा अनेक कारणांसाठी एक महत्वाचा प्रश्न आहे, ज्यापैकी रक्तामुळे विशेषतः ख्रिस्ती नसणाऱ्यांसाठी त्रासदायक विचार येतात. देवाला तेच हवे आहे का? शुद्धीकरणाचा थेट संबंध देवाशी न्याय्य किंवा योग्य बनण्याशी आहे. रक्ताला देवाच्या न्यायाच्या संदर्भात पापकर्त्याच्या न्याय्यतेशी जोडण्यासाठी खालील मुख्य वचन आहे.

25त्याच्या रक्ताने विश्वासाच्या द्वारे प्रायश्चित्त होण्यास देवाने त्याला पुढे ठेवले. ह्यासाठी की, पूर्वी झालेल्या पापांची देवाच्या सहनशीलतेने उपेक्षा झाल्यामुळे त्याने आपले नीतिमत्त्व व्यक्त करावे; म्हणजे आपले नीतिमत्त्व सांप्रतकाळी असे व्यक्त करावे की, आपण नीतिमान असावे आणि येशूवर विश्वास ठेवणाऱ्याला नीतिमान ठरवणारे असावे.- रोमकरांस पत्र 3:25,26

या आधुनिक भाषांतरात असे म्हटले आहे की देवाने पाप्यांना शिक्षा न देण्यास टाळाटाळ केली तर त्याने ती सर्व शिक्षा त्याच्या पुत्रावर टाकली नाही तर तो अन्यायकारक ठरेल. पाप्यांनी हे योग्य आणि न्याय्य म्हणून ओळखले पाहिजे आणि शिक्षेच्या उद्देशावर विश्वास ठेवला पाहिजे - येशू. अशाप्रकारे देव पाप्याला त्याच्याबरोबर योग्य असल्याचे घोषित करतो जेव्हा पापी विश्वास ठेवतो की देवाच्या न्यायाच्या आवश्यकता पूर्ण करण्यासाठी येशूने वधस्तंभावर त्याचे रक्त सांडले. प्रख्यात प्रोटेस्टंट धर्मोपदेशक चार्ल्स स्पर्जन यांनी असे व्यक्त केले: ख्रिस्त, आता

सुवार्ता अंतर्गत, आपल्या पापांसाठी प्रायश्चित आहे. रक्ताद्वारे च देव, अनंत न्याय्य, त्याच्या चारित्र्याचे उल्लंघन न करता, दोषांच्या उल्लंघनातून जाऊ शकतो. देवाच्या कोणत्याही एका गुणाने दुसऱ्या गुणाची छाया पडावी हे शक्य नाही. तो परिपूर्ण आहे. तो असीम दयाळू आहे, परंतु न्यायाच्या खर्चावर तो वरीलप्रमाणे दयाळू होणार नाही! दयेवर न्यायाचा कधीही विजय होणार नाही! दया, दुसरीकडे, न्यायाच्या वाहत्या झग्याचा पडदा कधीही कापणार नाही. येशूच्या व्यक्तीमध्ये आणि विशेषतः येशूच्या रक्तात, युगानुयुगातील मोठे कोडे सोडवले जाते! जो येशूवर विश्वास ठेवतो त्याचा देव न्याय्य आणि न्यायी असू शकतो. आम्ही पाप केले आहे. देवाने पापाची शिक्षा दिली पाहिजे. देवाने विश्वावर शिक्कामोर्तब केलेल्या अक्षम्य नियमांनुसार, पापी शिक्षेस टाळवून जाऊ शकत नाही. - चार्ल्स स्पॅर्जन, ख्रिस्ताचे मौल्यवान रक्त

- पण धार्मिकतेची ही घोषणा प्रत्यक्षात पाप्याला कशी शुद्ध करते? स्पॅर्जन पुढे म्हणतो:

जेव्हा आत्मा विश्वासाने येशू ख्रिस्ताकडे येतो आणि त्याच्यावर विसंबून राहतो, तेव्हा देवाकडून परिपूर्ण माफीची शिक्षा निघते आणि आत्म्याला वर्षांच्या संचित केलेल्या सर्व डागांपासून शुद्ध केले जाते! जे नरकासारखे काळे होते ते एका क्षणात स्वर्गासारखे पांढरे होतात शिंपडण्याच्या रक्ताच्या वापराद्वारे-कारण रक्त विवेकावर पडताच सर्व पाप अदृश्य होते! जे बैल आणि बकऱ्यांचे रक्त करू शकत नाही, ते येशूचे रक्त परिणामकारकपणे पूर्ण करते - सर्व पापांपासून शुद्धीकरण! वरील प्रमाणे हे कसे घडते यासाठी एलेन जी व्हाईट अधिक संबंधित संदर्भ देते:

जेव्हा शिंपडलेल्या रक्ताद्वारे पाप काढून टाकले जाते, तेव्हा आत्मा येशूच्या प्रेमाच्या भावनेने आणि पापाच्या तिरस्काराने वितळतो.. या किंवा त्या विशिष्ट कृतीसाठी पश्चात्ताप करणे पुरेसे नाही. हृदय शुद्ध केले पाहिजे. चुकीचे कृत्य म्हणजे अपवित्र, अपरिवर्तित हृदयाचा झरा ओसंडून वाहणे. { SpTB07 22.1 }

स्पॅर्जन यावर जोर देतात की विवेकावर पडणारे रक्त, ज्याचा अर्थ मी त्याला समजतो की जेव्हा आपण विश्वास ठेवतो की येशूने आपल्या पापांची किंमत चुकवण्यासाठी त्याचे रक्त सांडले तेव्हा आपण क्षमा करतो. देवाने आम्हाला क्षमा केली आहे. पण हे साधे सत्य आपल्याला पापापासून शुद्ध करते का? स्पॅर्जन भूतकाळातील पापांशी संबंधित आहे, परंतु भविष्यातील नाही.

एलेन जी व्हाईट येशूच्या प्रेमाच्या भावनेने आणि पापाच्या तिरस्काराने हृदय वितळल्या बदल बोलते. एलेन जी व्हाईट या मानवी हृदयात घडणाऱ्या क्रियांचे वर्णन करतात. शुद्धीकरण हे क्षमा स्वीकारण्यापेक्षा अधिक आहे, त्यात येशूच्या प्रेमाची भावना आणि पापाबद्दल तिरस्कार समाविष्ट आहे. याशिवाय, आपण भविष्यातील पापांसाठी शुद्ध होऊ शकत नाही.

माझ्या किशोरावस्थेत, मला हा अचूक अनुभव आला. माझ्यासाठी वधस्तंभावर येशूच्या दुःखाबद्दल मी विचार करत असताना, माझ्या जागी दुःखात असलेल्या त्याच्या प्रेमाच्या भावनेने माझे हृदय विरघळले. माझ्या पापांमुळे मी वाहून घेतलेली अपराधी भावना येशूकडे पाहण्याने उठली. ख्रिस्तावरील विश्वासाने, माझा विवेक त्याच्या अपराधापासून शुद्ध झाला. मला खात्री होती की माझ्या सर्व पापांची क्षमा झाली आहे. माझे हृदय बदलले होते. मी धर्मातराचा अनुभव घेतला. माझा विश्वास होता की देवाने मला स्वीकारले आहे. माझ्यावर अपराधीपणाचा भार ठेवून कोपऱ्यात लपून बसण्यापेक्षा मी त्याच्याशी बोलू शकेन यावर माझा विश्वास होता.

आपला प्रभु येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाच्या प्रेमाच्या सूर्यप्रकाशात चालणे किती आनंददायक आहे. या अनुभवाचा आनंद आणि आश्चर्य माझ्यासाठी संपत्ती पुनरुज्जीवन स्तोत्राच्या शब्दात टिपले गेले आहे, 'येथे प्रेम आहे, महासागरा सारखे विशाल'.

येथे प्रेम आहे, समुद्रासारखे विशाल,

पूर म्हणून प्रेमळ दया:

जेव्हा जीवनाचा राजकुमार, आमची खंडणी,

आमच्यासाठी त्याचे मौल्यवान रक्त सांडले.

त्याचे प्रेम कोणाला आठवणार नाही?

त्याचे गुणगान गाणे कोण थांबवू शकते?

त्याला कधीच विसरता येणार नाही

संपूर्ण स्वर्गातील अनंतकाळच्या दिवसांमध्ये.

वधस्तंभाच्या डोंगरावर

कारंजे खोल आणि रुंद उघडले;

देवाच्या दयेच्या पूर मार्गातून

एक अफाट आणि दयाळू भरती वाहते.
कृपा आणि प्रेम, शक्तिशाली नद्यांसारखे,
वरून सतत ओतले,
आणि स्वर्गातील शांतता आणि परिपूर्ण न्याय
प्रेमात दोषी जगाचे चुंबन घेतले.

मी मापाच्या पलीकडे शांतता अनुभवली, आणि येशू साठी सतत तळमळ अनुभवली. त्याचा हात धरून या अंधाऱ्या जगात त्याच्यासोबत चालण्याची इच्छा मला नेहमीच वाटत होती. त्याचे वचन माझ्या आत्म्यासाठी अन्न बनले आणि मी कृपेने वाढू लागलो. मी माझ्या जगण्याचा तिरस्कार केला. मी माझे रेकॉर्ड संग्रह तोडले, माझे संगीत टेप नष्ट केले, माझा आहार बदलला. मी माझ्यावर अन्याय झालेल्या अनेक लोकांकडे गेलो आणि क्षमा मागितली; मी माझ्या क्षमतेनुसार चुकीच्या गोष्टी सुधारल्या.

माझी भाषा बदलली, माझ्या सवयी बदलल्या, माझे मित्रांचे वर्तुळ बदलले, हे सर्व जे ख्रिस्ताला प्राप्त करतात त्यांना दिलेल्या आत्म्याच्या देणगीमुळे माझे हृदय शुद्ध झाले.

38पेत्र त्यांना म्हणाला, “पश्चात्ताप करा व तुमच्या पापांची क्षमा व्हावी म्हणून तुम्ही प्रत्येक जण येशू ख्रिस्ताच्या नावाने बाप्तिस्मा घ्या; म्हणजे तुम्हांला पवित्र आत्म्याचे दान प्राप्त होईल. प्रेषितांची कृत्ये 2:38

येथे आपण वधस्तंभावर सांडलेल्या ख्रिस्ताच्या शाब्दिक रक्ताने सुरू झालेल्या विवेकाच्या शुद्धीकरणाचा संबंध पाहतो, जो नंतर ख्रिस्ताच्या आत्म्याद्वारे हृदयाच्या शुद्धीकरणात बदलतो. शाब्दिक रक्त आपल्याला भूतकाळातील अपराधापासून मुक्त करते, परंतु आत्मा आपल्याला वर्तमान आणि भविष्यातील पापांपासून शुद्ध करतो आणि स्वर्गात आणि नवीन पृथ्वीवरील आपल्या भविष्यातील जीवनासाठी तयार करतो. नवीन कराराची वचने पापी व्यक्तीमध्ये कशी साध्य केली जातात हे समजून घेण्यासाठी ही द्वि-चरण प्रक्रिया महत्त्वपूर्ण आहे.

10 कारण परमेश्वर म्हणतो, त्या दिवसांनंतर इस्राएलाच्या घराण्याशीजो करार मी करीन तो हा

:मी आपले नियम त्यांच्या मनात घालीन,आणि ते त्यांच्या हृदयपटांवर लिहीन,आणि मी त्यांना देव असा होईन,आणि ते मला माझे लोक असे होतील. इब्री 8:10 पौल यिर्मया च्या पुस्तकातून उद्धृत करत आहे.

33 तर परमेश्वर म्हणतो, त्या दिवसानंतर इस्राएलाच्या घराण्याबरोबर जो करार मी करीन तो हा : मी आपले नियमशास्त्र त्यांच्या अंतर्गामी ठेवीन; मी ते त्यांच्या हृत्पटलावर लिहीन; मी त्यांचा देव होईन व ते माझे लोक होतील. 34 परमेश्वर म्हणतो, ह्यापुढे कोणी आपल्या शेजाऱ्यास, कोणी आपल्या बंधूस, परमेश्वराला ओळखा, असा बोध करणार नाहीत; कारण लहानापासून थोरापर्यंत ते सर्व मला ओळखतील; मी त्यांच्या अधर्माची क्षमा करीन, त्यांचे पाप मी ह्यापुढे स्मरणार नाही.”

यिर्मया 31:33-34

देव केवळ आपल्या पापांची क्षमा करत नाही तर तो त्याचे नियम आपल्या मनात लिहितो आणि आपल्या पापी प्रथा आपल्यापासून दूर करतो. म्हणून ख्रिस्ताच्या रक्ताचा शाब्दिक सांडणे आणि क्षमा द्वारे आपल्याला अपराधीपणापासून शुद्ध करणे आणि त्यानंतर लगेचच आत्म्याच्या देणगीचा जवळचा संबंध आहे जो आपल्याला आपल्या पापी प्रथांपासून शुद्ध करण्यास सुरवात करतो.

13 कारण बकऱ्यांचे व बैलांचे रक्त आणि कालवडीची राख ही अशुद्ध झालेल्यांवर शिंपडल्याने जर देहाची शुद्धी होईल इतके पवित्र करतात, 14तर सार्वकालिक आत्म्याच्या योगे ज्याने निष्कलंक अशा स्वतःस देवाला अर्पण केले, त्या ख्रिस्ताचे रक्त आपली सदसद्विवेकबुद्धी जिवंत देवाच्या सेवेसाठी निर्जीव कृत्यांपासून किती विशेषकरून शुद्ध करील? इब्री लोकांस 9:13,14

आम्हाला समजले आहे की येथे पौलचा अर्थ ख्रिस्ताचे शाब्दिक रक्त आहे कारण तो बैल आणि बकऱ्यांच्या शाब्दिक रक्ताचा विरोध करित आहे. ख्रिस्ताच्या रक्तामध्ये आपली सदसद्विवेकबुद्धी मृत कार्यापासून शुद्ध करण्याची शक्ती आहे, परंतु हे चिरंतन आत्म्याद्वारे केले जाते. जेव्हा पापी वधस्तंभावरील येशूचे मृत रूप पाहतो आणि ख्रिस्ताचे रक्त पाहतो, तेव्हा ख्रिस्ताचा आत्मा पाप्याला दोषी ठरवतो की देव त्याला क्षमा करतो. हे या वस्तुस्थितीचे प्रतीक

आहे की जेव्हा ख्रिस्त मरण पावला आणि सैनिकाने त्याला छेद दिला तेव्हा त्याच्या बाजूने दोन प्रवाह आले, पाणी आणि रक्त.

34 तरी शिपायांतील एकाने त्याच्या कुशीत भाला भोसकला; आणि लगेच रक्त व पाणी बाहेर निघाले.. योहान १९:३४

2 खोट्या न्यायासाठी मृत्यूची मागणी

आत्म्याच्या शुद्धीकरणामध्ये ख्रिस्ताचे रक्त आणि ख्रिस्ताचा आत्मा यांच्यातील दोन-चरण प्रक्रिया समाविष्ट असते. परंतु हे समजून घेणे अत्यावश्यक आहे की ज्याला रक्ताची गरज होती तो देव नाही, कारण आपण वाचतो:

यज्ञपशू व अन्नार्पण ह्यांत तुला संतोष नाही; तू माझे कान उघडले² आहेस; होम व पापाबद्दल अर्पण ही तू मागत नाहीस. स्तोत्र ४०:६

देवाला फक्त बैल आणि बकऱ्यांच्या रक्ताची गरज नव्हती, आणि त्याला त्याच्या पुत्राच्या रक्ताची ही गरज नव्हती.

तो म्हणतो, “कोल्ह्यांना बिळे असतात आणि आकाशातील पक्ष्यांना घरटी असतात; पण मनुष्याच्या पुत्राला डोके ठेवण्याची जागा नाही.”

चार हजार वर्षांपूर्वी देवाच्या सिंहासनावरून स्वर्गात विचित्र आणि गूढ आयातीचा आवाज ऐकू आला: “त्याग आणि अर्पण तुला हवे नव्हते; तू माझे कान उघडले आहेस: तुला होमार्पण आणि पापार्पण आवश्यक नाही का?. मग मी म्हणालो, पाहा, मी आलो आहे: पुस्तकाच्या खंडात माझ्याबद्दल लिहिले आहे, हे माझ्या देवा, तुझी इच्छा पूर्ण करण्यात

मला आनंद होतो: होय, तुझा नियम माझ्या हृदयात आहे. ख्रिस्ताने त्याच्या पित्याशी सल्लामसलत करून पृथ्वीवरील त्याच्या जीवनाची योजना मांडली. ही एक संधी नव्हती, परंतु एक रचना होती की जगाच्या उद्धार कर्त्याने आपला मुकुट काढून टाकावा, आपला राजाचा झगा बाजूला ठेवावा आणि एक माणूस म्हणून आपल्या जगात यावे. त्याने त्याच्या देवत्वाला मानवतेचा पोशाख घातला, जेणेकरून तो मानवी कुटुंबाच्या प्रमुखपदी उभा राहू शकेल. त्याची मानवता आदामाच्या अवज्ञामुळे पतित झालेल्या वंशाच्या मानवतेमध्ये मिसळली. -दक्षिणी कार्य ८५)

पुरुषांचा असा विश्वास आहे की देवाच्या न्यायासाठी मृत्यू आवश्यक आहे. पण ही कल्पना सैतानाकडून आली आहे.

सैतानाची निंदा करण्याची शक्ती त्याला दयेशी विसंगत न्यायाचा सिद्धांत स्थापित करण्यास प्रवृत्त करेल. तो देवाचा आवाज आणि शक्ती म्हणून कार्य करत असल्याचा दावा करतो, त्याचे निर्णय न्यायाचे आहेत, शुद्ध आणि दोष नसलेले आहेत. अशा प्रकारे तो निकालाच्या आसनावर आपली भूमिका घेतो आणि घोषित करतो की त्याचे वकील अतुलनीय आहेत. येथे त्याचा निर्दयी न्याय समोर येतो, न्यायाचा नकली, देवाला घृणास्पद. ख्रिस्त विजयी 11.4

मोठ्या वादाच्या सुरुवातीस, सैतानाने घोषित केले होते की देवाचा कायदा पाळला जाऊ शकत नाही, न्याय दयेशी विसंगत आहे आणि कायदा मोडला गेला तर पाप्याला क्षमा करणे अशक्य आहे. प्रत्येक पापाने त्याची शिक्षा भोगली च पाहिजे, असे सैतानाने आवाहन केले; आणि जर देवाने पापाची शिक्षा माफ केली तर तो सत्य आणि न्यायाचा देव होणार नाही. युगांची इच्छा 761.4

९

सैतानाची फसवी शक्ती उघड करणे सर्वात कठीण होते. त्याची फसवणूक करण्याची शक्ती सरावाने वाढत गेली. जर तो बचाव करू शकला नाही तर स्वतः ला, न्याय्य आणि नीतिमान दिसण्यासाठी त्याने आरोप केला पाहिजे आणि देवाला अनियंत्रित आणि कठोरपणे दिसण्यासाठी. गुप्तपणे त्याने देवदूतांकडे आपली नाराजी कुजबुजली. सुरुवातीला देवाविरुद्ध कोणतीही स्पष्ट भावना नव्हती; पण बी पेरले गेले होते, आणि देवदूतांचे प्रेम आणि आत्मविश्वास बिघडला होता. त्यांचा आणि त्यांचा देव यांच्यातील गोड संवाद तुटला. प्रत्येक हालचाल पाहिली होती; प्रत्येक कृतीला त्या प्रकाशात पाहिले

जात होते ज्यामध्ये सैतानाने त्यांना गोष्टी दाखवल्या होत्या. जे सैतानाने देवदूतांच्या मनात रुजवले होते - येथे एक शब्द आणि तेथे एक शब्द - गृहितकांच्या दीर्घ यादीसाठी मार्ग उघडला. त्याच्या कलात्मक पद्धतीने त्याने त्यांच्याकडून शंका व्यक्त केल्या. त्यानंतर जेव्हा त्यांची मुलाखत झाली तेव्हा त्यांनी ज्यांना शिक्षण दिले त्यांच्यावर आरोप केले. ज्यांच्या नेतृत्वाखाली त्यांनी सर्व नाराजी ओढवली. पवित्र पदावर असताना, त्याने न्यायाची तीव्र इच्छा प्रकट केली,, जी देवाच्या प्रेमाच्या, करुणेच्या आणि दयेच्या पूर्णपणे विरुद्ध होती. {पुनरावलोकन आणि हेराल्ड, 7 सप्टेंबर 1897 par. 3-8}

आदामाचे पतन झाल्यावर मानवजातीने न्यायाच्या या कल्पना स्वीकारल्या.सैतानाच्या न्यायाच्या कल्पनेने त्यांचे मन अंधकारमय झाले होते.

...महान फसवणूक करणारा ज्याने, देवाच्या सरकारविरुद्ध खोटे बोलून, मनुष्याच्या पतनास कारणीभूत ठरले ज्याने अशा प्रकारे देवाच्या राज्याचा एक निष्ठावान प्रजा म्हणण्याचा सर्व दावा नाकारला. सैतानाने त्याच्या बंदिवांनांना जाऊ देण्यास नकार दिला. त्याच्या खोट्या विश्वासामुळे त्याने त्यांना आपले प्रजा मानले. {Lt20-1903.11,12}

“देवाच्या सरकारविरुद्ध खोटे रचून ” या भाषेचा वापर आपल्याला स्तोत्रांच्या पुस्तकाकडे घेऊन जातो. अधर्माच्या सिंहासनाचा तुझ्याशी सहवास असेल का? स्तोत्र संहिता ९४:२०

सैतानाने आदामाला खात्री दिली की जर तुम्ही देवाचे नियम मोडला तर तो तुम्हाला मृत्युदंड देईल. चातुर्याने, सैतानाने सत्य मांडले की पापाचा नैसर्गिक परिणाम म्हणजे दुःख आणि मृत्यू मध्ये देवाचा न्याय परतफेड आणि मृत्यूची मागणी करतो हे खोटे, आणि अशा प्रकारे तो पाप्याला यातना देईल आणि मृत्युदंड देईल. देवाच्या चारित्र्याविरुद्धचे हे पाप सर्व माणसांकडे गेले आणि म्हणून देवाचा न्याय मृत्यूची मागणी करतो असा विश्वास ठेवून सर्व लोक पाप करतात.

एका माणसाच्या द्वारे पाप जगात शिरले आणि पापाच्या द्वारे मरण शिरले; आणि सर्वानी पाप केल्यामुळे सर्व माणसांमध्ये अशा प्रकारे मरण पसरले.. - रोमकरांस पत्र

मृत्यू सर्व माणसांमध्ये पसरला, कारण ते देवाच्या चारित्र्याला खोटे श्रेय देण्याचे पाप करत राहिले, ज्याची उत्पत्ती सैतानापासून झाली. ख्रिस्ताने आपल्या जगाकडे येण्यापूर्वी पाहिले आणि त्याने पाहिले की सैतानाची शक्ती मानवी कुटुंबावर वापरली गेली आहे. आणि आदामाच्या उल्लंघनामुळे त्याने संपूर्ण मानवी कुटुंबावर दावा केला. त्याने त्यांच्या आपत्ती आणि रोगांकडे लक्ष वेधले आणि देवावर चिंतन केले. तो म्हणाला की देव त्यांच्यावर दया करणार नाही आणि ते कदाचित त्याच्या नियंत्रणाखाली असतील, {Ms 16-1893.2-3}

त्यामुळे मानवजात सैतानाने रचलेल्या खोट्या फसवणुकीत अडकली आहे की देवाचा न्याय संकटे, रोग आणि मृत्यूची मागणी करतो.

ख्रिस्ताच्या जगाप्रती असलेल्या मोहिमेने हे स्पष्ट केले की मानवजातरागाने भरलेल्या न्यायाच्या धोक्याखाली, शाश्वत विनाशाच्या उंबरठ्यावर, असहाय्यता आणि अज्ञानात उभी होती. {ST, ५ फेब्रुवारी १८९४ परि. ५}).

संतप्त न्यायाच्या या धोक्यात, मनुष्याला पापासाठी बलिदानाची गरज होती; तो देवाच्या धिक्काराखाली उभा आहे या विचारातून आपली अंधकारमय मनं सोडवण्यासाठी माणसाला दैवी पर्यायाच्या रक्ताची गरज होती; देवाला संतुष्ट करण्यासाठी हे रक्त अर्पण करण्यासाठी मनुष्याला याजकाची गरज होती.

न्यायाने केवळ पापाची क्षमा करण्याची मागणी केली नाही; फाशीची शिक्षा झालीच पाहिजे. तारणहाराने ही मागणी पूर्ण केली आहे. त्याचे तुटलेले शरीर, त्याचे वाहणारे रक्त, कायद्याचे दावे पूर्ण करत होते. अशा रीतीने त्याने पृथ्वी आणि स्वर्ग यांच्यातील पापामुळे निर्माण झालेली दरी भरून काढली. त्याने देहात दुःख सहन केले, यासाठी की त्याच्या धार्मिकतेच्या झग्याने त्याने असुरक्षित पापे झाकावे. युवा प्रशिक्षक एप्रिल 16, 1903, सम. 6

देवाच्या मोडलेल्या नियमाने पाप्याच्या जीवनाची मागणी केली. सर्व ब्रह्मांडात फक्त एकच आहे जो मनुष्याच्या वतीने, त्याचे दावे पूर्ण करू शकतो. दैवी नियम स्वतः

देवाप्रमाणेच पवित्र असल्याने, देवासारखाच एकच त्याच्या उल्लंघनाचे प्रायश्चित्त करू शकतो. ख्रिस्त शिवाय कोणीही गळून पडलेल्या माणसाला कायद्याच्या शापातून सोडवू शकला नाही आणि त्याला पुन्हा स्वर्गाशी सुसंगत आणू शकला नाही. ख्रिस्त पापाचा अपराध आणि लज्जा स्वतःवर घेईल - पाप एका पवित्र देवासाठी इतके आक्षेपाई आहे की त्याने पित्याला आणि त्याच्या पुत्राला वेगळे केले पाहिजे. उध्वस्त झालेल्या वंशाची सुटका करण्यासाठी ख्रिस्त दुःखाच्या खोलवर पोहोचेल. कुलपिता आणि संदेष्टे 63.2

काळजीपूर्वक लक्षात घ्या की देवाचा नियम उल्लंघन करणाऱ्याच्या मृत्यूची मागणी करत नाही तर तुटलेली कायदा. कायदा हा देवाच्या चारित्र्याचा उतारा आहे आणि जेव्हा मनुष्याने सैतानाचा स्वीकार केला की देवाने उल्लंघनासाठी मृत्यूची मागणी केली, तेव्हा याने देवाच्या चारित्र्याचा नियम मोडला. देवदूत आणि मानवजातदोघांनाही अडकवण्यासाठी सैतानाने रचलेले ते खोटे होते. मृत्यूची मागणी करणारा हा पवित्र नियम नाही, कारण देव मृत्यूचा लेखक नाही, परंतु मनुष्याने एकदा पाप केल्यानंतर आणि तो मोडला की त्या कायद्याची धारणा आहे).

आदामाचे पाप थेट त्याच्या चुकीच्या कल्पनेतून बाहेर येते की देव फळ खाल्ल्याबद्दल त्याला आणि त्याच्या पत्नीला मारेल. कायदा स्पष्टपणे सांगतो की इतरांना मारू नका किंवा वाईट विचारही करू नका, कारण ते देवाचे चरित्र आहे. अशा प्रकारे देव हा मृत्यूचा लेखक आणि कारण आहे असे मानणे हे पाप आहे. खंडित कायदा मृत्यूची मागणी करतो कारण मनुष्याने स्वतःच्या देवाच्या कल्पना कायद्यावर प्रक्षेपित केल्या आहेत. कारण तो देव हा विनाशकर्ता मानतो, त्याला असे वाटते की कायदा मृत्यूची मागणी करतो. परंतु प्रत्यक्षात, मृत्यू हा देवाच्या चरित्राचे सत्य नाकारण्याचा नैसर्गिक परिणाम आहे.

सैतानाने एक तृतीयांश देवदूतांना आणि मानवजातीला देवाच्या चारित्र्याबद्दल गैरसमज कसे पटवून दिले याचे उदाहरण देऊ या. हे जणू सैतानाने म्हटले आहे की जर तुम्ही देवाच्या आज्ञांच्या कड्यावरून उडी मारली तर देव तुम्हाला शिक्षा म्हणून खाली येताना विजेचा कडकडाट करेल. यावर विश्वास ठेवल्याने हे सत्य अस्पष्ट होते की पाप स्वतःची मजुरी देते आणि जेव्हा आपण जमिनीवर आदळतो तेव्हा कड्यावरून उडी मारल्याने मृत्यूचा जन्मजात परिणाम होतो. उडी मारण्याच्या परिणामातून मृत्यू आला, देवाने उडी मारण्याचे धाडस केल्याबद्दल माणसावर विजेचा कडकडाट केला म्हणून नाही. परंतु आपण ते पाहू शकत नाही, कारण पाप आपल्या मनाला गोंधळात टाकते ज्यामुळे आपण देवाशी समेट करू शकत नाही जेणेकरून त्याचे चारित्र्य

आपल्या हृदयावर लिहिले जाऊ शकेल, कारण आपणत्याचा कायदा आणि त्याच्या कायद्याचा उद्देश चुकीचा समजतो.

हा कायद्याचा शाप आहे. एकदा तुम्ही कायदा मोडलात की, मृत्यूशिवाय मुक्ती मिळवण्याचा कोणताही मार्ग नाही. हे फक्त कारण आहे की कोणीही देवाचा नियम मोडण्याची इच्छा बाळगणार नाही जोपर्यंत त्यांनी त्याच्याबद्दल खोट्या गोष्टींवर विश्वास ठेवला नाही. आपल्याला असे वाटते की त्याला मरण्यासाठी काहीतरी हवे आहे, आपल्या जागी काहीतरी हवे आहे, त्याच्या नियमाप्रमाणे काहीतरी उच्च आणि चांगले आहे.

देवाने मनुष्याला खोट्या न्यायाच्या शापापासून मुक्त करण्यासाठी, त्याने आपल्या पुत्राला न्यायाबद्दलच्या आपल्या धारणा पूर्ण करण्यास परवानगी दिली. देवाने त्यांना वाचवण्यासाठी माणसांच्या अंधकारमय मनांमध्ये स्वतःला सामावून घेतले. ख्रिस्त खाली येईल आणि पापाचे परिणाम भोगल, जे त्याच्या पित्यापासून वेगळे केले जाणार आहे, पापाचे परिणाम काय आहेत हे दाखवण्यासाठी आणि देव आपल्याला क्षमा करण्यास तयार आहे यावर विश्वास ठेवण्याचा मार्ग आपल्यासाठी खुला करेल.

हे किती अद्भुत प्रेम आहे! आपल्यापर्यंत पोहोचण्यासाठी आणि आपल्याला वाचवण्यासाठी देव किती दूर खाली झुकला आहे! त्याने आमच्यासाठी आवश्यक त्यागाची तरतूद केली. त्याने आपल्या प्रिय पुत्राला अर्पण केले आणि आपल्याला त्याला मारू दिले जेणेकरून आपण पुन्हा एकदा देवाच्या दयेवर विश्वास ठेवू शकू. वधस्तंभाद्वारे, ख्रिस्ताने आपला खोटा न्याय देवाच्या दयेशी समेट केला!

न्याय आणि दया एकमेकांच्या विरोधात उभे राहिले, एका विस्तृत दरीने वेगळे झाले होते. आपला उद्धारकर्ता परमेश्वराने त्याच्या देवत्वाला मानवतेचा पोशाख घातला, आणि मानवाच्या वतीने एक असा चारित्र्य निर्माण केला जो डाग किंवा दोषरहित होता. त्याने आपला वधस्तंभ त्याने आपला क्रूस स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या मध्यभागी ठेवला आणि त्याला आकर्षणाचा विषय बनवले जे दोन्ही बाजूंना पोहोचले आणि न्याय आणि दया दोन्ही खाडी ओलांडून ओढले. न्याय त्याच्या उंच सिंहासनावरून हलला आणि स्वर्गातील सर्व सैन्यांसह क्रॉसजवळ आला. तेथे त्याने देवासारखाच एकाला सर्व अन्याय आणि पापाची शिक्षा भोगताना पाहिले. परिपूर्ण समाधानाने न्यायाने क्रॉसवर श्रद्धेने

वाकून म्हटले, "पुरे झाले."--जनरल कॉन्फरन्स बुलेटिन, चौथा तिमाही, १८९९, खंड ३, पृष्ठ १०२.

वरील देव त्याच्या उच्च सिंहासनावरून जात असलेल्या न्यायमूर्तीच्या रूपात दर्शविलेला आहे असा विचार करणे मोहक आहे. पण देव कोणाच्याही किंवा कशाच्याही संदर्भात झुकत नाही. दुसऱ्या दृष्टीकोनातून याचा पुन्हा विचार करा:

सैतानाने त्याच्या बंदिवांनांना जाऊ देण्यास नकार दिला. त्याच्या खोट्या विश्वासामुळे त्याने त्यांना आपले प्रजा मानले. अशाप्रकारे तो त्यांचा तुरुंगाधिकारी बनला होता) परंतु त्यांच्यासाठी किंमत द्यावी अशी मागणी करण्याचा त्याला अधिकार नव्हता; कारण त्याने कायदेशीर विजय मिळवून त्यांचा ताबा मिळवला नव्हता, तर खोट्या खोट्या बहाण्याने मिळवला होता.) देव, कर्जदार असल्याने, मानवांच्या मुक्तीसाठी कोणतीही तरतूद करण्याचा अधिकार होता. ठराविक किंमत द्यावी अशी मागणी त्या. देवाचा पुत्र एकटाच होता जो ही किंमत मोजू शकला. त्याने स्वेच्छेने या पृथ्वीवर येण्यासाठी आणि आदाम ज्या जमिनीवर पडले त्या जमिनीवरून पार केले. {Lt20-1903.12,13}

वरील कोटातील ही दोन विधाने समांतर करूया:

त्यांच्यासाठी किंमत द्यावी अशी मागणी करण्याचा त्याला [सैतानाला] अधिकार नव्हता न्यायाने ठराविक किंमत द्यावी अशी मागणी केली

किंमत द्यावी अशी मागणी करणारा सैतान होता. मग थोडे पुढे खाली ते म्हणतात की न्यायाने किंमत द्यावी अशी मागणी केली. परिच्छेदाच्या संदर्भात, न्याय देवाशी नव्हे तर सैतानाशी संरेखित आहे. हे सैतानाच्या न्याय व्यवस्थेचा पुरावा देते ज्याने न्यायाला दयेपासून वेगळे केले. येशूचे रक्त ही एकमेव गोष्ट होती जी मानवतेला सैतानाच्या खोट्यापासून मुक्त करू शकते.

मी तुला त्यांच्याकडे पाठवतो, ह्यासाठी की, त्यांनी अंधारातून उजेडाकडे व सैतानाच्या अधिकारातून देवाकडे वळावे, म्हणून तू त्यांचे डोळे उघडावेस, आणि त्यांना पापांची क्षमा व्हावी व माझ्यावरील विश्वासाने पवित्र झालेल्या लोकांमध्ये वतन मिळावे.' प्रेषितांची

याच्याशी संबंधित आणखी एक विचारसरणी पाहू.

नियमशास्त्राप्रमाणे रक्ताने बहुतेक सर्वकाही शुद्ध होते, आणि रक्त ओतल्यावाचून पापक्षमा होत नाही.इब्री९:२२

पण रक्ताबद्धलच्या या विधानात मोशेचा नियम काय प्रतिबिंबित करतो?

येशू मंदिरात आला तेव्हा त्याने संपूर्ण दृश्य घेतले. तो अन्यायकारक व्यवहार पाहिला. त्याने गरीबांचे हाल पाहिले, ज्यांना वाटले की रक्त सांडल्याशिवाय पापांची क्षमा होणार नाही. त्याने त्याच्या मंदिराच्या बाहेरील अंगणाचे रूपांतर अपवित्र रहदारीच्या ठिकाणी पाहिले. पवित्र परिसर एक विशाल देवाणघेवाण बनलेली होती. युगांची इच्छा 157.2 कायद्याने रक्त मागितले आहे, असे लोकांचे मत होते. "प्रत्येक पापाची शिक्षा झालीच पाहिजे" या मानवतेला विकल्या गेलेल्या खोट्याचा हा आणखी पुरावा आहे.

केवळ येशूचे मौल्यवान रक्त आपल्याला सैतानाच्या न्यायव्यवस्थेपासून मुक्त करू शकते. देव आपल्याला दोषी ठरवतो आणि आपल्या पापांसाठी आपला नाश करेल या खोट्या गोष्टीपासून केवळ येशूचे रक्तच आपले मन शुद्ध करू शकते. ख्रिस्ताच्या खऱ्या रक्ताने आपल्यावर टांगलेल्या कायद्याच्या शापाची शक्ती मोडून काढली.

3. खडकाशी बोला

परंतु ख्रिस्ताचा मृत्यू ही समेटाच्या कार्याची सुरुवात आहे. ख्रिस्ताचे रक्त आपल्या स्वतःच्या न्यायाच्या चौकटीत देवाची दया आपल्यासाठी उघडते. देवासोबत पूर्ण पणे सुसंवाद साधण्यासाठी, आपण स्वर्गाच्या न्यायाच्या चौकटीत परत जाणे आवश्यक आहे.

इस्राएल देशाच्या चुकीच्या चौकटीतून बदलण्याचा प्रयत्न करताना, देवाने एक उदाहरण दिले. त्यांच्या प्रवासाच्या सुरुवातीला, लोकांना प्यावयास पाणी देण्यासाठी मोशेला खडकावर प्रहार करण्याची आज्ञा देण्यात आली. खडक हे ख्रिस्ताचे प्रतीक होते आणि पाणी हे जिवन देणारा ख्रिस्ता द्वारे देवाचे आत्म्याचे प्रतीक होते. खडकावर मारणे हे ख्रिस्ताला वधस्तंभावर मारल्याचे प्रतीक होते. येथे मानवी न्याय प्रतिबिंबित करते. जिथे उपचार, क्षमा आणि पुनर्संचयित करणे केवळ शिक्षा याद्वारेच येऊ शकते.

त्यांच्या प्रवासाच्या शेवटी, मोशेला खडकाशी बोलण्याची आज्ञा देण्यात आली. या परिस्थितीत

कृसा चे चिन्ह आवश्यक नव्हते. जर इस्राएल लोकांनी पाणी माघीतले असते तर देवाने सहज पुरावले असते . शिक्षेची गरज नव्हती. पण तरीही मोशेच्या मनात जी न्याय व्यवस्था कार्यरत होती त्या अनुसार न्यायासाठी न्यायाची शिक्षा आवश्यक होती.लोकांनी त्याच्याशी सतत कुरकुर आणि तक्रार केल्यामुळे त्याला भयंकर वागणूक मिळाली, याचा मोशेला मोह झाला त्यामुळे मोशेने खडकावर दोनदा प्रहार केला.

देवाप्रती त्यांच्या कृतघ्नतेमुळे त्याला साहजिकच वाईट वाटले आणि रागाच्या भरात त्याने खडकावर दोनदा प्रहार केला. आपली चुकीची न्याय व्यवस्था आपल्या मनातून काढून टाकणे कठीण आहे.

काहीही असले तरी, लोकांना त्यांच्या चुकीच्या विचारसरणीपासून शुद्ध करण्याची प्रक्रिया सुरू करण्याचा देवाचा प्रयत्न आपण पाहतो.

4. पितळ आणि सोने

स्तोत्र कर्ता आपल्याला सांगतो की देवाला मार्ग पवित्रस्थानात आहे (स्तोत्र 77:13). अभयारण्याच्या आतील सोन्याच्या फर्निचरच्या वस्तूंच्या तुलनेत कोर्टाच्या प्रांगणातील फर्निचरचे सामान पितळेचे बनलेले आहे, हे प्रतीकात्मकता विचारात बदल घडवून आणणारे आहे.

शास्त्रामध्ये पितळ हे प्रतीकात्मक रित्या नकारात्मक घटक मानले जाते - हृदयाच्या कठोरतेचे प्रतिबिंब.

माझी शक्ती पाषाणाच्या शक्तीइतकी आहे काय? माझा देह पितळेचा आहे काय ?

तू हट्टी आहेस, तुझ्या मानेचे स्नायू जसे काय लोखंड व तुझे कपाळ जसे काय पितळ आहे हे मला ठाऊक होते.. यशया ४८:४

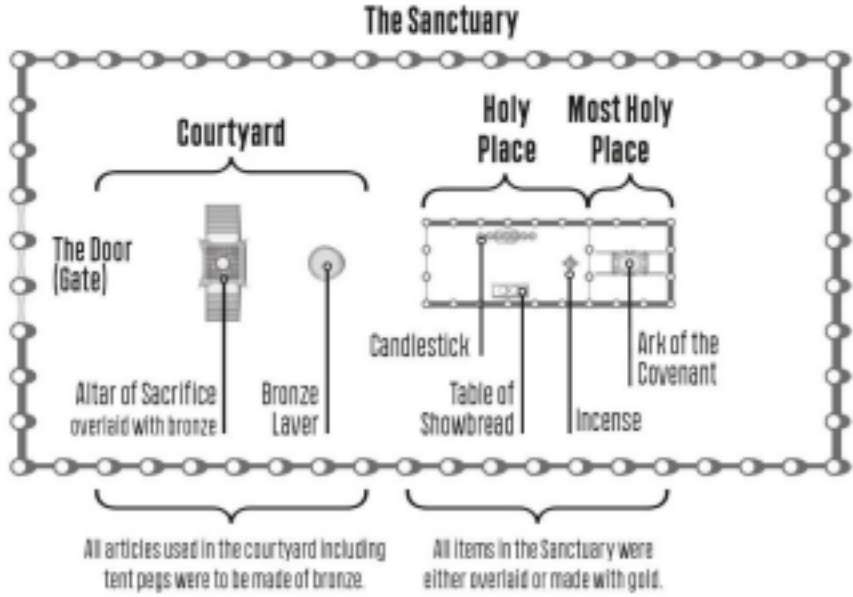
ते सर्व फितुऱ्यांतले फितुरी आहेत, ते चोहोकडे चहाड्या करीत फिरतात; ते पितळ व लोखंड आहेत, त्या सर्वांची वर्तणूक बिघडली आहे.. यिर्मया 6:28

18“मानवपुत्रा, इस्राएल घराणे माझ्या दृष्टीने केवळ गाळ झाले आहे; भट्टीतील पितळ, कथील, लोखंड व शिसे ह्यांसारखे ते सर्व आहेत, ते रुप्यातील गाळ झाले आहेत. येहेज्केल 22:18

पितळ हे तांबे आणि जस्त यांचे मिश्रधातू आहे आणि ते केनच्या वंशज असलेल्या ट्यूबल-केनने विकसित केले आहे. पितळ हा मानवनिर्मित घटक आहे. यज्ञवेदी आणि लेव्हरमध्ये त्याचा वापर हे प्रकट करतो की देव अभयारण्य सेवेच्या या पैलूमध्ये मनुष्याच्या विचारसरणीला प्रतिसाद देत आहे.

बलिदानाची वेदी वधस्तंभावरील ख्रिस्ताच्या कार्याचे प्रतिक आहे. ते पितळेचे बनलेले आहे हे आपल्याला सांगते की त्यागाची गरज मानवनिर्मित होती. हे सैतानाने प्रेरित मानवी न्यायाचे समाधान आहे. देवाने त्याच्या असीम दयेने मनुष्याच्या गरजा पूर्ण करण्यासाठी त्याचा पुत्र दिला.

जर आपण हे सत्य आपल्या मनात डुबू दिले तर, सुवार्तेचे नाटकीय रूपात मूलतः विचार करण्यापेक्षा अमर्याद पणे अधिक सुंदर गोष्टीत रूपांतर होते.



दरबाराच्या प्रांगणात आपण यज्ञवेदी आणि मंडप पाहतो. वेदी रक्ताने स्वच्छ होते आणि गंगाळ पाण्याने. ख्रिस्ताचे रक्त देवाच्या क्षमेसाठी आपली अंतःकरणे उघडते आणि ख्रिस्ताचा आत्मा, ज्याला आता आत्म्याला प्रवेश मिळाला आहे, आपल्या अंधकारमय विचारांपासून आपले मन शुद्ध करण्याचे कार्य सुरू करते.

कोर्टाच्या अंगणात आपण बलिदानाची वेदी आणि मंडप पाहतो.

जो पाण्याच्या द्वारे व रक्ताच्या द्वारे आला तो हाच, म्हणजे येशू ख्रिस्त; पाण्याने केवळ नव्हे, तर पाण्याने व रक्तानेही आला. आत्मा हा साक्ष देणारा आहे, कारण आत्मा सत्य आहे. १ योहान ५:६

रक्त, पाणी आणि आत्मा यांच्यातील हे नाते योहानाने पुढील दोन वचनांत व्यक्त केले आहे.
 7 [कारण की स्वर्गात साक्ष देणारे तिघे आहेत : पिता, शब्द आणि पवित्र आत्मा आणि हे तिघे एक आहेत.] 8 पृथ्वीवर साक्ष देणारे तिघे आहेत : आत्मा, पाणी व रक्त; साक्ष एकच आहे. १

आवृत्तीमध्ये ट्रिनिटी सिद्धांताचे समर्थन करण्याच्या प्रयत्नात मूळ नसलेले अतिरिक्त विधान समाविष्ट आहे. त्याला म्हणतात जोहानिन स्वल्पविराम, आणि हे सर्व बायबलमधील मजकुरात नंतरचे सर्वात सामान्यतः मान्य केले गेले आहे आणि म्हणूनच एलेन जी व्हाईट, पायनियर आणि जवळजवळ सर्व विद्वानांनी ते कधीही उद्धृत केले नाही. वरील

आवृत्ती, बऱ्याच आधुनिक आवृत्त्यांसह आणि ल्यूथर बायबल, आम्हाला मजकूराची योग्य समज देते.

शुद्धीकरण प्रक्रियेमध्ये रक्त, पाणी आणि आत्मा यांचा समावेश होतो. आमचे पाप आमच्यापासून दूर करण्याचे त्यांचे एकच ध्येय आहे.

1. आत्म्याने मदत केलेले येशूचे रक्त, आपल्या खोट्या न्यायाच्या चौकटीत आपल्याशी बोलते; की देव आपल्याला क्षमा करतो आणि आपल्यावर प्रेम करतो.
2. बाप्तिस्म्याचे पाणी आपल्यासाठी आत्मा कबुतरासारखा आपल्यावर उतरतो जेणेकरून आपण देवाचे प्रिय मूल आहोत याची आपल्याला पुष्टी मिळावी. आपण देवाशी पुन्हा एकरूप झालो आहोत.

5. अभयारण्यात रक्त

हे समजणे आवश्यक आहे की ख्रिस्ताच्या आत्म्याने पापीला त्याच्या मूल्याबद्दल दोषी ठरविल्याशिवाय रक्ताला शुद्ध करण्याचे सामर्थ्य नाही हा आत्मा आहे जो आपल्याला पापाबद्दल दोषी ठरवतो आणि आपल्याला ख्रिस्ताकडे नेतो. जेव्हा पापी ख्रिस्ताचे रक्त पाहतो, तेव्हा आत्मा त्याला दोषी ठरवतो की न्याय समाधानी आहे, परंतु जसे आपण पाहिले आहे, तो न्याय आहे ज्यावर मनुष्य विश्वास ठेवतो.

ख्रिस्त, मनुष्याचा मध्यस्थ म्हणून, मनुष्याच्या वतीने त्याचे रक्त पित्याला सादर करतो. देवाला त्यागाची आणि अर्पणाची गरज नसते पण माणसाला त्याची गरज असते. जेव्हा लोक विश्वासाने ख्रिस्ताला पाहतात, त्याचे रक्त पित्याला सादर करतात, तेव्हा मनुष्याचा न्याय समाधानी होतो आणि पाप्याला त्याच्या पापांची क्षमा झाल्याची पूर्ण खात्री असते.

आणि बकरे व वासरे ह्यांचे नव्हे, तर स्वतःचे रक्त अर्पण करून एकदाच परमपवित्रस्थानात गेला, आणि त्याने सार्वकालिक मुक्ती मिळवली. इब्री 9:12

ख्रिस्त आपला प्रतिनिधी म्हणून पित्याला त्याचे रक्त सादर करतो. तो पित्याच्या फायद्यासाठी पित्याला सादर करत नाही तर आपल्यासाठी सादर करतो.

मी चार देवदूतांना पाहिले ज्यांना पृथ्वीवर एक काम करायचे होते आणि ते ते पूर्ण करण्याच्या मार्गावर होते. येशूने पुरोहिताची वस्त्रे परिधान केली होती. त्याने अवशेषांकडे दयाळूपणे पाहिले, नंतर हात वर केले आणि एक

खोल दयेचा आवाज ओरडला, "माझे रक्त, पिता, माझे रक्त, माझे रक्त, माझे रक्त!"
प्रारंभिक लेखन 38.1

हे लक्षात ठेवणे अत्यावश्यक आहे की ख्रिस्त हा केवळ देवासाठीच नव्हे तर मनुष्यासाठी देखील मध्यस्थ आहे.

कारण एकच देव आहे, आणि देव व मानव ह्यांच्यामध्ये ख्रिस्त येशू हा मनुष्य एकच मध्यस्थ आहे. 1 तीमथ्य 2:5

प्रत्येक वेळी आपण पाप करतो तेव्हा आपण येशूच्या सांडलेल्या रक्ताच्या गुणवत्तेचा दावा करतो आणि पिता आपल्याला शुद्ध करण्यासाठी आणि बरे करण्यासाठी आपला आत्मा आपल्याकडे पाठवतो. पण ही प्रक्रिया न्यायाच्या पितळी चौकटीच्या संदर्भात आहे.

आपल्या स्वर्गातील पित्याची इच्छा आहे की आपण अभयारण्याच्या मार्गाने आणखी प्रगती

करावी. प्रकटीकरणात आम्हाला सांगितले आहे: 1नंतर काठीसारखा एक 'बोरू' कोणीएकाने मला दिला, आणि म्हटले: "ऊठ, देवाचे मंदिर, वेदी व त्यात उपासना करणारे लोक ह्यांचे माप घे. 2 तरी मंदिराबाहेरचे अंगण सोड, त्याचे माप घेऊ नकोस; कारण ते 'परराष्ट्रीय' आले' आहे; आणि ते बेचाळीस महिने पवित्र नगरी 'तुडवतील. 'प्रकटीकरण ११:१-२

आमच्या वडिलांची इच्छा आहे की आम्ही पीतळी अंगण मागे सोडावे. पवित्र ठिकाणी शुद्धीकरणाचे प्रतीक म्हणजे तेल, प्रकाश आणि भाकरी. धूप वेदीच्या शिंगांवर अधूनमधून रक्त शिंपडले जाते कारण खोटी न्याय व्यवस्था अद्याप काढून टाकलेली नाही. पण जसजसे आपण अंगणातून पवित्र स्थानाकडे आणि शेवटी परमपवित्र स्थानाकडे जातो तसतसे प्रत्येक वेळी रक्ताचे प्रमाण लक्षणीयरीत्या कमी होते.

होमार्पण, शांत्यर्पण आणि पापार्पण यासाठी सर्व रक्त शिंपडले आणि यज्ञवेदीच्या पायथ्याशी ओतले गेले, याजकासाठी किंवा संपूर्ण मंडळीसाठी पापार्पण वगळता. या प्रकरणांमध्ये, धूपाच्या वेदीवर पडल्याआधी ते सात वेळा शिंपडले गेले.

3 म्हणजे लोकांवर दोष येईल अशा प्रकारचे पाप जर अभिषिक्त याजकाने केले तर त्याने आपल्या पातकाबद्दल पापबली म्हणून एक दोषहीन गोऱ्हा परमेश्वराला अर्पवा. 6 याजकाने आपले बोट त्या रक्तात बुडवावे आणि परमेश्वरासमोर, पवित्र स्थानाच्या अंतरपटासमोर ते सात वेळा शिंपडावे. लेवीय ४:३,६

13 इस्राएलाच्या सर्व मंडळीकडून चुकून काही पाप घडले आणि ते जनसभेच्या लक्षात आले नाही, म्हणजे परमेश्वराने निषिद्ध ठरवलेले एखादे कृत्य केल्याने ते दोषी ठरले, 14 आणि मग त्यांनी केलेले पाप कळून आले, तर जनसभेने गोऱ्हाचा पापबली अर्पवा आणि तो दर्शन मंडपासमोर आणावा. 15 मंडळीच्या वडिलांनी परमेश्वरासमोर त्या गोऱ्हाच्या डोक्यावर आपले हात ठेवावेत आणि त्याचा परमेश्वरासमोर वध करावा. 16 अभिषिक्त याजकाने त्या गोऱ्हाचे थोडे रक्त घ्यावे व दर्शनमंडपात न्यावे. 17 याजकाने त्या रक्तात आपले बोट बुडवावे आणि परमेश्वरासमोर, अंतरपटासमोर, ते सात वेळा शिंपडावे. लेवीय 4:13-17

प्राण्यांच्या रक्ताचा वापर यज्ञाच्या वेदीवर अनेक लिटर रक्तापासून, संपूर्ण मंडळी च्या किंवा

पुजाऱ्याच्या पापारुणासाठी (जे बहुतेक वेळा होत नाही) पवित्र स्थानामध्ये नियमितपणे रक्त शिंपडण्यापर्यंत आणि नंतर रक्तापर्यंत गेले. प्रायश्चित्त च्या दिवशी परमपवित्र स्थानात ँकाच वेळी येणे.

6. रक्ताचा दैवी नमुना

प्रेम हालचालीच्या पित्याच्या संदेशाशी परिचित असलेल्यांसाठी, तुम्हाला दैवी नमुना तत्वे माहित असतील. जर तुम्हाला हे तत्व माहित नसेल तर कृपया पुस्तके वाचा जीवनाचा दैवी नमुना आणि दैवी नमुना maranathamedia.com वरून डाउनलोड करण्यासाठी उपलब्ध.

ख्रिस्ताचे भौतिक रक्त हे मार्ग आहे जे मानवी हृदयाला ख्रिस्ताच्या आत्म्याद्वारे खरे शुद्धीकरण प्राप्त करण्यासाठी उघडते. ख्रिस्त त्याच्या जीवन देणाऱ्या आत्म्याला खालील प्रकारे रक्त म्हणून संबोधतो:

53 ह्यावरून येशू त्यांना म्हणाला, “मी तुम्हांला खचीत खचीत सांगतो, तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राचा देह खाल्ला नाही व त्याचे रक्त प्याला नाही तर तुमच्यामध्ये जीवन नाही; 54 जो माझा देह खातो व माझे रक्त पितो, त्याला सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे; आणि मीच त्याला शेवटल्या दिवशी उठवीन. 55 कारण माझा देह खरे खाद्य व माझे रक्त खरे पेय आहे. 56 जो माझा देह खातो व माझे रक्त पितो तो माझ्यामध्ये राहतो व मी त्याच्यामध्ये राहतो. 57 जसे जिवंत पित्याने मला पाठवले आणि जसा पित्यामुळे मी जगतो, तसे जो मला खातो तोही माझ्यामुळे जगेल योहान ६:५३-५७

येशू आपल्याला त्याचे मांस खाण्यास आणि त्याचे रक्त पिण्यास सांगतो. येशूच्या बोलण्याने शिष्यांना धक्का बसला. ते मोशेच्या नियमाशी परिचित आहेत जे त्यांना सांगतात की त्यांना रक्त पिण्यास मनाई आहे.

तुम्ही चरबी व रक्त मुळीच खाऊ नये, हा तुम्हांला तुमच्या सर्व निवासस्थानांमध्ये पिढ्यानपिढ्या निरंतरचा निर्बंध होय.” लेवीय ३:१७

तुम्ही कोणतेही मांस रक्तासह खाऊ नका; तुम्ही काही मंत्रतंत्र करू नका व शकुनमुहूर्त पाहू नका. लेवीय १९:२६

येशू त्यांना त्याचे रक्त पिण्यास का सांगेल? कृतज्ञतापूर्वक, तो त्याचा अर्थ स्पष्टपणे स्पष्ट करतो.

61 आपले शिष्य ह्याविषयी कुरकुर करत आहेत हे मनात ओळखून येशू त्यांना म्हणाला, “ह्यामुळे तुम्ही अडखळता काय? 62 मनुष्याचा पुत्र पूर्वी जेथे होता तेथे जर तुम्ही त्याला चढताना पाहाल तर? 63 आत्मा हा जिवंत करणारा आहे, देहापासून काही लाभ नाही; मी जी वचने तुम्हांला सांगितली आहेत ती आत्मा व जीवन अशी आहेत. योहान 6: 61-63

ख्रिस्त त्याच्या आत्म्याचे प्रतीक म्हणून त्याचे रक्त आणि त्याचे मांस वापरत आहे. मग तो त्यांना स्पष्टपणे सांगतो की देहाचा काहीही फायदा होत नाही. शारीरिक देह आणि रक्त पापी लोकांच्या हृदयातून पाप काढून टाकू शकत नाही, फक्त आत्मा हे करू शकतो. या संबंधित आणखी एक चिन्ह वापरून, ख्रिस्ताच्या मृत्यूपूर्वी, त्याने त्यांना द्राक्षाच्या रसाचा प्याला दिला.

27 आणि त्याने प्याला घेतला व उपकारस्तुती करून तो त्यांना दिला व म्हटले, “तुम्ही सर्व ह्यातून प्या. 28 हे माझे [नव्या] ‘कराराचे रक्त’ आहे. हे पापांची क्षमा होण्यासाठी पुष्कळांकरता ओतले [G1632] जात आहे. 29 मी तुम्हांला सांगतो की, मी आपल्या पित्याच्या राज्यात तुमच्याबरोबर नवा द्राक्षारस पिईपर्यंत येथून पुढे द्राक्षाचा हा उपज पिणारच नाही.” मतय 26:27-29

तो म्हणाला, हे माझे नवीन कराराचे रक्त आहे जे पापांची क्षमा करण्यासाठी अनेकांसाठी सांडले आहे. स्पष्टपणे द्राक्षाचा रस हे ख्रिस्ताचे रक्त नाही, परंतु ते त्याच्या भौतिक रक्ताच्या देणगीकडे निर्देश करते जे आपल्याला क्षमा स्वीकारण्यासाठी आवश्यक होते, परंतु त्याच्या आत्म्याकडे बरेच काही आहे जे त्याला तारणारा म्हणून स्वीकारतात आणि कार्य करतात. हृदयातील शुद्धीकरण आणि पुनरुत्पादन.

“अनेकांसाठी शेड” असे येशूने नोंदवण्याकरता वापरलेला तोच शब्द नंतर नवीन करारातही अशा प्रकारे वापरला गेला आहे.

म्हणून तो देवाच्या उजव्या हाताकडे बसवलेला आहे, त्याला पवित्र आत्म्याविषयीचे वचन पित्यापासून प्राप्त झाले आहे आणि तुम्ही जे पाहता व ऐकता त्याचा त्याने वर्षाव केला [G1632] आहे. प्रेषितांची कृत्ये 2:33

मग परराष्ट्रीयान्वरही पवित्र आत्म्याच्या दानाचा वर्षाव झाला [G1632] आहे असे पाहून पेन्नाबरोबर आलेल्या विश्वास ठेवणाऱ्या व सुंता झालेल्या सर्व लोकांना आश्चर्य वाटले. प्रेषितांची कृत्ये १०:४५

आणि ‘आशा लाजवत नाही,’ कारण आपल्याला दिलेल्या पवित्र आत्म्याच्या द्वारे

4 परंतु जेव्हा आपला तारणारा देव त्याची दया व मनुष्यांवरील प्रेम प्रकट झाले, 5 तेव्हा आपण केलेल्या नीतीच्या कृत्यांनी नव्हे तर नव्या जन्माचे स्नान व पवित्र आत्म्याने केलेले नवीकरण ह्यांच्या द्वारे त्याने आपल्या दयेनुसार आपल्याला तारले. 6 त्याने तो आत्मा आपला तारणारा येशू ख्रिस्त ह्याच्या द्वारे आपल्यावर विपुलपणे ओतला [G1632] आहे; तीत 3:4-6

जेव्हा येशू आत्म्याद्वारे आपले जीवन आपल्यावर ओततो, तेव्हा अशा प्रकारे आपण येशूच्या रक्ताने शुद्ध होतो, कारण नवीन करारामध्ये येशूचे जीवन त्याचे रक्त म्हणून प्रतीक आहे. या संदर्भात आपण योहानच्या पहिल्या पत्रातील अर्थाची अधिक चांगल्या प्रकारे प्रशंसा करू शकतो.

1 जे प्रारंभापासून होते, जे आम्ही ऐकले आहे, जे आम्ही आपल्या डोळ्यांनी पाहिले आहे, जे आम्ही न्याहाळले व आपल्या हातांनी चाचपले, त्या जीवनाच्या शब्दाविषयी आम्ही सांगतो; 2 ते जीवन प्रकट झाले, ते आम्ही पाहिले आहे, व त्याची आम्ही साक्ष देतो; ते सार्वकालिक जीवन पित्याजवळ होते व आम्हांला प्रकट झाले, ते तुम्हांला कळवतो; 3 जे आम्ही पाहिले आहे व ऐकले आहे ते तुम्हांलाही ह्यासाठी कळवतो की, तुम्हीही आमच्याशी सहभागी व्हावे; आपली सहभागिता तर पित्याबरोबर व त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त ह्याच्याबरोबर आहे. 4 तुमचा आमचा आनंद पूर्ण व्हावा म्हणून आम्ही हे लिहितो. 5 जो संदेश आम्ही त्याच्यापासून ऐकला आहे तो तुम्हांला विदित करतो; तो संदेश हा की, देव प्रकाश आहे आणि त्याच्या ठायी मुळीच अंधार नाही. 6 त्याच्याबरोबर आपली सहभागिता आहे असे जर आपण म्हणत असलो, पण अंधारात चालत असलो, तर आपण खोटे बोलतो, सत्याने वागत नाही; 7 पण जसा तो प्रकाशात आहे तसे जर आपण प्रकाशात चालत असलो तर आपली एकमेकांबरोबर सहभागिता आहे, आणि त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त ह्याचे रक्त आपल्याला सर्व पापांपासून शुद्ध करते. १ योहान १:१-७

योहान ख्रिस्ताविषयी बोलतो कारण जीवन आपल्याला प्रकट होते. त्यानंतर तो बोलतो पिता आणि पुत्र सोबत असलेल्या आमचा सहवासाबद्दल. ही सहवास केवळ ख्रिस्ताच्या पवित्र आत्म्याद्वारेच शक्य आहे.

1 ह्यावरून ख्रिस्ताच्या ठायी काही आश्वासन, प्रीतीचे काही सांत्वन, आत्म्याची काही सहभागिता, काही कळवळा व करुणा ही जर आहेत, फिलिप्पैकर 2:1

योहान नंतर म्हणतो की देवामध्ये अंधार नाही. अंधाराचा संबंध मृत्यूशी आहे. मृत्यू अनेकदा शाब्दिक रक्त सांडणे उपस्थित आहे.

त्याने त्यांना अंधकारातून व मृत्युच्छायेतून बाहेर आणले. व त्यांची बंधने तोडून टाकली.
स्तोत्र १०७:१४

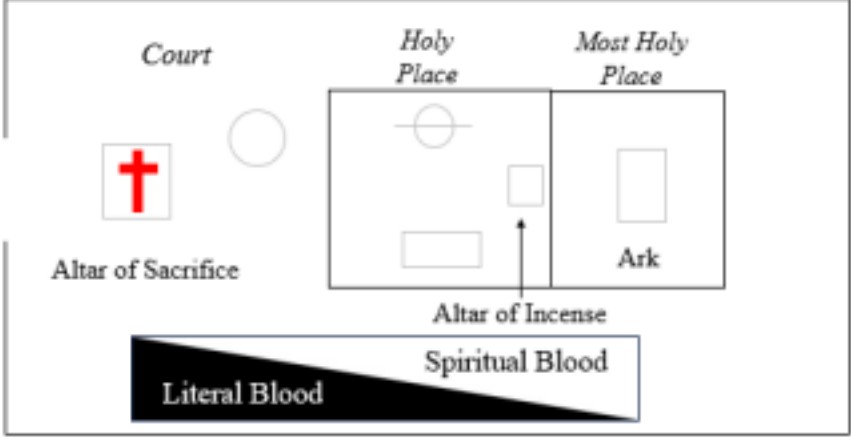
‘ह्यासाठी की, त्याने अंधारात व मृत्युच्छायेत बसलेल्यांना प्रकाश द्यावा,’ आणि आमचे पाय शांतीच्या मार्गी लावावेत.” लूक १:७९

जर देवामध्ये अंधार नसेल तर तो मृत्यू आणि रक्ताची मागणी करत नाही. अशा देवाला आणि त्याच्या पुत्राला जाणून घेणे ही किती सहवासाची गोष्ट आहे. ही खरोखरच मौल्यवान सहवास आहे. मग योहान म्हणतो, येशू ख्रिस्ताचे रक्त आपल्याला सर्व पापांपासून शुद्ध करते. हा ख्रिस्ताच्या आत्म्याचा संदर्भ आहे; तो त्याच्या आत्म्याचा संदर्भ देत आहे.

ख्रिस्ताचे शाब्दिक रक्त आपल्याला सर्व पापांपासून शुद्ध करत नाही. पॉल इब्री 9:22 मध्ये सांगतो की जवळजवळ सर्व गोष्टी रक्ताद्वारे शुद्ध केल्या जातात, परंतु याचा अर्थ असा आहे की सर्व गोष्टी अशा प्रकारे शुद्ध होत नाहीत. ख्रिस्ती लोकांना हे चांगले ठाऊक आहे की त्यांनी ख्रिस्ताला त्यांचा तारणहार म्हणून स्वीकारल्यानंतर ते लगेच पाप करणे थांबवत नाहीत. म्हणून, आपण सर्व पापांपासून शुद्ध झालो आहोत हे चिरंतन आत्म्याद्वारे आपल्यावर ख्रिस्ताचे जीवन ओतणे आहे.

अभयारण्य प्रणालीकडे परत येताना, जेव्हा एखादी व्यक्ती बलिदानाच्या वेदीपासून कराराच्या कोशापर्यंत आध्यात्मिक प्रवास करते, तेव्हा त्याचा ख्रिस्ताच्या शाब्दिक रक्तावरचा विश्वास कमी होतो आणि ख्रिस्ताच्या आध्यात्मिक रक्तावरील त्याची अवलंबित्व सर्वसमावेशक होते.

Literal to Spiritual Blood



1. ख्रिस्ताचे भौतिक रक्त मनुष्याची गरज पूर्ण करते आणि त्याचे मन देवाच्या प्रेमासाठी उघडते. हे त्याचे मन मोकळे करते किंवा त्याच्या चुकीच्या कल्पनेपासून शुद्ध करते की देव त्याला दोषी ठरवतो.
2. ख्रिस्ताचे अध्यात्मिक रक्त मनुष्याला शुद्ध करते, बरे करते आणि ख्रिस्त समानतेकडे पुनर्संचयित करते आणि त्याला पिता आणि पुत्र सोबत कायमचे जगण्यासाठी तयार करते.

जेव्हा पापी पूर्णपणे दोषी वाटतात, तेव्हा देवाच्या चारित्र्याबद्दल ची त्यांची समज आणि त्यांच्या न्यायाच्या कल्पना यास कारणीभूत ठरतात. देव त्याला स्वीकारतो यावर विश्वास ठेवण्यासाठी पुरुषांना त्याच्या शाब्दिक रक्ताच्या माध्यमातून ख्रिस्ताच्या मध्यस्थीची आवश्यकता असते. परंतु जसजसा लोकांचा ख्रिस्तावरील विश्वास वाढतो आणि पृथ्वीवरील ख्रिस्ताच्या जीवनात प्रतिबिंबित केल्याप्रमाणे ते पित्याचे चरित्र शिकतात, त्यांना हे शिकण्याची संधी मिळते की देव न्याय करीत नाही किंवा दोषी ठरवत नाही - आपण फक्त त्याला क्षमा करण्यास सांगणे आवश्यक आहे. आम्हाला त्याच्या पुत्राचा आत्मा देऊन आम्हाला मदत करा. आपण खडकावर आदळण्यापेक्षा त्याच्याशी बोलू शकतो. हा त्याचा आत्मा आहे या ज्ञानाने आपण ख्रिस्ताच्या रक्ताने शुद्ध होऊ शकतो.

अभयारण्याच्या मार्गावरून खाली पाहताना आपल्याला आढळून येते की शाब्दिक रक्त अभयारण्य अशुद्ध करते तर आध्यात्मिक रक्त ते शुद्ध करते.

अभयारण्य हे आपल्या शरीर मंदिराचेही प्रतीक आहे. जेव्हा आपण विश्वास ठेवतो की देवाचा न्याय मृत्यूची मागणी करतो, तेव्हा आपण आपल्या शरीराचे मंदिर अपवित्र करतो. जेव्हा आपण देवाला आश्या रूपात पाहतो की तो

अपराध्याला मृत्यू चि मागणी करत आहे , ज्यांना आपण अपराधी समजतो त्यांच्या मृत्यूची मागणी करत आपण बळी पडतो जे आपल्या शरीराचे मंदिर देखील विटाळते.

परंतु जेव्हा आपण ख्रिस्तामध्ये प्रकट केल्याप्रमाणे देवाच्या चरित्राचे सत्य शिकतो, तेव्हा आपल्याला अशा व्यक्तीचा आत्मा प्राप्त होतो जो न्याय, निंदा किंवा नाश करत नाही. हे आपले शरीर मंदिर इतके शुद्ध करण्यास सुरवात करते की पापासाठी त्याग आणि अर्पण करणे थांबेल.

ख्रिस्ताच्या मध्यस्थी आणि प्रायश्चिताच्या कार्याच्या या दृष्टीकोनातून, आपण पाहतो की जेव्हा येशू त्याच्या पित्यासमोर “माझे रक्त, माझे रक्त” म्हणत आहे, तेव्हा त्याचा अर्थ असा होतो की तो मनुष्याला आपला जीवन देणारा आत्मा देण्यास तयार आहे. त्यांनी त्याला नकार दिल्याच्या तोंडावर, जी येशूला असे वाटत असेल की त्यांनी त्याला पूर्णपणे तोडले असेल तर देव त्याला कधीही करण्यास भाग पाडणार नाही.

7. याकोबच्या संकटाचा काळ

पृथ्वीच्या इतिहासाच्या अंतिम हालचालींमध्ये शिक्कामोर्तब झालेल्या 144,000 लोकांसाठी, ते शाब्दिक रक्तासाठी मध्यस्थी शिवाय देवाच्या उपस्थितीत जगण्यास सक्षम असतील. त्यांनी ख्रिस्ताच्या आध्यात्मिक रक्ताने आपले झगे धुऊन पांढरे केले आहेत. यात कोणताही निषेध नाही, कारण सैतानाची न्याय व्यवस्था त्यांच्यामधून काढून टाकण्यात आली आहे. हल्लेलुया.

परंतु प्राचीन इस्रायलच्या काळात प्रायश्चिताच्या दिवशी अभयारण्यात रक्ताची उपस्थिती देवाच्या लोकांसाठी देवाच्या चारित्र्यावर विश्वास ठेवण्यासाठी अंतिम कुस्तीकडे निर्देश करते.

प्रायश्चिताचा दिवशी पापापासून मंदिर शुद्ध करण्याच्या समारंभात एक संबंध आहे प्रायश्चिताचा दिवशी कुष्ठरोगापासून पापी शुद्ध करणे; चे प्रतीक पाप .१

माझ्यासोबत हे समांतर वाटप केल्याबद्दल शॉन सटनचे आभार.

प्रायश्चिताच्या दिवशी अभयारण्य स्वच्छ करणे लेवीय १६	कुष्ठरोगापासून पापी शुद्ध करणे लेवीय १४
दोन बकरे व ऐक मॅडा निवडले लेवीय १६:५	दोन पक्षी निवडले लेवीय १४:४

एक बकरा मारला गेला, दुसरा जिवंत सादर केला लेवीय १६:९,१०	मातीच्या भांड्यात वाहत्या पाण्यावर एक पक्षी मारला वाहत्या पाण्यावर मारल्या गेलेल्या पक्ष्याच्या रक्तात बुडलेला असतो. लेवीय १४:५,६
मारल्या गेलेल्या बकऱ्याचे रक्त धूपाच्या वेदीवर सात वेळा शिंपडले. अभयारण्य स्वच्छ केले. लेवीय १६:१ल अभयारण्यात त्यांच्या८,१९	मारल्या गेलेल्या पक्ष्याचे रक्त शुद्ध झालेल्या व्यक्तीवर सात वेळा शिंपडले. माणूस स्वच्छ उच्चारला जातो. लेवीय १४:७
प्रमुख पुजारी जिवंत बकऱ्याच्या पापांची कबुली देतो ज्याला नंतर वाळवंटात पाठवले जाते. लेवीय १६:२१	जिवंत पक्षी मोकळ्या मैदानात सोडले. लेवीय १४:७

हे दोन समारंभ अभयारण्य आणि वैयक्तिक अशा दोन्ही पापांपासून शुद्धीकरणाशी जोडतात. ही प्रक्रिया देवाच्या लोकांसाठी दुसऱ्या आगमनापूर्वी शिक्का मारणे दरम्यान होईल. हे यकोबसंकटाच्या वेळी घडते.

आपला भाऊ एसाव याच्याकडून मृत्यूला सामोरे जावे लागल्याने, याकोबाने सुटकेसाठी देवाकडे विनवणी केली. जेव्हा त्याचा उद्धारकर्ता आला तेव्हा याकोबला वाटले की तो शत्रू आहे आणि तो ख्रिस्त आहे हे लक्षात न घेता त्याच्याशी कुस्ती केली. याकोबला त्याच्या सर्व अपराधीपणाचा आणि लाजेचा सामना करावा लागल्याचे हे प्रतीक होते की एसावच्या संकटात देव त्याला मदत करेल यावर विश्वास ठेवला. त्याच रीतीने, देवाच्या लोकांना शेवटच्या काळात त्यांच्या सर्व पापांना सामोरे जावे लागेल कारण ख्रिस्त त्यांच्या जवळ येईल.

देवाचे लोक नंतर याकोबाच्या संकटाचा काळ म्हणून संदेष्ट्याने वर्णन केलेल्या दुःखाच्या आणि दुःखाच्या दृश्यांमध्ये बुडतील. “परमेश्वर म्हणतो: आम्ही थरथरण्याचा,

भीतीचा आवाज ऐकला आहे, शांतीचा नाही.... सर्व चेहरे फिकट झाले आहेत. अरेरे! कारण तो दिवस महान आहे, की त्याच्यासारखा कोणीही नाही. तो याकोबाच्या संकटाचा काळ आहे. पण तो त्यातून वाचला जाईल.” यिर्मया ३०:५-७. याकोबची दुःखाची रात्र, जेव्हा त्याने एसावच्या हातातून सुटकेसाठी प्रार्थनेत कुस्ती केली (उत्पत्ती ३२:२४-३०), संकटकाळात देवाच्या लोकांच्या अनुभवाचे प्रतिनिधित्व करते. महान विवाद ६१६.

देवाच्या लोकांना रविवारच्या कायद्याच्या मृत्यूच्या हुकुमाला सामोरे जावे लागत असल्याने, त्यांना देवापासून तुटलेले वाटते. सैतान त्यांची पापे अतिशय अतिशयोक्तीपूर्ण प्रकाशात त्यांच्यासमोर मांडतो आणि ते भारावून जातात.

ज्याप्रमाणे सैतानाने एसाववर याकोबविरुद्ध चाल करण्यास प्रवृत्त केले, त्याचप्रमाणे तो संकटाच्या वेळी देवाच्या लोकांचा नाश करण्यासाठी दुष्टांना उद्युक्त करेल. आणि त्याने याकोब वर आरोप केल्याप्रमाणे, तो देवाच्या लोकांवर आरोप लावेल. तो जगाला त्याची प्रजा मानतो; परंतु देवाच्या आज्ञा पाळणारी छोटी कंपनी त्याच्या वर्चस्वाचा प्रतिकार करत आहे. जर तो त्यांना पृथ्वीवरून पुसून टाकू शकला तर त्याचा विजय पूर्ण होईल. तो पाहतो की पवित्र देवदूत त्यांचे रक्षण करत आहेत आणि तो असा अंदाज लावतो की त्यांच्या पापांची क्षमा झाली आहे; पण वरी केसेसचा निर्णय झाला आहे हे त्याला माहीत नाही. ज्या पापांसाठी त्याने त्यांना प्रलोभन दाखवले आहे त्याबद्दल त्याला अचूक ज्ञान आहे आणि तो या लोकांना अतिशयोक्तीपूर्ण प्रकाशात देवासमोर सादर करतो, देवाच्या कृपेपासून स्वतःला वगळण्याइतकेच पात्र असल्याचे प्रतिनिधित्व करतो. तो घोषित करतो की प्रभु न्यायाने त्यांच्या पापांची क्षमा करू शकत नाही आणि तरीही त्याचा आणि त्याच्या देवदूतांचा नाश करू शकत नाही. तो त्यांचा शिकार म्हणून दावा करतो आणि त्यांना नष्ट करण्यासाठी त्याच्या हाती देण्याची मागणी करतो. ग्रेट विवाद ६१८.२

त्यांच्या पापांशी संघर्ष करताना आम्ही लक्षात घेतो की देवाचे लोक त्यांच्या भूतकाळातील पश्चात्तापाकडे निर्देश करतात की देव त्यांना सोडणार नाही.

प्रत्येक बाजूने ते देशद्रोहाचे डावपेच ऐकतात आणि बंडाचे सक्रिय कार्य पाहतात; आणि त्यांच्यात एक तीव्र इच्छा जागृत होते, आत्म्याची उत्कट तळमळ, जेणेकरून हा महान

धर्मत्याग संपुष्टात येईल आणि दुष्टांच्या दुष्टपणाचा अंत होईल. परंतु ते बंडखोरीचे कार्य चालू ठेवण्यासाठी देवाला विनंती करत असताना, आत्म-निंदेच्या तीव्र भावनेने त्यांच्यात स्वतःला प्रतिकार करण्याची आणि वाईटाच्या जबरदस्त लाटेला परत आणण्याची शक्ती नाही. त्यांना असे वाटते की त्यांनी आपली सर्व क्षमता ख्रिस्ताच्या सेवेत लावली असती, सामर्थ्याने पुढे जात असता, सैतानाच्या शक्तींना त्यांच्याविरुद्ध विजय मिळवण्याची शक्ती कमी असते. ग्रेट विवाद 619.2

ते देवासमोर त्यांच्या आत्म्याला त्रास देतात, त्यांच्या अनेक पापांबद्दल त्यांच्या भूतकाळातील पश्चाताप कडे निर्देश करणे आणि तारणकर्त्याच्या वचनाची विनंती करणे: "पण त्याने माझा आश्रय धरावा; त्याने माझ्याबरोबर दोस्ती करावी, माझ्याबरोबर दोस्ती करावी." यशया २७:५. त्यांचा विश्वास कमी होत नाही कारण त्यांच्या प्रार्थनांचे लगेच उत्तर मिळत नाही. त्रास होत असला तरी

तीव्र चिंता, दहशत आणि संकट, ते त्यांच्या मध्यस्थी थांबवत नाहीत. याकोबाने देवदूताला धरले तसे त्यांनी देवाच्या सामर्थ्याला धरले; आणि त्यांच्या आत्म्याची भाषा आहे: "तू मला आशीर्वाद दिल्याशिवाय मी तुला जाऊ देणार नाही." ग्रेट विवाद 619.3

देवाचे लोक त्यांच्या अंतिम संघर्षाला सामोरे जात असताना, त्यांच्यातील खोट्या न्यायव्यवस्थेचे शेवटचे अवशेष समोर येतात. देवाच्या चारित्र्याचा चांगुलपणा त्यांच्यासमोर प्रकट होताच, त्यांना त्यांच्या पापाची प्रचंडता दिसते. त्यांना देवाची मुले म्हणून त्यांच्या ओळखीपासून दूर जाण्याचा मोह होतो. परंतु गेथशेमाने बागेत येशूचा विजय, जिथे त्याने पित्याच्या प्रेमाला धरून घामाचे थेंब ओतले, ते आत्म्याने त्यांच्याकडे आणले आणि त्यांना विजय देखील दिला.

परमपवित्र ठिकाणी प्रायश्चित्त च्या अंतिम कृतीमध्ये हेच प्रतीक आहे. रक्ताचा शिडकावा त्यांना खात्री देतो की ते त्यांच्या पापांसाठी स्वतःची निंदा करत असतात. जेव्हा ते आत्म्यासाठी विनंती करतात, तेव्हा त्यांना ते प्राप्त होते आणि त्यांची विवेकबुद्धी पूर्णपणे शुद्ध केली जाते आणि त्यावर शिक्कामोर्तब केले जाते. शत्रुत्वाचे शेवटचे अवशेष गेले; खोटी न्याय व्यवस्था उखडली आणि पराभूत झाली. ख्रिस्ताने त्यांच्यातील वैर नष्ट केले आहे आणि आता मंदिर पूर्ण होऊ

शकते. तो किती गौरवशाली दिवस असेल!

आम्ही पुढे जाण्यापूर्वी, मला तुमच्याबरोबर भविष्यवाणीच्या आत्म्याचे एक अवतरण सामायिक करायचे आहे जे पुष्टी करते की ख्रिस्ताचे रक्त हे त्याचे जीवन, त्याचा आत्मा आहे आणि या अवतरणात आपल्याला ख्रिस्ताच्या जीवनाच्या स्त्रोताकडे नेले जाते जो त्याचा पिता आहे.

सर्व गोष्टी देवाकडून येतात. आमच्याकडे असे काहीही नाही जे आम्हाला मिळाले नाही; आणि, याहून अधिक, आमच्याकडे असे काहीही नाही जे ख्रिस्ताच्या रक्ताने आमच्यासाठी विकत घेतलेले नाही. आमच्याकडे असलेली प्रत्येक गोष्ट आमच्याकडे वधस्तंभाचा शिक्का मारून विकत घेतली जाते रक्त जे सर्व अंदाजापेक्षा मौल्यवान आहे, कारण ते देवाचे जीवन आहे. आशीर्वादाचा पर्वत 66.2

8. ख्रिस्ताचे दुःख आणि वर्तमान क्रूस

ख्रिस्ताच्या आत्म्याचे ओतणे हे रक्त म्हणून का दर्शवले जाते? कारण जेव्हा येशूचा आत्मा मनुष्याच्या हृदयात प्रवेश करतो तेव्हा तो अधर्माच्या गुहेत येतो. मानवी अंतःकरण कूजलेले आहे; सर्व प्रकारच्या वाईट गोष्टींनी परिपूर्ण आहे. पश्चात्ताप करणाऱ्या पापाच्या हृदयाचे पालन करणे हा ख्रिस्तासाठी एक मोठा त्याग आहे. जसे की सर्व ख्रिश्चनांना चांगले माहीत आहे, आमचे सर्वोत्तम प्रयत्न देखील येशूच्या जीवनापेक्षा खूपच कमी आहेत. जेव्हा आपण इतरांबद्दल निराशा व्यक्त करतो, जेव्हा आपण आपल्या शब्दांनी लोकांची निंदा करतो, तेव्हा येशूला त्रास दिला जातो. त्यामुळे त्याला त्रास होतो.

"आणि ज्यांनी त्याला भोसकले ते देखील." हे शब्द केवळ त्या माणसांना लागू होतात ज्यांनी ख्रिस्ताला कॅल्व्हरीच्या वधस्तंभावर टांगले तेव्हा त्याला छेदले होते, परंतु जे आज वाईट बोलून आणि चुकीच्या कृत्याने त्याला छेदत आहेत त्यांनाही लागू होते. दररोज तो वधस्तंभाच्या वेदना सहन करतो. दैनंदिन स्त्री-पुरुष त्याचा अपमान करून, त्याची इच्छा पूर्ण करण्यास नकार देऊन त्याला छेदत आहेत. ST जानेवारी 28, 1903, सम. 8

आपल्याला जीवन देताना, ख्रिस्ताने आपल्या पापांसह सहन केले पाहिजे ज्यामुळे त्याला खूप त्रास सहन करावा लागतो. म्हणूनच रक्ताचे प्रतीक इतके योग्य आहे. ही वास्तविकता आपल्यात एकदाच देहामध्ये वधस्तंभावर खिळली गेली होती, तर ल्युसिफरच्या पडल्यापासून त्याला आत्म्याने वधस्तंभावर खिळले गेले आहे हे वास्तव आपल्यासाठी उघडते.

जे लोक सुवार्तेला घाईने किंवा विचार करतात ते स्वतःच्या आणि जगाच्या संबंधात

याचा विचार करतात. देवाशी असलेल्या त्याच्या संबंधाचा विचार फार कमी जण करतात. पापामुळे आपल्या निर्माणकर्त्याला किती त्रास झाला याचा विचार फार कमी जण करतात. सर्व स्वर्गात ख्रिस्ताच्या यातना सहन केल्या; परंतु ते दुःख मानवतेमध्ये त्याच्या प्रकटीकरणाने सुरू झाले किंवा संपले नाही. वधस्तंभ हा आपल्या वेदनेच्या कंटाळवाणा संवेदनांचा प्रकटीकरण आहे, ज्याच्या सुरुवातीपासूनच, पापाने देवाच्या हृदयात आणले आहे.. शिक्षण 263.1

बायबल हे तत्त्व अशा प्रकारे व्यक्त करते.

8‘ज्या कोणाची’ नावे जगाच्या स्थापनेपासून ‘वधलेल्या कोकन्याजवळील जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली’ नाहीत असे पृथ्वीवर राहणारे सर्व जण त्या श्वापदाला नमन करतील. प्रकटीकरण 13:8 NKJV

ख्रिस्त फक्त त्याचा आत्मा पाप्याबरोबर सामायिक करू शकत नाही, त्याने तो आपल्यावर असीम प्रेमाने ओतला पाहिजे, अनेकदा त्याच वेळी अश्रू ढाळत असताना. आपल्या तारणकर्त्याचे प्रेम किती महान आहे. पौलाने व्यक्त केल्याप्रमाणे:

आम्ही प्रभू येशूचा वध सर्वदा शरीरात वागवतो, अशा हेतूने की, येशूचे जीवनही आमच्या शरीरांत प्रकट व्हावे. २ करिंथकर ४:१०

ख्रिस्ती या नात्याने, आपण त्याला किती वेदना देऊ शकतो याबद्दल पूर्णपणे अनभिज्ञ असणे शक्य आहे का? आपल्यापैकी जे पिता आणि पुत्र आणि त्याच्या चारित्र्याच्या सत्यात गेले आहेत, जेव्हा येशूची मुले (त्रैक्य) ट्रिनिटीबद्दल बोलतात किंवा त्याचा पिता हिंसक आहे तेव्हा त्याला कसे वाटते? त्यामुळे त्याला वेदना होतात. इतरांची निंदा करणारे किंवा इतरांवर शिक्षेची इच्छा करणारे ख्रिस्ती त्याला छेदतात.

देवाच्या नावाखाली मुलांचे लैंगिक शोषण करणाऱ्या पाद्री, धर्मगुरू आणि शिक्षकांच्या पातळीवर आहे. आमचे प्रिय आणि धन्य तारणहार! तो आपल्या सर्वांसाठी किती यातना सहन करतो.

जर आपण 2000 वर्षांपूर्वी येशूचे रक्त त्याच्या मृत्यूपर्यंत मर्यादित केले तर आपण आज त्याची

व्यथा खरोखर पाहू शकत नाही किंवा त्याच्या खरी विशालता समजू शकत नाही. “दररोज ख्रिस्ताला वधस्तंभावर चढवण्याच्या वेदना सहन कराव्या लागतात” – हे आपण कसे समजू शकतो?

परंतु येथे मुद्दा असा आहे की ख्रिस्ताला त्याचा आत्मा देण्यासाठी खूप कष्ट करावे लागतात. तो जितका अधिक आपल्यापर्यंत पोहोचतो, आणि तो आपल्यासाठी जितका अधिक असुरक्षित बनतो, तितकाच त्याला वेदना होण्याची जोखीम जास्त असते, जर आपण त्याची प्रगती नाकारली किंवा त्याच्या आवाहनांना रोखले.

म्हणूनच शब्बाथाच्या संदर्भात गणना २८ मध्ये दिलेले बलिदान हे दर्शविते की शब्बाथ दिवशी नेहमीच्या दिवसापेक्षा दुप्पट कोकरे बलिदान दिले गेले. शब्बाथ हा देवाच्या लोकांसाठी सहवासाचा खास दिवस आहे. याचा अर्थ ख्रिस्त आपल्या अंतःकरणाच्या जवळ येण्याचा आणि आपल्याशी सहवास करण्याचा प्रयत्न करतो. परंतु बहुतेक लोक शब्बाथ नाकारतात, किंवा त्याच्या सज्जन पित्याला नाकारतात, किंवा त्याचे नियम आणि न्याय तिरस्कार करतात, यामुळे ख्रिस्ताला छेद दिला जातो.

पुन्हा, यामुळेच वल्हांडण आणि निवासमंडप अधिक प्राण्यांच्या बलिदानाचे प्रतीकात्मकता आपल्या तारणकर्त्याची आपल्याला स्वतःकडे खेचण्याची तळमळ आणि मानवी कुटुंबातील बहुतेक लोक त्याला नाकारतात तेव्हा त्याला होणारे मोठे दुःख या दोन्ही गोष्टी प्रकट करतात. येशू शब्बाथचा प्रभु आहे, आणि तो आपल्या मुलांना त्याच्या पित्याकडे खेचण्याची इच्छा करतो जेणेकरून आपण त्यांच्याशी सहवास करू शकू. आपण आपल्या प्रिय तारणकर्त्याचे स्मरण करूया आणि त्याचा आत्मा आपल्याला देण्यासाठी त्याला किती मोठी किंमत मोजावी लागली व त्याचे जीवन रक्त.

9. यज्ञ प्रणाली समजून घेणे

देवाला अक्षरशः रक्त बलिदानाची आवश्यकता आहे असे ख्रिश्चनांना मानण्याचे एक मोठे कारण म्हणजे बलिदान प्रणालीच्या संस्थेमुळे आणि विशेषतः इजिप्तमधील वालंडन सणाची कथा अशा विधानांवरून असे दिसते की देवाला यज्ञ हवे होते.

ख्रिस्ताने, त्याच्या पित्याशी सल्लामसलत करून, यज्ञ अर्पण करण्याची प्रणाली स्थापित केली; (जेणे करून अपराध्यावर ताबडतोब मृत्यू येण्याऐवजी) खाद्या बळीला हस्तांतरित केले जावे जे देवाच्या पुत्राच्या महान आणि परिपूर्ण अर्पणाची पूर्वकल्पना देते. 1SM 230.1

हा प्रश्न विचारला पाहिजे की देवाने ही व्यवस्था का स्थापित केली, जेव्हा बायबल अनेक ठिकाणी देवाला यज्ञ आणि अर्पण नको आहे असे म्हणते?

यज्ञपशू व अन्नार्पण ह्यांत तुला संतोष नाही; तू माझे कान उघडले आहेस; होम व पापार्पण ही तू मागत नाहीस. स्तोत्रसंहिता ४०:६

याचा आणखी पुरावा म्हणून, पुढील गोष्टींचा विचार करा:

जगाचा पाया रचण्यापूर्वी, खंडणीची योजना आखण्यात आली. स्वर्गात एक गूढ आवाज ऐकू आला, "यज्ञ आणि अर्पण तू करू इच्छित नाहीस, परंतु तू मला एक शरीर तयार केले आहेस.... हे देवा, मी तुझी इच्छा पूर्ण करण्यासाठी आलो आहे." "हो, तुझा कायदा माझ्या हृदयात आहे." RH 16 सप्टेंबर 1902

येथे आपल्याला स्पष्ट पुरावे दिसतात की जेव्हा खंडणीची योजना आखली गेली तेव्हा सर्व

देवदूतांनी एक आवाज ऐकला की देवाला त्याग आणि अर्पण नको आहे. हा उघड विरोधाभास आपल्याला सूचित करतो की या चर्चेच्या एका बाजूला एक आरसा कार्यरत आहे; याचा अर्थ या विधानांपैकी एक विधान म्हणजे देवाच्या चारित्र्याचे प्रतिबिंब आहे आणि या विधानांपैकी एक विधान म्हणजे माणसाच्या विचारसरणीचे निवासस्थान. या दोन विधानांचा ताळमेळ साधण्याच्या आमच्या शोधात, आम्हाला अब्राहमच्या कथेत काहीतरी स्वारस्य दिसून येते.

तरीही कुलपिताने त्याच्या विश्वासाची पुष्टी म्हणून आणि त्यांच्यासाठी देवाचे दयाळू हेतू पूर्ण होतील याचा पुरावा म्हणून काही दृश्यमान टोकन मागितले. परमेश्वराने त्याच्या सेवकाशी एक करार करण्यास सहमती दर्शविली आणि अशा प्रकारचा वापर केला जसे की एक गंभीर प्रतिबद्धता मंजूर करण्यासाठी पुरुषांमध्ये प्रथा आहे. दैवी मार्गदर्शनानुसार, अब्राहामाने प्रत्येक तीन वर्षांचे एक कालवड, एक शेळी आणि एक एडका बलिदान दिले, शरीराचे विभाजन करून आणि तुकडे थोड्या अंतरावर ठेवले. ह्यासोबत त्याने एक होला व एक पारव्याचे पिल्लू जे तथापि, विभागले गेले नाहीत त्याचेहि बलिदान दिले. हे केले जात असताना, तो आदराने यज्ञाच्या भागांमधून गेला आणि देवाला शाश्वत आज्ञाधारकतेची शपथ दिली. कुल्पीत आणि संदेष्टे 137.1

अब्राहामाला दैवीपणे तीन प्राण्यांचा बळी देण्याचे निर्देश देण्यात आले होते, परंतु देवाने त्याला जे करण्यास सांगितले ते असे होते पुरुषांमध्ये प्रथा आहे. अब्राहामाला विश्वासात प्रोत्साहन देण्यासाठी त्याच्या पातळीवर येणे हे देवासाठी एक संवेदना होते. ही अशी गोष्ट नव्हती जी देवाला हवी होती किंवा त्याची गरज होती, परंतु ती अशी गोष्ट होती ज्याची अब्राहामला गरज होती आणि देवाने त्याची गरज पूर्ण केली.

जर आपण सुरुवातीस परत गेलो तर हे मनोरंजक आहे की यज्ञपद्धतीबद्दल देवाकडून कोणतीही नोंद केलेली सूचना नाही. हे फक्त खालील गोष्टी नोंदवते :

3. काही काळ लोटल्यावर असे झाले की काइनाने परमेश्वराला शेताच्या उत्पन्नापैकी काही अर्पण आणले. 4. हाबेलानेही आपल्या कळपातील प्रथम जन्मलेल्यांतून म्हणजे त्यांच्यातल्या पुष्ट मेंढरांतून काही अर्पण आणले. परमेश्वराने हाबेल व त्याचे अर्पण ह्यांचा आदर केला; उत्पत्ति

4:3-4

परंतु आपण वाचल्याप्रमाणे, भविष्यवाणीचा आत्मा आपल्याला सांगते की देवाने यज्ञपद्धतीची स्थापना केली. पण त्याने असे केल्याचे कारण म्हणजे आदामाला स्वतःमध्ये काय आहे हे पाहण्यास मदत करणे. आदामाने झाडाचे फळ खाल्ले तेव्हा सैतानाचा आत्मा त्याच्यात शिरला. होशेय च्या पुस्तकात नोंदवल्या प्रमाणे:

त्यांनी मनुष्याप्रमाणे करार मोडला आहे; तेथे ते माझ्याबरोबर बेइमानपणे वागले आहेत.
होशे६:७ (YLT)

विश्वासघात ही लपलेली किंवा गुप्त गोष्ट आहे. आदामाला त्याच्या आतल्या वैराची जाणीव नव्हती.

कारण देहस्वभावाचे चिंतन हे देवाबरोबर वैर आहे; ते देवाच्या नियमशास्त्राच्या अधीन नाही, आणि त्याला तसे होता येत नाही. रोमकरस ८:७

आपल्या स्वर्गातील पित्याने आदामाला त्याच्या अंतःकरणात काय आहे हे दाखवण्यासाठी बलिदानाची व्यवस्था दिली. त्याची प्रकृती किती गंभीर आहे हे दाखवण्यासाठी हे निदान साधन होते. त्याने निर्माण केलेल्या मौल्यवान कोकरूंचा उपयोग आदामाला त्याच्या परिस्थितीची गंभीरता समजण्यास मदत करण्यासाठी देवाची किती कृपा आहे. या कोकरूंची कत्तल करताना पाहणे आमच्या पित्याला खूप वेदनादायक होते.

आदामाच्या हृदयातील बीज काइनमध्ये प्रकट झाले जेव्हा त्याने आपल्या भावाला मारले. हाबेल ख्रिस्ताच्या आत्म्याने भरला होता. काइन नैसर्गिक दैहिक मनात राहिला. हेच बीज 4000 वर्षांनंतर प्रकट होईल जेव्हा यहूदी राष्ट्रांने, परराष्ट्रियांच्या मदतीने देवाच्या पुत्राची हत्या केली.

आदामाला त्याच्या समस्येची जाणीव झाल्यामुळे, त्याने त्याच्या शत्रुत्वाबद्दल पश्चात्ताप केला आणि नम्रपणे त्याच्या तारणकर्त्याचे अनुसरण केले, त्याच्या शारीरिक स्वभावाला नाकारण्याचे निवडले.

आदामासाठी, पहिला यज्ञ अर्पण हा सर्वात वेदनादायक सोहळा होता. जीव घेण्यासाठी त्याचा

हात वर केला पाहिजे, जो फक्त देव देऊ शकतो. तो पहिल्यांदाच मृत्यूचा साक्षीदार होता आणि त्याला माहीत होते की जर तो देवाला आज्ञाधारक राहिला तर मनुष्याचा किंवा पशूचा मृत्यू झाला नसता. निरपराध बळीची हत्या करताच तो विचाराने हादरला त्याच्या पापाने देवाच्या निष्कलंक कोकन्याचे रक्त सांडले पाहिजे. या दृश्याने त्याला त्याच्या अपराधाच्या महानतेची खोल आणि अधिक स्पष्ट जाणीव करून दिली, जी देवाच्या प्रिय पुत्राच्या मृत्यूशिवाय दुसरे काहीही करू शकत नाही. PP 68.1

निषिद्ध फळ खाल्ल्याने सैतानाला आदामाचा स्वभाव बिघडवता येईल, मृत्यूची मागणी करणाऱ्या खोट्या न्यायाने त्याचे मन व्यापून जाईल आणि देवाच्या चारित्र्याबद्दल त्याच्याशी खोटे बोलू शकेल याची आदामाने कधीही कल्पना केली नसेल. "त्याच्या पापाने देवाच्या निष्कलंक कोकन्याचे रक्त सांडले पाहिजे" हे शब्द आपण काळजीपूर्वक लक्षात ठेवतो.

आपण हे शब्द वाचू शकतो कारण देवाच्या न्यायाने आदाम आणि मानवजातीसाठी क्षमा प्रदान करण्यासाठी त्याच्या पुत्राच्या मृत्यूची आवश्यकता होती. पण जर देवाला या मृत्यूची गरज होती, तर आदामाला कोकरो का मारावे लागले? त्याच्या न्यायासाठी हे आवश्यक आहे हे दर्शवण्यासाठी देवाने कोकरो का मारले नाही?

हे असे असावे की आदामाला कोकरो मारणे आवश्यक होते कारण तो असा विश्वास ठेवणारा होता की प्रत्येक पापाची शिक्षा झालीच पाहिजे, या धक्कादायक वास्तवासह, त्याने नकळत देवाच्या पुत्राची हत्या करण्याच्या सैतानाच्या इच्छेचे बीज स्वतःमध्ये धारण केले.

10. आरसा

या संदर्भात देवाने आदामा मध्ये जे घडत होते त्याचा आरसा म्हणून यज्ञ पद्धतीची स्थापना केली. श्रीमंत माणसाची आणि लाजरची कथा ऐकणाऱ्यांशी ख्रिस्त ज्या प्रकारे वागला त्यावर देव आपल्याशी कसा व्यवहार करतो याची आपल्याला माहिती मिळते.

या दृष्टान्तात [श्रीमंत मनुष्य आणि लाजरच्या] ख्रिस्त स्वतःच्या जमिनीवर लोकांना भेटत होता. मृत्यू आणि पुनरुत्थान यांच्यातील जाणीवपूर्वक अस्तित्वाचा सिद्धांत ख्रिस्ताचे शब्द ऐकणाऱ्यांपैकी पुष्कळांनी धारण केला होता. तारणकर्त्याला त्यांच्या कल्पना माहित होत्या, आणि या पूर्वकल्पित मतांद्वारे महत्त्वाची सत्ये मांडण्यासाठी त्याने त्याची बोधकथा तयार केली. तो त्याच्या ऐकणाऱ्यांसमोर उभा राहिला एक आरसा ज्यामध्ये ते स्वतःला त्यांच्या खऱ्या नात्यात पाहू शकतात. देव. त्याने प्रचलित मताचा उपयोग करून सर्वासमोर ठळकपणे मांडण्याची इच्छा व्यक्त केली - की कोणत्याही मनुष्याला त्याच्या मालमतेची किंमत नाही; कारण त्याच्याकडे जे काही आहे ते फक्त परमेश्वराने दिलेले आहे. या भेटवस्तूंचा गैरवापर केल्याने तो देवावर प्रेम करणारा आणि त्याच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या सर्वात गरीब आणि पीडित माणसाच्या खाली जाईल. COL 263.2

ह्या आरसा तत्त्वाचा यज्ञपद्धतीवर उपयोग केल्याने, आपण पाहतो की देवाला प्रायश्चित्त करण्याच्या आदामाच्या कल्पना माहित होत्या. त्याला माहित होते की सैतानाने त्याला हे पटवून

दिले आहे की प्रत्येक पापाची शिक्षा झालीच पाहिजे. आदामाला निष्पाप कोकराचा जीव घेण्यास सांगताना, देव आदामा समोर एक आरसा धरून होता ज्यामध्ये तो देवाशी त्याच्या खऱ्या नातेसंबंधात स्वतःला पाहू शकेल.

ख्रिस्ताने त्याच्या श्रोत्यांना सांगितले असावे की आत्मा अमर नाही आणि अधोलोकातून ओरडणाऱ्या श्रीमंत माणसाची कथा मूर्खपणाची होती. पण त्याच्या ऐकणाऱ्यांनी यावर विश्वास ठेवला आणि हे चुकीचे आहे हे पटवून देण्याचा प्रयत्न केला तरच विरोध वाढला असता. त्यांच्या चुकीच्या कल्पनांच्या चौकटीत त्यांच्यासमोर सत्य मांडण्याचा प्रयत्न ख्रिस्त करू शकत होता.

आरशाच्या संदर्भात, देवाने यज्ञपद्धतीची स्थापना केली आहे आणि त्याच वेळी त्याग आणि अर्पण करण्याची आवश्यकता नाही यात सामंजस्य आम्हाला आढळते.

आरशाच्या विस्तृत दृश्यासाठी आरसा तत्व हे पुस्तक पहा.

11. विकृत बलिदान

आणखी एक मुद्दा आपण विचारात घेतला पाहिजे तो म्हणजे यज्ञाची वारंवारता. सुरुवातीला असे म्हटले आहे

3. काही काळ लोटल्यावर असे झाले की काइनाने परमेश्वराला शेताच्या उत्पन्नापैकी काही अर्पण आणले. 4 हाबेलानेही आपल्या कळपातील प्रथम जन्मलेल्यांतून म्हणजे त्यांच्यातल्या पुष्ट मेंढरांतून काही अर्पण आणले. परमेश्वराने हाबेल व त्याचे अर्पण ह्यांचा आदर केला; उत्पत्ति

4:3,4 YLT

या वचनावर भाष्य करताना जॉन वेस्ली म्हणतात:

वेळेच्या प्रक्रियेत - दिवसांच्या शेवटी, एकतर वर्षाच्या शेवटी जेव्हा त्यांनी एकत्र येण्याचा सण ठेवला किंवा आठवड्याच्या दिवसांच्या शेवटी, सातव्या दिवशी; वेस्ली लिहितात उत्पत्ति ४:३ वर टिप्पणी

देवाच्या प्रेमळपणाच्या संदर्भात आणि प्राण्यांवरील त्याचे प्रेम (योना 4:11), वर्षातून एकदा यज्ञ अर्पण केल्याने मुद्दा स्पष्ट झाला असता. दर आठवड्याला यज्ञ अर्पण केल्याने शिकवलेल्या धड्यानुसार हृदय कठोर होण्याचा धोका असतो.

सैतानाने यज्ञांचा अर्थ नष्ट करण्याचा प्रयत्न केला.

आदामाला वचनबद्ध बलिदान प्रणाली देखील त्याच्या वंशजांनी विकृत केली होती.
अंधश्रद्धा, मूर्तिपूजा, क्रूरता आणि परवाना यांनी देवाने नेमलेली साधी आणि महत्वाची
सेवा भ्रष्ट केली. PP 364.3

क्रोधी देवतेबद्दलच्या त्यांच्या समजांना शांत करण्यासाठी अँटिलिलुव्हियन्स लवकरच मानवी
बळी देऊ लागले.

ज्या वेदीवर मानवी यज्ञ अर्पण करण्यात आले होते त्या उध्वस्त करण्यात आल्या, आणि
उपासकांना जिवंत देवाच्या सामर्थ्याने थरथर कापायला लावले गेले आणि त्यांना हे
कळले की त्यांचा भ्रष्टता आणि मूर्तिपूजा हीच त्यांचा नाश होता. पीपी 99.2

या संदर्भातच कैफास ख्रिस्ताला बलिदान देण्यास प्रवृत्त केले गेले.

कैफाच्या ओठांवर हे सर्वात मौल्यवान सत्य असत्य बनले. त्यांनी वकिली केलेले धोरण
हे वंशवादापासून घेतलेल्या तत्वावर आधारित होते. विधर्मी लोकांमध्ये, मानवजातीसाठी
मरायचे आहे ही अंधुक जाणीव मानवी यज्ञ अर्पण करण्यास प्रवृत्त करते. म्हणून कैफाने
येशूच्या बलिदानाद्वारे अपराधी राष्ट्राला अपराधापासून नव्हे, तर अपराधापासून
वाचवण्याचा प्रस्ताव ठेवला, जेणेकरून ते पाप करत राहावेत. DA ५४०.२

त्यांच्या पापांसाठी देवाला तुष्टीकरण म्हणून यज्ञ करण्याची पुरुषांची प्रवृत्ती या शब्दांत व्यक्त
केली जाते:

हजारो एडके, तेलाच्या दशसहस्र नद्या ह्यांनी परमेश्वराला संतोष होईल काय? माझ्या
पातकाबद्दल मी आपला ज्येष्ठ पुत्र देऊ काय? माझ्या जिवाने केलेल्या पापाबद्दल मी
आपल्या पोटचे फळ देऊ काय?" मीखा 6:7

आदामाच्या अंतःकरणातील शत्रुत्वाचे निदान करण्यासाठी देवाने दिलेली साधी सेवा अखेरीस
पूर्णपणे विकृत झाली. इस्त्राईल राष्ट्र आणि इतर राष्ट्र या दोन्ही राष्ट्रांवर प्रभाव पडला ज्यामुळे
पित्यानी आपल्या स्वतःच्या मुलांचा यज्ञ म्हणून वध करण्यास प्रवृत्त केले, हे मूळ समज

प्रतिध्वनित करते की देव आपल्या न्यायाबद्दलच्या धारणा पूर्ण करण्यासाठी बलिदान देण्यासाठी आपल्या पुत्राला अर्पण करेल. पण देव पिता त्याच्या संतापलेल्या न्यायाचे समाधान करण्यासाठी स्वतःच्या पुत्राचा वध करील या कल्पनेत हे गुंफले गेले.

ख्रिस्ताच्या मृत्यूची पूर्वकल्पना देणाऱ्या यज्ञ अर्पणांचा अपमान करण्याचा सैतान प्रयत्न करत होता; आणि लोकांची मने मूर्तिपूजेने अंधकारमय झाल्यामुळे, त्याने त्यांना या अर्पणांची नकल करण्यास प्रवृत्त केले आणि त्यांच्या देवतांच्या वेदीवर स्वतःच्या मुलांचा बळी दिला. माणसे देवापासून दूर गेल्यावर, दैवी गुण—न्याय, शुद्धता आणि प्रेम—याची जागा दडपशाही, हिंसा आणि क्रूरता यांनी घेतली. PP 120.3

ही पावले उचलताना, सैतानाने माणसांना स्वतःचे गुणधर्म देवावर टाकून जे केले होते त्याची पुनरावृत्ती करण्यास प्रवृत्त केले.

अशा प्रकारे आर्चफायंड त्याच्या स्वतःच्या गुणधर्मांसह मानवजातीचा निर्माता आणि उपकारकता दर्शवितो. क्रूरता सैतानी आहे. देव प्रेम आहे; आणि ते सर्व तो पहिल्या महान बंडखोराने पाप आणले नाही तोपर्यंत निर्मिलेले शुद्ध, पवित्र आणि सुंदर होते. GC 534.2

सैतानाच्या प्रेरणेने मानवी अंतःकरणाच्या कपटीपणामुळे माणसांनी देवासाठी दिलेले शत्रुत्व त्यांच्यासाठी प्रदान केलेल्या बलिदानात लपवले. यामुळेच संपूर्ण ख्रिस्ती जगाला विश्वास वाटू लागला आहे की येशूचे शाब्दिक रक्त हे देवाच्या न्यायाचे समाधान करते आणि त्यांना त्याच्या निंदापासून मुक्त करते.

देवाला जगाला त्याच्या आत्म-निंदापासून मुक्त करायचे होते आणि विश्वासाने त्याच्या प्रेमाला धरून ठेवण्यास प्रोत्साहित करायचे होते, ख्रिस्ताच्या आत्म्याने किंवा आध्यात्मिक रक्ताने आपल्याला शुद्ध, बरे आणि त्याच्या प्रतिमेत रूपांतरित करण्याची परवानगी दिली.

देवाचा न्याय रक्ताची मागणी करतो हा विश्वास मनुष्यांच्या आत्म्यात असलेला राग लपवतो. हा एक संताप आहे ज्याचा उद्देश देवाच्या पुत्रावर प्रेम आणि आदर व्यक्त करताना त्याचा नाश

करण्याचा आहे. मूर्तिपूजकतेच्या मंदिरांमध्ये वाढलेला हा राग अखेरीस दानिएल ८ मध्ये वर्णन केल्याप्रमाणे ओसाडपणाच्या उल्लंघनात (द पोपसी)

12. वल्हांडण सण आणि सिनाई पर्वतावरील बलिदानावर आज्ञा

ज्या प्रकारे देवाने यज्ञपद्धतीची स्थापना करताना आदामाला आरसा दाखवला, त्याच प्रकारे परमेश्वराने इस्रायला साठी वल्हांडणाच्या यज्ञाची स्थापना केली.

3 इस्राएलाच्या सर्व मंडळीला सांगा की, ह्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी तुम्ही आपापल्या वाडवडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे एकेका घराण्यामागे एकेक कोकरू घ्यावे ;4 आणि एक कोकरू खपायचे नाही इतकी थोडकी माणसे कोणाच्या घराण्यात असली तर त्याने व त्याच्या घराजवळच्या शेजाऱ्याने आपल्या घराण्यातील संख्येप्रमाणे कोकरू घ्यावे; प्रत्येकाच्या आहाराच्या मानाने एक कोकरू किती माणसांना पुरेल ह्याचा हिशोब करावा. 5 कोकरू घ्यायचे ते निर्दोष असावे. तो एक वर्षाचा नर असावा; हा नर मेंढरांतला किंवा शेरडांतला, तुम्हांला वाटेल तो घ्यावा;6 ह्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवसापर्यंत तो राखून ठेवावा; आणि संध्याकाळी इस्राएल मंडळीतील लोकांनी तो वधावा.7 ज्या घरात त्याचे मांस खायचे असेल त्या घराच्या दोन्ही दारबाह्यांना व चौकटीच्या कपाळपट्टीला त्याचे काही रक्त लावावे. - निर्गम १२:३-७

इजिप्तमध्ये असताना, अनेक इस्राएल लोक त्यांच्या देवाच्या उपासनेत भ्रष्ट झाले. देहातील त्यांची गुलामगिरी त्यांच्या अंतःकरणाच्या गुलामगिरीचे प्रतिबिंब होते.

आयुष्यभराच्या गुलामगिरीचे बळी, ते अज्ञानी, अप्रशिक्षित, अधोगती होते. त्यांना देवाविषयी थोडेसे ज्ञान आणि त्याच्यावर फारसा विश्वास नव्हता. ते खोट्या शिकवणुकी

मुळे गोंधळलेले होते. आणि त्यांच्या वंशवादाशी दीर्घकाळ संपर्क साधल्यामुळे ते भ्रष्ट झाले होते. एड ३४.१

इस्राएल लोकांची अधोगती ही देव आणि त्याच्या पुत्रासाठी खूप दुःखी होती. ख्रिस्त दररोज त्याच्या आत्म्याद्वारे त्यांचे जीवन रक्त त्यांच्यासाठी ओतत होता, जेव्हा ते त्यांच्या कृतींमुळे झालेल्या दुःखाबद्दल अनभिज्ञ होते. इजिप्तमधील धर्मत्यागात, ख्रिस्ताला वधस्तंभावर खिळण्यात आले.

आणि आध्यात्मिक दृष्टीने सदोम व मिसर म्हटलेले असे जे मोठे नगर, आणि ज्यात त्यांच्या प्रभूला वधस्तंभावर खिळण्यात आले होते त्याच्या रस्त्यावर त्यांची प्रेते पडून राहतील. प्रकटीकरण ११:८

स्वर्गाच्या दृष्टीकोनातून, वल्हांडणाचा कोकरा इजिप्तमध्ये इस्रायल ख्रिस्तासाठी काय करत होता याचा एक आरसा होता. इस्रायली लोकांसाठी, कोकराचे रक्त बलिदानाबद्दलच्या त्यांच्या गोंधळलेल्या कल्पनांना अनुसरून होते, कारण ते शेकडो वर्षांपासून इजिप्शियन लोकांजवळ राहत होते.

इस्राएल लोक इजिप्तच्या गुलामगिरीत असताना, ते मूर्तिपूजेने वेढलेले होते. इजिप्शियन लोकांना बलिदानाच्या संदर्भात परंपरा प्राप्त झाल्या होत्या. त्यांनी स्वर्गातील देवाचे अस्तित्व मान्य केले नाही. त्यांनी त्यांच्या मूर्ती देवांना अर्पण केले. मोठ्या थाटामाटात त्यांनी त्यांची मूर्तीपूजा केली. त्यांनी त्यांच्या दैवतांच्या सन्मानार्थ वेद्या उभारल्या आणि त्यांच्या स्वतःच्या मुलांनाही अग्नीतून जावे लागले. १SP २६७.२

काही इस्रायली लोकांनी तर या विधर्म विधींमध्ये भाग घेतला, ज्यामुळे त्यांची स्वतःची मुले इजिप्तच्या देवतांना अग्नीतून जात होती.

इस्त्रायलच्या काही मुलांनीही या घृणास्पद कृत्ये करण्यासाठी आतापर्यंत स्वतः ला अपमानित केले होते आणि देवाने त्यांच्या मुलांवर अग्नी प्रज्वलित केला, ज्यांना त्यांनी अग्नीतून पार केले. ते विधर्म राष्ट्रांच्या सर्व लांबीपर्यंत गेले नाहीत; पण देव वंचित

त्यांच्या मुलांपैकी त्यांना अग्नी देऊन त्यामधून जाण्याच्या कृतीत त्यांचा भस्मसात करणे. 1SP 268.1

देवाचे चरित्र समजून घेताना, आम्ही म्हणू की देवाने त्यांच्या मुलांवर अग्नी पेटवण्याची परवानगी दिली, त्यांना त्यांच्यापासून वंचित ठेवण्याची परवानगी दिली कारण, माणूस जसा पेरतो तसा तो कापणी करेल.

आम्ही नुकतेच जे वाचले आहे त्या पुढील परिच्छेदात एलेन व्हाईट काय म्हणतात ते आम्ही काळजीपूर्वक लक्षात घेतो.

कारण देवाच्या लोकांनी धार्मिक यज्ञ अर्पणांच्या कल्पना गोंधळात टाकल्या होत्या आणि त्यांच्या विधीपूर्वक उपासनेसह इतर धर्मपरंपरा गोंधळलेल्या होत्या, देव विनम्र पणाने त्यांना त्या यज्ञांचे खरे महत्त्व समजावे म्हणून त्यांना निश्चित दिशा देणे जे फक्त देवाच्या कोक्याला मारले जाईपर्यंत टिकणार होते, जो त्यांच्या सर्व यज्ञ अर्पणांचा महान प्रतिरूप होता. 1SP 268.2

इजिप्तमधील वल्हांडण सणाचे दोन्ही दिशानिर्देश आणि बलिदान यांसंबंधी सिनाई पर्वत येथे देवाच्या आज्ञा या त्यांच्या यज्ञांच्या समजुतीसाठी एक संवेदना होत्या. याचा अर्थ देव त्यांना महत्वाचा धडा शिकवण्यासाठी यज्ञाविषयी त्यांच्या पूर्वकल्पित मतांचा आरसा वापरत होता. आरशा बदल ख्रिस्ताच्या वस्तू धड्यांमधून आमच्या विधानाचा वापर करून, देव काय करत होता हे पाहण्यासाठी आपण परिच्छेदामध्ये त्यागाचा विषय समाविष्ट करू शकतो.

यामध्ये [यज्ञासंबंधीच्या आज्ञा] ख्रिस्त लोकांना त्यांच्याच जमिनीवर भेटत होता. [रक्ताद्वारे देवतेचे तुष्टीकरण] हा सिद्धांत ख्रिस्ताचे शब्द ऐकणाऱ्यांपैकी अनेकांनी धरला होता. तारणकर्त्याला त्यांच्या कल्पना माहित होत्या, आणि त्याने त्याच्या [आदेशांची] रचना केली जेणेकरून या पूर्वकल्पित मतांद्वारे महत्त्वपूर्ण सत्ये मांडता येतील. त्याने त्याच्या श्रोत्यांसमोर एक आरसा धरला ज्यामध्ये ते स्वतःला देवाशी त्यांच्या खऱ्या नातेसंबंधात पाहू शकतील. COL 263.2 – रूपांतरित

लेवीयमध्ये नोंदवलेल्या यज्ञांची वारंवारता आणि व्याप्ती हे इस्राएलच्या बलिदानाबद्दलच्या

समजुतीला धीर देणारे होते. आदाम, नोहा, अब्राहाम किंवा त्याच्या मुलांना दररोज बलिदान देण्याची आज्ञा देण्यात आली नव्हती. परंतु इजिप्शियन मंदिराच्या उपासनेत त्यांच्या देवतांना दररोज अन्न आणि पेय अर्पण करणे समाविष्ट होते धूप आणि मलम सह.3 इजिप्शियन प्रथेमध्ये पशू बलिदान केंद्रस्थानी नसले तरीही ते नियमितपणे प्राण्यांचे बळी देत असत. इजिप्तमधील प्राण्यांच्या बलिदानाच्या व्याप्तीमुळे काहींना असे वाटू लागले आहे की प्राणी बलिदान इजिप्तमधून आले आहे.4

ज्या संदर्भात देवाने इस्त्रायली लोकांना बलिदानांविषयी सूचना देण्यास सहमती दर्शवली, त्या संदर्भात त्याने हे त्यांच्या बलिदानाच्या कल्पनांनुसार केले. त्यांना त्यांची पूर्वीकाल्पनिक मते माहीत होती आणि या मतांद्वारे महत्वाचे सत्य प्रगट करण्यासाठी त्यांनी त्यांच्या आज्ञा तयार केल्या.

पुन्हा, या संदर्भातच देव यिर्मयाच्या काळात इस्राएलला असे म्हणू शकतो:

21 सेनाधीश परमेश्वर इस्राएलाचा देव म्हणतो, “तुमच्या यज्ञबलीत आपल्या होमबलींची भर घाला व मांस खात जा.22 तुमच्या पूर्वजांना मी मिसर देशातून बाहेर आणले त्या दिवशी होमबलींविषयी किंवा यज्ञबलींविषयी मी त्यांना काही सांगितले नाही व आज्ञा दिली नाही.23 तर मी त्यांना एवढीच आज्ञा केली की, ‘माझे वचन ऐका, म्हणजे मी तुमचा देव होईन व तुम्ही माझे लोक व्हाल; तुमचे बरे व्हावे म्हणून जो सरळ मार्ग मी तुम्हांला सांगतो त्याने चाला.’ यिर्मया ७:२१-२३

कारण माझ्या कल्पना तुमच्या कल्पना नाहीत; माझे मार्ग तुमचे मार्ग नाहीत, असे परमेश्वर म्हणतो.9 कारण आकाश जसे पृथ्वीहून उंच आहे, तसे माझे मार्ग तुमच्या मार्गाहून आणि माझ्या कल्पना तुमच्या कल्पनांहून उंच आहेत. (यशया 55:8,9)

देवाला हे यज्ञ नको होते. त्यांनी त्याचा आवाज ऐकावा आणि त्याचा आत्मा, त्याचे जीवन रक्त प्राप्त करून त्याची आज्ञा पाळावी अशी त्याची इच्छा होती.

आता आपण आरशाच्या संदर्भात संपूर्ण यज्ञपद्धती पाहतो, आता आपण कुलपिता आणि पैगंबरांमधील या विधानाचा विचार करू शकतो.

जर मनुष्याने देवाचा नियम पाळला असता, जसे आदामाला त्याच्या पतनानंतर दिलेला होता, नोहाने जतन केला होता आणि अब्राहामाने पाळला होता, तर सुंता करण्याचे अध्यादेशाची गरजच उरली नसती. आणि जर अब्राहामाच्या वंशजांनी करार पाळला असता, ज्याची सुंता हे एक लक्षण आहे, तर ते कधीही मूर्तिपूजेमध्ये फसले नसते किंवा त्यांना इजिप्तमध्ये गुलामगिरीचे जीवन भोगावे लागले नसते; त्यांनी देवाचा नियम लक्षात ठेवला असता, आणि तेथे

3 <https://www.ucl.ac.uk/museums-static/digitalegypt/religion/dailycult.html> 4
https://en.wikipedia.org/wiki/Animal_sacrifice

सिनाईपर्वता वरून त्याची घोषणा करण्याची किंवा दगडी पाट्यांवर कोरण्याची गरज नव्हती. आणि जर लोकांनी दहा आज्ञांच्या तत्वांचे पालन केले असते, तर मोशेला दिलेल्या अतिरिक्त निर्देशांची गरज भासली नसती. PP 364.2

जर देवाचे लोक विश्वासू असते तर सुंता झाली नसती, गुलामगिरी नसती, दगडावर लिहिलेल्या दहा आज्ञा नसतात आणि मोशेचा नियम नसता. हे समजून घेण्यासाठी एक महत्त्वपूर्ण तत्त्व आहे. या गोष्टींमध्ये सत्यता नाही हे अजिबात सूचित करत नाही, कारण देवाने लोकांना या नियमांद्वारे शिकवले आहे.

उदाहरणार्थ, तुमची दासी आणि तुमचा नोकर यांना विश्रांती देण्याची चौथी आज्ञा गुलामगिरीची प्रथा पुरवते. हे शब्द लोक जेथे आहेत त्यांना भेटतात, कारण गुलामगिरी हे देवाचे तत्त्व नाही, तर शब्बाथ विश्रांतीचे तत्त्व हे चिरंतन तत्त्व आहे.

या जाणिवेने, आपण हे समजण्यास सुरवात करू शकतो की आपल्या स्वर्गातील पित्याने आपल्या पापांचे प्रायश्चित्त करण्यासाठी शाब्दिक रक्ताची इच्छा कधीच केली नाही, परंतु त्याने आपल्यासाठी त्याच्या पुत्राची देणगी प्रदान केली, जेणेकरून आपण सैतानाच्या खोट्यापासून वाचू शकू की “प्रत्येक पापाची शिक्षा झालीच पाहिजे. .” देव क्षमा करणार नाही अशा खोट्या गोष्टींपासून मुक्त होण्यासाठी ख्रिस्ताला देण्यात आली होती.

या शेवटल्या दिवसांत देवाच्या लोकांसमोर येणारा हा मौल्यवान प्रकाश तुम्ही पाहू शकता अशी मी प्रार्थना करतो. आपल्या पित्याचे चरित्र त्यागाच्या मागणीपासून आणि पापासाठी अर्पण करण्यापासून पूर्णपणे मुक्त आहे. त्याला फक्त एक पश्चात्ताप हृदय आणि तुटलेला आत्मा आवश्यक आहे. आपण असे आहोत ज्यांना पापासाठी रक्त आणि मृत्यू आवश्यक आहे. वॅगनरने आम्हाला शिकवल्याप्रमाणे:

अर्थातच प्रायश्चित किंवा त्यागाची कल्पना अशी आहे की राग शांत करण्यासाठी आहे. पण विशेष लक्ष द्या की आपल्याला त्यागाची गरज आहे, देवाची नाही. ई.जे. वॅगनर, द जस्टिस ऑफ दया, वर्तमान सत्य यूके 30 ऑगस्ट 1894

...आम्ही समेटाचा मुद्दा फक्त पवित्र शास्त्रात ठेवला आहे तिथेच सोडला आहे; आणि मनुष्याने देवाशी समेट करणे आवश्यक आहे याबद्दल त्यांच्याकडे बरेच काही सांगण्यासारखे आहे, परंतु त्यांनी कधीही अशा गोष्टीचा इशारा दिला नाही की देवाने मनुष्याशी समेट करणे आवश्यक आहे. अशा गोष्टीची गरज सांगणे म्हणजे देवाच्या चारित्र्यावर गंभीर आरोप करणे होय. पासून ख्रिश्चन चर्च मध्ये कल्पना आली आहे

पोपसी, ज्याने ते मूर्तिपूजकतेतून आणले, ज्यामध्ये देवाची एकमात्र कल्पना अशी होती की ज्याचा क्रोध बलिदानाने शांत केला पाहिजे.. ई.जे. वॅगनर, प्रेझेंट डुथ यूके, 21 सप्टेंबर 1893

या संदर्भात सर्व रक्ताचे बलिदान मूर्तिपूजक यज्ञ आहेत, कारण देवाला त्यांची कधीही गरज नव्हती. ही देवाची विनम्रता आहे ज्याने त्यांना अँडम, तसेच इस्रायलला आरसा म्हणून प्रदान केले, जेणेकरून त्यांच्याशी संवादाचे माध्यम उघडले जाईल. कारण ते मनुष्याच्या अंतःकरणात काय आहे हे दर्शविण्यासाठी तयार केले गेले आहेत, आणि सर्व पुरुष स्वभावाने मूर्तिपूजक आहेत, त्यामुळे सर्व यज्ञ मूर्तिपूजक आहेत.; सर्व बलिदान हे ख्रिस्ता विरुद्धच्या माणसांच्या वैराचा किंवा रागाचा आरसा आहेत. परंतु इस्राएल मध्ये देवाने या पूर्वकल्पित मतांद्वारे महत्त्वपूर्ण सत्य शिकवण्यासाठी सांगितले. शिवाय अपराध वाढावा म्हणून नियमशास्त्राचा प्रवेश झाला; तरी जेथे पाप वाढले तेथे कृपा त्यापेक्षा विपुल झाली.(रोम 5:20).

आता आपण ही तत्त्वे दानियल पुस्तकात घेतली पाहिजेत. दानियल 8 मध्ये आपल्याला

सैतानाच्या शत्रुत्वाची कथा लोकांद्वारे ख्रिस्ताला मारण्यासाठी आणि एकमेकांविरुद्ध युद्ध करण्यासाठी प्रतीकांमध्ये दिली आहे. मग गॅब्रिएल दानियल सांगतो की, हा राग किंवा वैर संपवण्यासाठी काय होते (दानियल 8:19).

13. एडका आणि बकरा

प्राण्यांच्या बलिदानाची प्रथा जगातील बहुतेक प्राचीन संस्कृतींमध्ये प्रचलित होती.

पशू बलिदान म्हणजे एक किंवा अधिक प्राण्यांची हत्या आणि अर्पण करणे, सामान्यतः धार्मिक विधीचा भाग म्हणून किंवा देवतेला संतुष्ट करण्यासाठी किंवा त्याची मर्जी राखण्यासाठी. पुरातन काळातील ख्रिश्चन धर्माचा प्रसार होईपर्यंत संपूर्ण युरोप आणि प्राचीन जवळच्या पूर्व भागात प्राण्यांचे बलिदान सामान्य होते आणि आजही काही संस्कृतींमध्ये किंवा धर्मांमध्ये ते चालू आहे.^५

ही जवळजवळ सार्वत्रिक प्रथा आहे की जे खोटे सैतानाने मानवतेमध्ये खोलवर पेरलेल्या आहे की दैवी हात फक्त रक्ताने फिरतो. हे खरे आहे की बहुतेक मूर्तिपूजक

https://en.wikipedia.org/wiki/Animal_sacrifice

धर्मांनी अन्न अर्पण करताना काईनाच्या उदाहरणाचे अनुकरण केले परंतु पशुबळी देखील त्यांच्या धर्माचा मध्यमवर्ती भाग आहे.

इस्राएली लोकांप्रमाणे, बॅबिलोनी, ग्रीक, रोमन आणि इतर लोकांमध्ये खास मेजवानी होती. (,) ज्यात ते त्यांच्या देवतांचा सन्मान करत. हि सर्व तथ्ये आपल्याशी बोलतात, सिस्टर

एलेन जी व्हाईटने म्हटल्याप्रमाणे, इजिप्तमधील त्यांच्या शेजाऱ्यांमुळे इस्रायली लोक गोंधळात पडले होते आणि सिनाई येथे स्थापित केलेले विधी हे त्यांना परिचित असलेल्या गोष्टींचे रूपांतर होते.

दानियल 8 मध्ये, आपण अभयारण्य स्वच्छ करण्याबद्दल वाचतो. दानीएल दृष्टान्तात मेंढा आणि बकरा यांच्यातील संघर्ष पाहतो. गॅब्रिएल दानीएलला सांगतो की मेंढा मेडो-पर्शियाचे प्रतीक आहे आणि बकरा ग्रीसचे प्रतीक आहे.

दोन शिंगे असलेला एडका तू पाहिলাस; ते मेदी व पारस ह्यांचे राजे. तो दांडगा बकरा ग्रीसचा राजा; त्याच्या डोक्यांच्या मधोमध असलेले मोठे शिंग हा पहिला राजा. दानीएल ८:२०, २१

ग्रीस आणि पारस मधील हे युद्ध पुरुषांच्या अंतःकरणातील एकमेकांबद्दल असलेल्या शत्रुत्वाला सांगते. दानियल 8 मध्ये एक संपूर्ण भविष्यसूचक स्तर आहे ज्यामध्ये पारशी काळापासून ते 1844 मध्ये अभयारण्य शुद्ध होण्यापर्यंतच्या घटनांचा एक क्रम आहे.

परंतु मानवी इतिहासातील घटना चांगल्या आणि वाईट देवदूतांच्या छुप्या कार्याने प्रभावित होतात; ख्रिस्त चांगल्या देवदूतांना मार्गदर्शन करत आहे आणि सैतान दुष्टांना मार्गदर्शन करत आहे. आम्ही प्रकटीकरण 12 सारख्या ठिकाणी दृश्यमानाच्या मागे अदृश्य स्तरावर जाण्याच्या तत्वाशी परिचित आहोत.

स्वर्गात दुसरे एक चिन्ह दृष्टीस पडले ते हे : पाहा, एक मोठा अग्निवर्ण अजगर दिसला, त्याला सात डोकी व 'दहा शिंगे' होती, आणि त्याच्या डोक्यांवर सात मुकुट होते. त्याच्या शेंपटाने 'आकाशातील ताऱ्यांपैकी एक तृतीयांश तारे' ओढून काढून ते 'पृथ्वीवर पाडले'; ती स्त्री प्रसूत होईल तेव्हा तिचे मूल खाऊन टाकावे म्हणून तो अजगर त्या प्रसवणाऱ्या स्त्रीपुढे उभा राहिला होता. प्रकटीकरण 12:3-4

या उताऱ्याचा दृश्यमान अर्थ हेरोदच्या व्यक्तीमध्ये रोम सामाराज्यासाराखा अजगर दाखवतो, जो रोमच्या नियंत्रणाखाली होता आणि ख्रिस्ताचा जन्म झाल्यावर त्याला मारण्याची त्याची योजना, तारे जमिनीवर टाकणे हे इस्रायलच्या अनेक नेत्यांना यावेळी छळले गेले आणि मारले गेले याचा संदर्भ देते. उरिया स्मिथ याचा कसा अर्थ लावतो ते

पहा.

अजगराने आकाशातील ताऱ्यांचा तिसरा भाग काढला. स्त्री च्या डोक्यावरील मुकुटावर बारा तारे आहेत, ते येथे प्रतीकात्मकपणे वापरलेले, बारा प्रेषितांना सूचित करतात, तर अजगराने पुरुषाचा नाश करण्याचा प्रयत्न करण्यापूर्वी किंवा ख्रिश्चन युगापूर्वी, ज्यू लोकांच्या शासकांचा एक भाग दर्शवू शकतो. - (उरिया स्मिथ - दानियल आणि प्रकटीकरण.)

उरिया स्मिथने दृश्यमान घटनांचे वर्णन केले आहे, परंतु हे वचन स्वर्गातील मूळ युद्धाचे देखील वर्णन करतात.

जेव्हा सैतान स्वर्गात असंतुष्ट झाला तेव्हा त्याने देव आणि ख्रिस्तासमोर आपली तक्रार मांडली नाही; परंतु तो त्या देवदूतांमध्ये गेला ज्यांनी त्याला परिपूर्ण मानले आणि देवाने ख्रिस्ताला स्वतःपेक्षा प्राधान्य दिल्याबद्दल त्याच्यावर अन्याय केला असे विचार पेरले. या चुकीच्या वक्तव्याचा परिणाम असा झाला की त्यांच्याबद्दलच्या सहानुभूतीतून एक तृतीयांश देवदूतांनी त्यांची निर्दोषता, त्यांची उच्च मालमत्ता आणि त्यांचे आनंदी घर गमावले. सैतान माणसांना पृथ्वीवर ईर्ष्या आणि दुष्ट कल्पनेचे कार्य चालू ठेवण्यास प्रवृत्त करत आहे ज्याची सुरुवात त्याने स्वर्गात केली. { 5T 291.1 }

म्हणून प्रकटीकरण 12:2-3 केवळ 2000 वर्षांपूर्वी रोमने इस्राएलच्या नेत्यांना खाली टाकल्याबद्दलच नाही, तर अजगराच्या अदृश्य इतिहासाबद्दल देखील बोलते, ज्याने सुरुवातीला स्वर्गातील एक तृतीयांश देवदूतांना खाली पाडले.

यहेज्केलच्या पुस्तकात आपल्याला असेच तत्त्व दिसते जेथे संदेष्ट्याने सोरेच्या राजाचे वर्णन केले आहे:

परमेश्वराचे वचन मला प्राप्त झाले की, “मानवपुत्रा, सोरेच्या अधिपतीस सांग, प्रभू परमेश्वर म्हणतो, तुझे हृदय उन्मत्त होऊन तू म्हणतोस, ‘मी देव आहे, भर समुद्रात मी देवाच्या आसनावर बसलो आहे,’ पण तू देव नव्हेस, मानव आहेस; आपले चित्त देवाच्या चित्तासारखे आहे असा तू

आव आणतोस; पाहा, दानिएलापेक्षा तू बुद्धिमान आहेस; कोणतीही गुप्त गोष्ट लोकांना तुझ्यापासून लपवता येत नाही; तू आपल्या अकलेने व चातुर्याने धन संपादन केलेस व आपल्या भांडारांत सोन्यारुप्याचा संचय केलास; तू आपल्या अकलेच्या जोरावर व्यापार करून आपले धन वाढवलेस; ह्या तुझ्या धनाने तुझे हृदय उन्मत्त झाले आहे. ह्यास्तव प्रभू परमेश्वर म्हणतो, आपले चित्त देवाच्या चित्तासारखे आहे असा तू आव आणतोस; यहेज्केल 28:1-6

उर्वरित यहेज्केल 28 मध्ये सैतानाच्या क्रियाकलापांचे आणि त्याच्या अंताचे वर्णन दिले आहे. परंतु दृश्यमान थर सोरेच्या राजाद्वारे सैतानाचे कार्य दर्शविते. अदृश्य थर सैतानाचे कार्य प्रकट करतो. जेव्हा आपण सोरेच्या अधिपतीस या शब्दाचा विचार करतो आणि त्याची तुलना दानिएलच्या पुस्तकात घडणाऱ्या घटनांशी करतो, तेव्हा आपल्याला एक अतिशय लक्ष वेधक गोष्ट दिसते:

तेव्हा पाहा, एका हाताने मला स्पर्श केला, त्याच्या योगाने मी गुडघे व तळहात जमिनीवर टेकून थरथरत राहिलो. तो मला म्हणाला, “हे दानिएला, परमप्रिय पुरुषा, मी तुला सांगतो ते शब्द समजून घे; नीट उभा राहा; कारण मला आता तुझ्याकडे पाठवले आहे;” तो माझ्याबरोबर असे बोलला तेव्हा मी थरथर कापत उभा राहिलो. तो मला म्हणाला, “दानिएला, भिऊ नकोस; कारण ज्या दिवशी तू समज घेण्याचा, व आपल्या देवापुढे नम्र होण्याचा निश्चय केलास त्याच दिवशी तुझे शब्द ऐकण्यात आले; त्या तुझ्या शब्दांवरून मी आलो आहे. पारसाच्या राज्याचा अधिपती एकवीस दिवस मला आडवा आला; तेव्हा पाहा, मुख्य अधिपतींपैकी एक, मीखाएल, माझ्या साहाय्यास आला; व मी पारसाच्या राजांजवळ राहिलो. दानियल 10:10-13

दानियलला गोष्टी समजावून सांगण्यासाठी गॅब्रिएल देवदूत त्याच्याकडे आला. तो स्पष्ट करतो की त्याला पारसाच्या राज्याच्या राजपुत्राने त्याच्याकडे येण्यापासून रोखले होते, परंतु मीखाएल, जो ख्रिस्त आहे, त्याने त्याला मदत केली. त्यामुळे पारसाच्या राज्याचा राजपुत्र सैतान पारसी राजाच्या माध्यमातून काम करत होता. पण मीखाएल आणि गॅब्रिएल यांनी सैतानावर मात करून राजाला इस्राएलला त्यांच्या मायदेशी परत जाण्यास प्रोत्साहन दिले.

देवाच्या लोकांवर नापसंती दर्शवण्यासाठी सैतान मेदीआणि पारस यांच्या राज्यातील सर्वोच्च शक्तींवर प्रभाव पाडण्याचा प्रयत्न करत असताना, देवदूतांनी बंदिवासात

असलेल्या लोकांसाठी काम केले. हा वाद असा होता की, ज्यामध्ये सर्व स्वर्गीयांना रस होता. संदेष्टा दानियलद्वारे आपल्याला चांगल्या शक्ती आणि वाईट शक्तींमधील या पराक्रमी संघर्षाची झलक दिली जाते. तीन आठवडे गॅब्रिएलने सायरसच्या मनावर कामाच्या प्रभावाचा प्रतिकार करण्यासाठी अंधाराच्या शक्तींशी कुस्ती केली; आणि स्पर्धा संपण्यापूर्वी ख्रिस्त स्वतः गॅब्रिएलच्या मदतीला आला. “पारस याच्या राज्याच्या राजपुत्राने माझा विरोध केला

आणि वीस दिवस,” गॅब्रिएल जाहीर करतो; “पण, पाहा, मीखाएल, मुख्य राजपुत्रांपैकी एक, मला मदत करायला आला; आणि मी तेथे पारस राजांसह राहिलो.” दानिअल १०:१३. देवाच्या लोकांसाठी स्वर्ग जे काही करू शकत होता ते सर्व केले गेले. अखेर विजय मिळाला; सायरसचे सर्व दिवस आणि त्याचा मुलगा कॅम्बिसेस, ज्याने सुमारे साडेसात वर्षे राज्य केले त्या सर्व दिवसांत शत्रूच्या सैन्याला रोखून धरण्यात आले. संदिष्टे आणि राजे ५७१.२

सैतान हा या जगाचा राजपुत्र आहे, पण ख्रिस्त हा पृथ्वीवरील राजांचा राजकुमार आहे. (प्रकटी १:५). सैतानाने या जगाच्या राज्यांमध्ये येशूचा अधिकार बळकावला आहे, परंतु ख्रिस्त हा योग्य शासक आहे. म्हणून जरी सैतान पारस यावर नियंत्रण ठेवत होता, दानियल ८ च्या घटनांमध्ये ख्रिस्त इस्राएलला त्यांच्या घरी परत जाण्याची परवानगी देण्यासाठी राजाला मार्गदर्शन करत होता. यश्याने पारसयाचा राजा कोरेश याच्याद्वारे ख्रिस्ताच्या कार्याची भविष्यवाणी केली.

२८मी कोरेशाविषयी म्हणतो, ‘तो माझा मेंढपाळ आहे, तो माझे सर्व मनोरथ सिद्धीस नेईल.’ तो यरुशलमेविषयी म्हणेल, ‘ती बांधण्यात येईल, मंदिराचा पाया घालण्यात येईल.’” यशया ४४:२८

स्तोत्रकर्ता म्हणतो, “प्रभू माझा मेंढपाळ आहे” आणि ख्रिस्त आपल्याला स्वतः सांगतो: “मी मेंढरांची (लोकांची) काळजी घेणारा मेंढपाळ आहे. जसा पिता मला ओळखतो तसा मी माझ्या मेंढरांना ओळखतो. आणि जसा मी पित्याला ओळखतो तशी माझी मेंढरे मला ओळखतात. या मेंढरांसाठी मी आपला जीव देतो. योहान १०:१४

दुसऱ्या समांतरपणे, ख्रिस्ताच्या येण्याचा मार्ग तयार करण्यामध्ये बाप्तिस्मा देणाऱ्या योहानाचे कार्य आणि बाबेल चा नाश करण्यासाठी देव कोरेश साठी काय करतो यामधील तुलना आपल्या लक्षात येते.

परमेश्वर म्हणतो, कोरेश माझा अभिषिक्त आहे; त्याच्यापुढे राष्ट्रे पादाक्रांत करण्यासाठी मी त्याचा उजवा हात धरला आहे; राजांना आपल्या कमरा सोडायला मी लावतो; त्याच्यापुढे दरवाजे उघडतील, वेशी बंद राहणार नाहीत, असे मी करतो. “परमेश्वर त्याला म्हणतो, मी तुझ्यापुढे चालेन व उंचसखल असलेले सपाट करीन; मी पितळी दरवाजे फोडून त्यांचे तुकडे करीन, लोखंडाचे अडसर मोडून टाकीन. यशया ४५:१-२

घोषणा करणाऱ्याची वाणी ऐकू येते की, “अरण्यात परमेश्वराचा मार्ग सिद्ध करा, आमच्या देवासाठी रानात सरळ राजमार्ग करा. प्रत्येक खोरे उंच होवो, प्रत्येक डोंगर व टेकडी सखल होवो; उंचसखल असेल ते सपाट होवो व खडकाळीचे मैदान होवो; म्हणजे परमेश्वराचे गौरव प्रकट होईल आणि सर्व मानवजाती एकत्र मिळून ते पाहील, कारण हे बोलणे परमेश्वराच्या तोंडचे आहे.” यशया 40:3-5

सायरसने शहरामध्ये प्रवेश करण्यासाठी युफ्रेटिस नदी वळवून बाबेल जिंकल्याच्या घटना पूर्वेकडील राजांसाठी मार्ग तयार करण्यासाठी सात शेवटच्या पीडांच्या भाषेत वापरल्या जातात, ख्रिस्ताच्या पुनरागमनाचा संदर्भ.

सहाव्याने आपली वाटी ‘फरात महानदावर’ ओतली तेव्हा ‘सूर्याच्या उगवतीपासून’ येणाऱ्या राजांची वाट सिद्ध व्हावी म्हणून त्याचे ‘पाणी आटून गेले.’ प्रकटीकरण १६:१२

पर्शियाने इस्रायलला बाबेल च्या गुलामगिरीतून मुक्त केले, अखेरीस त्यांना त्यांच्या मातृभूमीची पुनर्स्थापना करण्यासाठी प्रोत्साहन आणि समर्थन दिले. हे सर्व समांतर एडक्याचे चिन्ह ख्रिस्ताच्या कार्याशी जोडतात.

बकऱ्याचे प्रतीकात्मकता नैसर्गिकरित्या अँझाझेलशी जोडते, (जो प्रायश्चिताच्या दिवशी रानात पाठवण्यासाठी) सेवेत वापरलेला बळीचा बकरा होता.

बहुतेक आवृत्त्यांमध्ये बळीचा बकरा असा हिब्रू शब्द वापरला आहे, 'अझाझेल, अनुवादित नाही, कारण त्याच्या अर्थाबाबत मतांमध्ये एकमत नाही. ज्यूंसह (यहुदी) अनेक आधुनिक विद्वानांचे असे मत आहे की अझाझेल हा वैयक्तिक, दुष्ट, अतिमानवी आत्मा दर्शवितो आणि जवळजवळ सर्वजण सहमत आहेत की त्याचा मूळ अर्थ, "जो काढतो," "रिमूव्हर" विशेषतः, जो "मालिकेद्वारे काढून टाकतो." सतत केल्या कृतीद्वारे." इतर सुचवितात की हे 'झझ', 'बकरा' आणि 'अझल', "दूर जाणे," "प्रस्थान करणे" यांचे संयोजन आहे.

8अहरोनाने त्या दोन बकऱ्यांवर चिठ्ठ्या टाकाव्यात; एक चिठ्ठी परमेश्वरासाठी व दुसरी पाप वाहून नेण्यासाठी.1 9ज्या बकऱ्यावर परमेश्वराच्या नावाची चिठ्ठी निघेल तो अहरोनाने सादर करून पापार्पणादाखल बळी द्यावा. - लेव्ह 16:8 वर SDA बायबल भाष्य

दोन बकऱ्यांच्या प्रतीकात्मकता आपल्याला कलवरीच्या घटनांकडे घेऊन जाते जेव्हा इस्रायलला रोमने ख्रिस्त आणि बरब्बा यांच्यात निवड करण्यास सांगितले होते. ख्रिस्ताचा बळी दिला गेला आणि बरब्बास नेण्यात आले पण मारले गेले नाही. ख्रिस्ताला मारलेला बकरा म्हणून प्रतिक केले जाते कारण त्याला आपल्यासाठी पाप केले गेले होते; सैतानाच्या न्यायव्यवस्थेनुसार त्याला मारण्यात आले.

जेव्हा आपण दानियलच्या भविष्यवाण्या वाचतो तेव्हा आपल्याला मानवी घटनांच्या भविष्यवाण्या म्हणून वर्णन केलेल्या दृश्यमान घटना दिसतात, परंतु या घटना आध्यात्मिक जगाद्वारे नियंत्रित केल्या जातात. दृश्याच्या मागे अदृश्य आहे, आणि म्हणूनच सैतानाने स्वर्गात सुरू केलेले युद्ध मानवी इतिहासाच्या घटनांद्वारे प्रकट होते जेथे सैतानाने पृथ्वीवर आपले युद्ध चालू ठेवले.

देवाच्या नियमाविरुद्धचे युद्ध स्वर्गात सुरू झाले. सैतानाने देवाला त्याच्या कल्पना, त्याच्या मार्गावर आणण्याचा, त्याच्या राज्याचा कायदा बदलण्यास भाग पाडण्याचा निर्धार केला होता. हे स्वर्गातील युद्धाचे कारण होते. सैतानाने त्याच्या भ्रमसवणाऱ्या

वृत्तीने देवदूताच्या सहानुभूतीवर काम केले, परंतु त्याला स्वर्गातून काढून टाकण्यात आले आणि आता त्याने स्वर्गातस्थापन केलेल्या योजना या पृथ्वीवर पूर्ण करण्याचा निर्धार केला आहे. 12MR 37.1

जसे आपण प्रकटीकरण 12 मध्ये पाहिले की ख्रिस्ताच्या काळापूर्वी यहूदी नेत्यांशी संबंधित घटनांनी आपल्याला स्वर्गातील मूळ युद्धाची एक खिडकी दिली, त्याचप्रमाणे दानियल 8 च्या घटना देखील आपल्याला मेदय पारस आणि ग्रीस यांच्यातील युद्धाद्वारे स्वर्गात घडलेल्या मूळ युद्धाची खिडकी देतात. मेदय पारस आणि ग्रीस यांच्यातील युद्धाद्वारे स्वर्गात.

येथेच दैवी नमुना समजून घेणे हे दानियल आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकांवर प्रकाश आणण्यासाठी एक शक्तिशाली साधन बनते. अदृश्य हे दृश्यातून प्रकट होते. दानियल आणि प्रकटीकरण मध्ये चित्रित केलेले पृथ्वीवरील युद्ध हे स्वर्गातील युद्ध आणि या युद्धातील समस्यांचे प्रकटीकरण आहे.

14. शिंगांचे अर्थ

मेंढ्याच्या संदर्भात, दानियल दोन शिंगे पाहतो:

३मी डोळे वर करून पाहिले तर मला नदीसमोर दोन शिंगांचा एक एडका दिसला; ती दोन्ही शिंगे मोठाली होती; त्यांतले एक दुसऱ्याहून मोठे असून मागाहून निघाले होते. दानियल ८:३

बायबलच्या भविष्यवाणीतील एक शिंग राजा, तसेच राजाचे सामर्थ्य किंवा सामर्थ्य दर्शवते.

10परमेश्वराशी झगडणाऱ्यांचा चुराडा होईल. तो त्यांच्यावर आकाशातून गर्जेल; परमेश्वर पृथ्वीच्या दिगंतापर्यंत न्याय करील; तो आपल्या राजाला बल देईल, तो आपल्या अभिषिक्ताचा उत्कर्ष करील.” 1 शमुवेल 2:10

2परमेश्वर माझा दुर्ग, माझा गड, मला सोडवणारा, माझा देव, माझा खडक आहे, त्याचा आश्रय मी करतो; तो माझे कवच, माझ्या रक्षणाचे बळकट साधन, माझा उंच बुरुज आहे. स्तोत्र 18:2

21तो दांडगा बकरा ग्रीसचा 2 राजा; त्याच्या डोळ्यांच्या मधोमध असलेले मोठे शिंग हा पहिला राजा. दानियल 8:21

शमुवेलाने दावीदाला राजा म्हणून अभिषेक करण्यासाठी तेलाने शिंग भरले. शिंग हा शक्तीचा स्रोत आहे ज्यातून देवाचा आत्मा राजावर ओतला जातो. नवीन राजाचा उदय शिंगाच्या वापराने व्हावा, हे स्वतः राजाचे प्रतिनिधीत्व आहे हे देखील योग्य आहे.

परमेश्वर शमुवेलला म्हणाला, “शौलसाठी तू किती काळ शोक करणार आहेस? तुझे शिंग तेलाने भर, आणि जा, मी तुला बेथलेहेमच्या इशायकडे पाठवीन, कारण त्याच्या मुलांमध्ये मी माझ्यासाठी एक राजा निवडला आहे. 1 शमुवेल 16:1

आपण मेंढ्याच्या दोन शिंगांचा विचार करू शकतो जे स्वर्गातील शासनाच्या दैवी स्वरूपाचे प्रतिनिधित्व करतात. पिता हा स्त्रोत आहे आणि त्याने त्याचा आत्मा त्याच्या पुत्रावर ओतला जो त्याच्या पित्याच्या गौरवाचे तेज बनला आणि अशा प्रकारे तो पहिल्या शिंगापेक्षा उंच झाला.

म्हणून देवाने देखील त्याला खूप उंच केले आहे आणि त्याला असे नाव दिले आहे जे प्रत्येक नावाच्या वर आहे, म्हणजे येशूच्या नावापुढे प्रत्येक गुडघा नतमस्तक व्हावा, स्वर्गातील, पृथ्वीवर आणि पृथ्वीच्या खाली असलेल्या प्रत्येकाने. जिभेने कबूल केले पाहिजे की येशू ख्रिस्त हा प्रभु आहे, देव पित्याच्या गौरवासाठी. फिलिप्पैकर २:९-११

सैतान, जो ख्रिस्ताच्या पुढे सर्वात सन्मानित आहे, तो सुरुवातीपासूनच खुनी होता. बकऱ्याचे

वर्णन मेंदयावर रागावले असे केले जाते (दानियल 8:6), सैतान देवाच्या पुत्रावर रागावला होता. मेंदयाविरुद्ध बकऱ्याच्या कार्यातून ख्रिस्ताविरुद्ध सैतानाचे वैर दिसून येते.

16तुझा व्यापार मोठा असल्यामुळे तुझ्या हृदयात अपकारबुद्धी शिरून तू पातक केलेस; म्हणून मी तुला भ्रष्ट समजून परमेश्वराच्या पर्वतावरून लोटून दिले. हे पाखर घालणाऱ्या करूबा! त्या अग्नीप्रमाणे झगझगणाऱ्या पाषाणांमधून काढून मी तुझा नाश केला आहे. येहेज्केल २८:१६

सैतानाची शक्ती त्याच्या लबाडीत आहे. त्याच्यापासूनच या गोष्टींचा उगम होतो. बाकी सर्व काही त्याला देवाने दिलेले आहे. याला आणखी दुजोरा दिला आहे की बोलण्याच्या प्रक्रिया द्वारे दुष्टांना उठविण्याचा संबंधित.

मी फुशारकी मारणाऱ्याला म्हणालो, 'फुशारकीने वागू नकोस!' आणि दुष्टांना, 'शिंग वर करू नका. आपले शिंग उंचावर उचलू नका; ताठ मानेने बोलू नका.स्तोत्रसंहिता' 75:4-5

सैतानाच्या शब्दांनी किंवा खोट्याने त्याला शक्ती दिली.

अधर्माचे आगमन सैतानाच्या कार्यानुसार, सर्व सामर्थ्य, चिन्हे आणि खोटे चमत्कारांसह आहे, 2 थेस्सलनीकाकर 2:9

शेळीच्या डोळ्यांमध्ये एक उल्लेखनीय शिंग होते:

5मी विचार करीत होतो तेव्हा पाहा, पश्चिम दिशेकडून एक बकरा सर्व पृथ्वी आक्रमून आला; येताना त्याने जमिनीस पाय लावला नाही; त्या बकऱ्याच्या डोळ्यांच्या मधोमध एक ठळक शिंग होते. दानीएल ८:५

डोळ्यांमधील हे शिंग सैतान आणि देवाच्या पुत्राच्या ओळखीबद्दल त्याने सांगितलेल्या खोट्याचे प्रतिनिधित्व करते आणि या खोट्याची शक्ती इतरांनी या खोट्यांवर विश्वास ठेवला या वस्तुस्थितीत आहे.

देवदूतांना स्वर्गातून हाकलून देण्यात आले कारण ते देवाशी सुसंगतपणे कार्य करणार

नाहीत. ते त्यांच्या उच्च इस्टेटमधून पडले कारण त्यांना उंच व्हायचे होते. ते स्वतःला उंच करण्यासाठी आले होते आणि ते विसरले की त्यांचे व्यक्तिमत्त्व आणि चारित्र्य हे प्रभु येशूकडून आले आहे. हे सत्य [पडलेले] देवदूत अस्पष्ट करतील, की ख्रिस्त हा देवाचा एकुलता एक पुत्र आहे, आणि त्यांनी विचार केला की त्यांनी ख्रिस्ताचा सल्ला घ्यायचा नाही.. {TDG १२८.२}

बकरा धावत धावत मेंढ्याकडे गेला आणि त्याच्या धारदार शिंगाने त्याला मारले. या उल्लेखनीय शिंगा मधील शक्तीमध्ये आणखी चार खोटे होते जे पहिले खोटे उघड होईपर्यंत दृश्यमान नव्हते,

50

कारण लक्षणीय शिंग तोडल्यानंतर, इतर चार शिंगे पहिल्या शिंगाप्रमाणेच उगवली.

त्यामुळे नर बकरा खूप वाढल; पण जेव्हा तो बलवान झाला तेव्हा मोठे शिंग तुटले आणि त्याच्या जागी चार विख्यात माणसे आकाशाच्या चार वाऱ्यांकडे आली.दानीएल 8:8

येशू हा जन्मलेला पुत्र आहे हे अस्पष्ट करून, पिता आणि पुत्र यांच्यातील मौल्यवान दैवी नमुना संबंध तुटला. यामुळे मेंढ्यावरील दोन शिंगांची शक्ती तुटली. ख्रिस्त हा पित्याकडे जाण्याचा एकमेव मार्ग आहे. जेव्हा सैतानाने देवाच्या पुत्राच्या ओळखीवर हल्ला केला तेव्हा तो प्रवेश अस्पष्ट होता. सर्व देवदूतांना सैतानाच्या फसवणुकीचा फटका बसला. आम्ही अध्याय 2 मध्ये उद्धृत केल्याप्रमाणे:

सैतानाची फसवणूक करणारी शक्ती उघड करणे सर्वात कठीण होते. त्याची फसवणूक करण्याची शक्ती सरावाने वाढत गेली. जर तो स्वतः चा बचाव करू शकला नाही, तर न्यायी आणि नीतिमान दिसण्यासाठी त्याने आरोप करणे आवश्यक आहे, आणि देव स्वैर आणि कठोर दिसण्यासाठी. गुप्तपणे त्याने देवदूतांकडे आपली नाराजी कुजबुजली. सुरुवातीला देवाविरुद्ध कोणतीही स्पष्ट भावना नव्हती; पण बी पेरले गेले होते, आणि देवदूतांचे प्रेम आणि आत्मविश्वास बिघडला होता. त्यांचा आणि त्यांचा देव यांच्यातील गोड संवाद तुटला. प्रत्येक हालचाल पाहिली होती; प्रत्येक कृतीला त्या प्रकाशात पाहिले जात होते ज्यामध्ये सैतानाने त्यांना गोष्टी दाखवल्या होत्या {पुनरावलोकन आणि हेराल्ड, 7 सप्टेंबर 1897 par. ३-४}

मेंढ्याची दोन शिंगे तुटल्याच्या प्रतीकात्मकतेमध्ये, आपण पाहतो की एलेन व्हाईटने म्हटले आहे की देव आणि देवदूतांमधील गोड संवाद तुटला होता. सर्व देवदूत नकळतपणे सैतानाने त्यांच्यासाठी तयार केलेल्या दृष्टीकोनातून देवाला पाहत होते, आणि ते अस्वस्थ झाले आणि बरोबर आणि अयोग्य काय हे अनिश्चित झाले.

देवाने सर्व देवदूतांना एकत्र करून हस्तक्षेप केला आणि त्यांना त्याच्या पुत्राचा स्वतःशी असलेला खरा संबंध समजावून सांगितला.

विश्वाच्या राजाने स्वर्गीय यजमानांना त्याच्यासमोर बोलावले, जेणेकरून तो त्यांच्या उपस्थितीत त्याच्या पुत्राची खरी स्थिती सांगा आणि त्याने निर्माण केलेल्या सर्व प्राण्यांशी असलेले नाते दाखवा. देवाच्या पुत्राने पित्याचे सिंहासन आणि अनंतकाळचे वैभव सामायिक केले.

अस्तित्वात असलेला एक दोघांना घेरला. सिंहासनाभोवती पवित्र देवदूत एकत्र जमले, एक अफाट, अगणित लोकसमुदाय - "दहा हजार पट दहा हजार आणि हजारो हजारो" (प्रकटीकरण 5:11.), सर्वात उच्च देवदूत, मंत्री आणि प्रजा म्हणून, पडलेल्या प्रकाशात आनंदित होते. देवतेच्या उपस्थितीतून त्यांच्यावर स्वर्गातील जमलेल्या रहिवाशांच्या आधी राजाने घोषित केले की देवाचा एकुलता एक पुत्र ख्रिस्त याशिवाय कोणीही त्याच्या उद्देशांमध्ये पूर्णपणे प्रवेश करू शकत नाही आणि त्याच्या इच्छेचे पराक्रमी सल्ले पूर्ण करण्यासाठी त्याला वचनबद्ध आहे.. देवाच्या पुत्राने स्वर्गातील सर्व सैन्याच्या निर्मितीमध्ये पित्याची इच्छा पूर्ण केली होती; आणि त्याला, तसेच देवाला, त्यांची श्रद्धांजली आणि निष्ठा देय होती. पृथ्वी आणि तिथल्या रहिवाशांच्या निर्मितीमध्ये ख्रिस्ताला दैवी शक्ती वापरायची होती. परंतु या सर्व गोष्टींमध्ये तो देवाच्या योजनेच्या विरुद्ध स्वतः साठी सामर्थ्य किंवा उन्नती शोधणार नाही, परंतु पित्याच्या गौरवाचा उदात्तीकरण करेल आणि त्याच्या परोपकारी आणि प्रेमाच्या उद्देशांची अंमलबजावणी करेल. PP 36.2

या घटनेने देवदूतांवरील सैतानाच्या सामर्थ्याचा भंग केला. स्वतः सैतान देखील वश झाला,

आणि त्याचे हृदय पिता आणि पुत्राच्या प्रेमात गेले.

देवदूतांनी आनंदाने ख्रिस्ताचे वर्चस्व मान्य केले आणि त्याच्यापुढे नतमस्तक होऊन त्यांचे प्रेम आणि आराधना ओतली. लूसिफर त्यांच्याबरोबर वाकले, परंतु त्याच्या हृदयात एक विचित्र, भयंकर संघर्ष होता. सत्य, न्याय आणि निष्ठा हे मत्सर आणि मत्सर यांच्या विरोधात लढत होते. पवित्र देवदूतांचा प्रभाव त्याला त्यांच्याबरोबर घेऊन जाण्यासाठी काही काळासाठी दिसत होता. जशी स्तुतीची गाणी मधुर तानांनी, हजारो आनंदी स्वरांनी फुगली, वाईटाचा आत्मा पराभूत झालेला दिसत होता; अव्यक्त प्रेमाने त्याचे संपूर्ण अस्तित्व रोमांचित केले; त्याचा आत्मा पापरहित उपासकांसोबत, पिता आणि पुत्राच्या प्रेमात निघून गेला. PP 36.3

पण यानंतर लगेचच सैतानाचा गर्व परत आला. देवाच्या पुत्राची ओळख अस्पष्ट करण्याच्या त्याच्या मुख्य उद्देशाखाली सैतानाने पसरवलेले इतर चार खोटे अधिक दृश्यमान झाले आणि वाढू लागले. हे खोटे पंचकोनाशी जोडलेले आहेत

खोटे बोलणे.6 आमच्या लक्षात आले की बकऱ्या ला पाच शिंगे निर्माण झाली कारण इतर चारपैकी एका शिंगेतून थोडेसे शिंग निघाले.

8तो बकरा अतिप्रबल झाला; तो बलिष्ठ झाला असता त्याचे मोठे शिंग मोडले आणि त्याच्याऐवजी त्याला चार बाजूंना चार ठळक शिंगे फुटली.

9त्यांतल्या एका शिंगातून एक लहान शिंग निघाले; त्याची दृष्टी दक्षिणेस, पूर्वेस व त्या वैभवी देशाकडे पराकाष्ठेची झाली. दानीएल8:8-9

यामुळे बकऱ्या वरील चार शिंगे 3+1 च्या आकृतीत बसतात. उदाहरणार्थ दानियल 2 मध्ये चार धातूंचे वर्णन केले आहे, परंतु चौथा धातू वेगळा आहे कारण तो शेवटी चिकणमातीमध्ये मिसळला जातो. दानियल 7 मध्ये चार श्वापदांचे वर्णन केले आहे, परंतु चौथा श्वापद इतरांपेक्षा वेगळा होता.

७८५नंतर मी रात्रीच्या दृष्टान्तात पाहिले तो पाहा, एक चौथे श्वापद विक्राळ, भयानक व अतिशय बळकट असे होते; त्याला मोठाले लोखंडी दात होते; ते सर्वकाही चावून त्याचा चुरा करी व उरलेले आपल्या पायांखाली तुडवी; ते अगोदरच्या सर्व श्वापदांहून भिन्न होते; आणि त्याला दहा शिंगे होती. दानियल ७:७

पुन्हा, ईयोबवर आरोप करणारे चार पुरुष होते, पण चौथा इतरांपेक्षा वेगळा होता; तो नंतर आला आणि शेवटी परमेश्वराने त्याला संबोधित केले नाही. पृथ्वीवरील अभयारण्य इमारतींमध्येही आपण हा नमुना पाहतो. चार मंदिरे बांधली होती पण चौथे मंदिर वेगळे होते.

१. मोशेचे अभयारण्य
२. शलमोनाचे मंदिर
३. जरुब्बाबेलचे मंदिर
४. हेरोदचे मंदिर, पूर्वीच्या मंदिराच्या जागी आणि रोमने आर्थिक पाठबळ दिले.

हा नमुना अगदी चार शुभवर्तमानांपर्यंत पोहोचतो. तीन सिनोप्टिक गॉस्पेल आणि जॉनची सुवार्ता आहे जी इतर तिघांपेक्षा वेगळी आहे. अर्थात, हे वेगवेगळ्या विषयांमध्ये अनेक दरवाजे उघडते, परंतु आता आपण स्वर्गातील युद्धाकडे परतलो आहोत.

maranathamedia.com वर उपलब्ध असलेले एस्केपिंग द पॅटर्न ऑफ लाईज हे पुस्तक पहा

सैतानाने, येशू पित्यापासून जन्माला आला आहे आणि सैतानाने त्याचे जीवन त्याच्यावर दिले आहे हे नाकारून, देवदूत जन्मजात अमर आहेत हे खोटे विकसित केले.

हळूहळू लूसिफर आत्म-उत्साहाची इच्छा बाळगण्यास आला. पवित्र शास्त्र म्हणते, "तुझ्या सौंदर्यामुळे तुझे अंतःकरण उंच झाले आहे, तुझ्या तेजामुळे तू तुझे ज्ञान भ्रष्ट केले आहेस." यहेज्केल २८:१७. तू तुझ्या मनात म्हणालास,...मी माझे सिंहासन देवाच्या ताऱ्यांपेक्षा उंच करीन.... मी परात्परांसारखा होईन. यशया १४:१३, १४. जरी त्याचे सर्व वैभव देवाकडून आले असले तरी, या पराक्रमी देवदूताने ते स्वतःशी संबंधित असल्याचे मानले. पीपी ३५.२

लूसिफरला प्रदान करण्यात आलेले उच्च सन्मान हे देवाची विशेष भेट म्हणून प्रशंसा केली गेली नाही आणि म्हणूनच, त्याच्या निर्मात्याबद्दल कृतज्ञता व्यक्त केली नाही. त्याने आपल्या तेजात आणि पराक्रमात गौरव केला आणि देवाच्या बरोबरीची इच्छा बाळगली. {पीपी ३७}

येशू हा जन्मलेला पुत्र असल्याचे नाकारल्याने सैतानाला स्वाभाविकपणे असे समजण्यास प्रवृत्त केले की त्याचे जीवन स्वतःपासून आले आहे. जन्मजात जीवनाच्या या असत्यतेमुळे देवाच्या नियमाशी अपरिहार्य युद्ध झाले.

सैतान देवाच्या नियमाविरुद्ध लढत होता, कारण तो स्वतःला उंचावण्याची महत्वाकांक्षी आणि देवाच्या पुत्राच्या, स्वर्गातील महान सेनापतीच्या अधिकाराला अधीन राहण्यास तयार नव्हता..... त्याने असा दावा केला की देवदूतांना कायद्याची गरज नाही; परंतु त्यांना त्यांच्या स्वतःच्या इच्छेचे पालन करण्यास मोकळे सोडले पाहिजे, जे त्यांना योग्य मार्गदर्शन करेल. {1SP 22}

कायदा हा देवाच्या चरित्राचा उतारा आहे. सर्व सृष्टींनी त्यांचे जीवन देवाला दिलेले असल्यामुळे, कायदा हा स्वातंत्र्य आणि स्वातंत्र्याचा अभिव्यक्ती होता जो देवाशी संबंध सुनिश्चित करतो. जन्मजात जीवनाच्या असत्यतेद्वारे ज्याचा अर्थ देवाशी संबंध जगण्यासाठी आवश्यक नव्हता, सैतानाने नियम अनियंत्रित आणि प्रतिबंधात्मक म्हणून सादर केले.

देवाला त्याच्या मुलांची परिपूर्णता हवी आहे. त्याचा कायदा हा त्याच्या स्वतःच्या चरित्राचा उतारा आहे आणि तो सर्व वर्णाचा मानक आहे. {COL ३:१५.१}

प्रेमाचा नियम हा देवाच्या शासनाचा पाया आहे, सर्व बुद्धीमान प्राण्यांचा आनंद त्यांच्या धार्मिकतेच्या महान तत्त्वांसह त्यांच्या परिपूर्ण सहमतीवर अवलंबून आहे. {पीपी ३४.३}

देवाच्या पुत्राने त्याच्यासमोर निर्माणकर्त्याचा महानता, चांगुलपणा आणि न्याय आणि त्याच्या कायद्याचे पवित्र, अपरिवर्तनीय स्वरूप सादर केले. देवाने स्वतः स्वर्गाचा क्रम स्थापित केला होता; आणि त्यातून बाहेर पडताना, लूसिफर त्याच्या निर्मात्याचा अनादर

करेल आणि स्वतःचा नाश करेल. {पीपी ३५.३}

या घटनांवरून आपण बकऱ्याची चार शिंगे बनवणारे चार मुख्य घटक पाहू शकतो:

1. ख्रिस्ताचा जन्म झाला हे सत्य अस्पष्ट करून खोटे बोलणे
2. जन्मजात ते जीवन खोटे बोलणे
3. कायदा अनावश्यक आहे असे खोटे बोलणे
4. खोटे बोलणे की देव स्वैर आणि नियंत्रण करणारा आहे.

ही चार शिंगे देवाच्या पुत्राविषयी सैतानाच्या मूळ खोट्याच्या जागी उभी आहेत. या चौघांमध्ये प्रकट झाल्याप्रमाणे पहिले खोटे चालूच आहे. हे सैतानाच्या ख्रिस्तासाठी असलेल्या वैरामुळे आणि त्याचा खून करण्याच्या त्याच्या इच्छेतून उद्भवले. सैतानाने त्याच्या लबाडीद्वारे जवळजवळ अर्ध्या देवदूतांना पकडले होते:

सैतानाने आनंदाने त्याच्या सहानुभूती दर्शविणाऱ्यांकडे लक्ष वेधले, ज्यात सर्व देवदूतांपैकी जवळजवळ अर्धे देवदूत आहेत आणि उद्गारले, हे माझ्याबरोबर आहेत!

1SP 22.2

देवाने त्याच्या पुत्राची स्थिती स्पष्ट केल्यानंतर, सैतानाचे अनेक सहानुभूती देवाकडे परत जाण्यास प्रवृत्त झाले. आपल्या देवदूतांना सुरक्षित ठेवण्यासाठी, सैतानाने देवाच्या नियमाशी संबंधित आणखी एक खोटे बोलले.

सैतानाचे अनेक सहानुभूतीदार एकनिष्ठ देवदूतांच्या सल्ल्याकडे लक्ष देण्यास आणि त्यांच्या असंतोषाबद्दल पश्चाताप करण्यास प्रवृत्त होते, आणि पिता आणि त्याच्या प्रिय पुत्राच्या विश्वासास पुन्हा प्राप्त व्हा. बलाढ्य बंडखोराने मग ते जाहीर केले तो देवाशी परिचित होता कायदा, आणि... ते स्वतः आणि ते देखील आता परत जाण्यासाठी खूप दूर गेले होते, आणि तो परिणाम सहन करेल; देवाच्या पुत्राला नतमस्तक होण्यासाठी तो कधीही करणार नाही; की देव करणार नाही क्षमा करा, आणि आता त्यांनी ठामपणे सांगितले पाहिजे त्यांचे स्वातंत्र्य आणि शक्तीने मिळवणे पद आणि अधिकार जे त्यांना स्वेच्छेने दिले गेले नाहीत. {1SP 20.2}

यामुळे सैतानाने न्यायाशी संबंधित एक नवीन सिद्धांत मांडला.

मोठा वाद सुरू करताना, सैतानाने घोषित केले होते की देवाचा नियम पाळला जाऊ शकत नाही, तो न्याय दयेशी विसंगत आहे आणि ते, कायदा मोडला गेला तर पाप्याला क्षमा करणे अशक्य होईल. प्रत्येक पापाला त्याची शिक्षा भोगावीच लागते, सैतानाला विनंती केली; आणि जर देवाने पापाची शिक्षा माफ केली तर तो सत्य आणि न्यायाचा देव होणार नाही. {DA ७६१.४}

त्यांतल्या एका शिंगातून एक लहान शिंग निघाले; त्याची दृष्टी दक्षिणेस, पूर्वेस व त्या वैभवी देशाकडे पराकाष्ठेची झाली दानीएल ८:९

हे एक नवीन खोटे/शिंग होते जे सैतानाच्या कायद्यावरील हल्ल्यातून वाढले. सैतानाने सुरुवातीला सांगितले होते की देवदूतांना कायद्याची गरज नाही. आता सैतान वेगळ्या कोनातून हल्ला करतो. तो त्याच्या न्यायाच्या तत्वांद्वारे कायदा टिकवून ठेवण्याचा दावा करतो, परंतु त्याचा अंतिम हेतू कायद्याला खोट्या प्रकाशात सादर करून नष्ट करणे आहे.

सैतानाची निंदा करणारी शक्ती त्याला संस्थेकडे घेऊन जाईल दयेशी विसंगत न्यायाचा सिद्धांत. तो देवाचा आवाज आणि शक्ती म्हणून कार्य करत असल्याचा दावा करतो, त्याचे निर्णय न्यायाचे आहेत, शुद्ध आणि दोष नसलेले आहेत. अशा प्रकारे तो निर्णयाच्या आसनावर त्याचे स्थान घेते आणि घोषित करते की त्याचे वकील अचूक आहेत. येथे त्याचे निर्दयी न्याय येतो, न्यायाचा बनावट, देवाला घृणास्पद. {CTr ११.४}

20 न्याय करण्याच्या मिषाने, उपद्रव योजून अन्याय करणाऱ्या न्यायासनाचा तुझ्याशी काही संबंध असेल काय? स्तोत्र ९४:२०

खोट्या न्यायाच्या लबाडीद्वारे, सैतान स्वर्गीय देवदूतांपैकी एक तृतीयांश आपल्यासोबत घेण्यास यशस्वी झाला. त्यांचा असा विश्वास होता की देव त्यांना क्षमा करणार नाही आणि म्हणून देव त्यांना क्षमा करण्यास सक्षम नव्हता. सैतानावर विश्वास ठेवला आणि त्यामुळे

देवावर विश्वास ठेवला नाही. त्यांनी जसा न्याय केला तसा त्यांचा न्याय झाला.

10 त्याची वृद्धी आकाशगणांपर्यंत होऊन त्या गणांपैकी व त्या ताऱ्यांपैकी काहींना त्याने जमिनीवर पाडून तुडवले.. दानीएल ८:१०

3 स्वर्गात दुसरे एक चिन्ह दृष्टीस पडले ते हे : पाहा, एक मोठा अग्निवर्ण अजगर दिसला, त्याला सात डोकी व 'दहा शिंगे' होती, आणि त्याच्या डोक्यांवर सात मुकुट होते.

4 त्याच्या शेंपटाने 'आकाशातील ताऱ्यांपैकी एक तृतीयांश तारे' ओढून काढून ते 'पृथ्वीवर पाडले'; ती स्त्री प्रसूत होईल तेव्हा तिचे मूल खाऊन टाकावे म्हणून तो अजगर त्या प्रसवणाऱ्या स्त्रीपुढे उभा राहिला होता. प्रकटीकरण १२:३-४

देवदूतांचा एक तृतीयांश भाग घेताना, या लबाडीच्या सामर्थ्याने लहान शिंग खूप मोठे केले. मानवजातीचा पाडाव झाल्यावर हे शिंग आणखी वाढले. मानवी स्वभावात खोटेपणा किंवा बकऱ्याचे शिंगे या तत्वांचा अंतर्भाव झाला.

1. देवाच्या पुत्राशी वैर. (उत्पत्ति ३:१२)
2. आपण निश्चितपणे मरणार नाही असा विश्वास. (उत्पत्ति ३:४)
3. शारीरिक मन हे देवाच्या नियमाशी वैर आहे. (रोम ८:७) ४. देव स्वैर, शिक्षा करणारा आणि नियंत्रण करणारा आहे. (उत्पत्ति ३:१७-१९)
5. [मुद्दा ३ मधून बाहेर येत आहे] कायद्याचा न्याय उल्लंघनासाठी मृत्यूची मागणी करतो (योहान १९:७)

हे लक्षात घेणे महत्वाचे आहे की जेव्हा सैतानाने मानवजातीला उलथून टाकण्याची योजना आखली तेव्हा त्याने संकोच केला; तो थरथर कापला आणि त्याने हे करावे की नाही म्हणून डगमगले.

पवित्र, आनंदी जोडीला दुःख आणि पश्चातापात बुडवण्याच्या विचाराने तो थरथर कापला. तो अनिश्चित अवस्थेत दिसत होता; एका वेळी खंबीर आणि दृढनिश्चय, नंतर

संकोच आणि डगमगणारा. त्याचे देवदूत त्याला, त्यांच्या नेत्याला, त्यांच्या निर्णयाची ओळख करून देण्यासाठी त्याला शोधत होते. ते सैतानासोबत त्याच्या योजनांमध्ये एकजूट होतील, आणि त्याच्याबरोबर जबाबदारी उचलतील आणि परिणाम सामायिक करतील. सैतानाने निराशा आणि अशक्तपणाची भावना काढून टाकली आणि, त्यांचा नेता या नात्याने, धैर्याने या प्रकरणाचा सामना करण्यासाठी स्वतःला मजबूत केले आणि देव आणि त्याच्या पुत्राच्या अधिकाराचा अवमान करण्यासाठी त्याच्या शक्तीने सर्व काही केले. 1SP 32

आम्हाला सांगण्यात आले आहे की पडलेल्या देवदूतांनी सांगितले की ते मानवजातीचा पाडाव करण्यासाठी सैतानाशी एकत्र येतील. त्यामुळे चार शिंगे केवळ सैतानाने सांगितलेल्या खोट्यांचेच नव्हे तर देव आणि त्याच्या पुत्राविरुद्धच्या युद्धात त्याचे लष्करी सेनापती असलेले प्रमुख देवदूतही असू शकतात.

हे लक्षात घेणे मनोरंजक आहे की २ शमुवेल 21: 15-22 मध्ये आम्हाला दाविद आणि त्याच्या माणसांनी पराभूत केलेल्या गल्याथ व्यतिरिक्त चार राक्षसांची यादी दिली आहे.

हे चार पलिष्टी गथच्या राक्षसांचे वंशज होते, पण दावीद आणि त्याच्या योद्ध्यांनी त्यांना ठार केले. 2 शमुवेल 21:22 NLT

हे शक्य आहे की सैतान देवाच्या सिंहासनाची नक्कल करू इच्छित होता जेथे सिंहासनासमोर चार जिवंत प्राणी उभे होते? सैतानाचे चार सेनापती आणि पृथ्वीवर वाहू पाहणारे चार वारे यांच्यात काही संबंध आहे का? (प्रकटी ७:१-३, जखऱ्या

६:१-८). आणि चार संभाव्य सेनापती आणि दानीएल 7 मध्ये चार पशू म्हणून वर्णन केलेल्या चार भिन्न राज्यांमध्ये काही संबंध आहे का? प्राण्यांसाठी हे चार राजे म्हणून ओळखले जातात.

ते महान पशू, जे चार आहेत, ते चार राजे आहेत जे पृथ्वीपासून उत्पन्न झाले आहेत.
दानियल 7:17

या चार प्राण्यांच्या इतिहासात, अनेक वैयक्तिक पृथ्वीवरील राजांनी सिंहासनावर राज्य केले, परंतु अदृश्य क्षेत्रात पर्शियाच्या राजपुत्राप्रमाणे चार व्यक्ती या राजांना आणि राज्यांना मार्गदर्शन करत होत्या?

या पुढील अभ्यासाच्या गोष्टी आहेत, परंतु तत्त्व असे आहे की सैतानाच्या पाच चाव्या खोटे आहेत, ज्याने त्याची शक्ती स्थापित केली आहे, त्या स्वतः आणि इतर चार प्रमुख पडलेल्या देवदूतांद्वारे वाहून नेल्या जातात.

सैतान आणि पडलेल्या देवदूतांची स्थिती उलट करण्यासारखी नव्हती. देव क्षमा करणार नाही अशा खोट्या गोष्टीवर त्यांचा विश्वास होता. हे त्याच्या चारित्र्याविरुद्ध खोटे होते. त्यांनी देवाच्या चारित्र्याच्या ज्ञानाच्या प्रकाशात पाप केले, परंतु मनुष्य वेगळ्या स्थितीत होता.

पण एक पापी म्हणूनही, मनुष्य सैतानापेक्षा वेगळ्या स्थितीत होता. स्वर्गातील लूसिफरने देवाच्या गौरवाच्या प्रकाशात पाप केले होते. त्याला इतर कोणत्याही सृष्टीला देवाच्या प्रेमाचा साक्षात्कार देण्यात आला नाही. देवाचे चरित्र समजून, त्याचे चांगुलपणा जाणून, सैतानाने स्वतःच्या स्वार्थी, स्वतंत्र इच्छेचे पालन करणे निवडले. ही निवड अंतिम होती. त्याला वाचवण्यासाठी देव करू शकत नव्हता. पण माणसाची फसवणूक झाली; सैतानाच्या कल्पकतेने त्याचे मन अंधकारमय झाले होते. देवाच्या प्रेमाची उंची आणि खोली त्याला माहित नव्हती. त्याच्यासाठी देवाच्या प्रेमाच्या ज्ञानाची आशा होती. त्याचे चारित्र्य पाहून तो देवाकडे परत आकर्षित होऊ शकतो. {DA ७६१.५}

मानवाला प्रोबेशन देण्याच्या दयेमुळे सैतानाला मृत्यूच्या शिक्षेद्वारे त्याच्या दयेची तत्त्वे सक्रिय करण्यास सक्षम केले. सैतानाने सांगितले होते की प्रत्येक पापाची शिक्षा झालीच पाहिजे. त्याने मानवजातीला हे पटवून दिले की क्षमा करावी

प्राप्त करण्यासाठी, देवाच्या बरोबरीच्या व्यक्तीला कायद्याच्या मागण्या पूर्ण करण्यासाठी मरावे लागेल.

आपण वर वाचल्याप्रमाणे, दयेपासून न्यायाचे हे वेगळेपण देवाला घृणास्पद होते. शब्द

घृणास्पद वेबस्टरच्या शब्दकोशात अर्थ आहे घृणास्पद करणे. म्हणून मृत्यूची मागणी करणारे न्यायाचे खोटे हे घृणास्पद कृत्य किंवा उल्लंघनाच्या केंद्रस्थानी आहे जे उजाड करते.

खोट्या न्यायाच्या या छोट्याशा शिंगाद्वारे, सैतानाला यजमानाच्या राजपुत्राला मोठे करण्यास सक्षम केले गेले. (दानियल 8:11). स्वर्गातील या प्रक्रियेचा सारांश देण्यासाठी, मी पुस्तकातून उद्धृत करतो तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला सक्षम बनवण्याची गुरुकिल्ली:

१. जन्मलेल्या पुत्राचा नकार ज्याला सर्व गोष्टींचा वारसा मिळाला.
२. ज्याने जीवनाला भेट म्हणून नकार दिला.
३. ज्याने जन्मजात अमरत्वाचा सिद्धांत मांडला.
४. ज्यामुळे देवदूतांना त्यांचे शासन करण्यासाठी कायद्यांची आवश्यकता नाही असा सिद्धांत निर्माण झाला. ५. ज्यामुळे देवाचा नियम अनियंत्रित दिसत होता.
६. ज्यामुळे सैतानाने घोषित केले की दया न्यायाशी विसंगत आहे कारण अंतर्निहित शहाणपणाच्या प्राण्यांना दयेची गरज नाही - त्यांच्याकडे मार्गदर्शन करण्यासाठी पुरेसे शहाणपण आहे.
७. ज्यामुळे देवाला असे दिसून आले की तो न्यायी आणि क्षमाशील असू शकत नाही. ८. ज्यामुळे सैतानाने देवदूतांना सांगितले की देव क्षमा करणार नाही.
९. ज्याने सैतानाला असे म्हणण्यास प्रवृत्त केले की प्रत्येक पापाची शिक्षा झालीच पाहिजे.
१०. ज्यामुळे न्याय मृत्यूची मागणी करतो अशी कल्पना निर्माण झाली.
११. याचा अर्थ देवाचे सरकार प्रेमावर नव्हे तर शक्तीवर स्थापित केले आहे.
१२. ज्याने बलिदानाच्या प्रायश्चित्त किंवा उल्लंघनासाठी दंडात्मक प्रतिस्थापनाच्या तत्वासाठी दार उघडले. - तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला सक्षम बनविण्याची गुरुकिल्ली पृष्ठ १३.

स्वर्ग आणि पृथ्वीवरील गोष्टींचा पूर्णपणे समेट करण्यासाठी (काल 1:20), ही खोटी न्याय व्यवस्था उघड करणे आवश्यक होते. हे करण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे ख्रिस्ताविरुद्ध सैतानाचे पाप पुष्कळ होणे. जेव्हा ख्रिस्ताचा वधस्तंभावर खून करण्यात आला, तेव्हा सैतानाने त्याचे शत्रुत्व प्रकट केले आणि त्याच्या अभयारण्याचे ठिकाण (त्याची बनावट धर्मशास्त्रीय प्रणाली किंवा खोट्याचा आश्रय, यशया 28:17) शत्रुत्वाची जागा जमिनीवर टाकण्यात आली.

होय, त्याने यजमानाच्या राजपुत्रापर्यंत स्वतःला मोठे केले आणि दररोज त्याच्याकडून बलिदान त्याला उचलून नेण्यात आले आणि त्याच्या पवित्रस्थानाची जागा खाली टाकण्यात आली. दानियल 8:11

सैतानाने पाहिले की त्याचा वेश फाडला गेला. त्याचे प्रशासन अघटित देवदूतांसमोर आणि स्वर्गीय विश्वासमोर उघडले होते. त्याने खुनी असल्याचे उघड केले होते. देवाच्या पुत्राचे रक्त सांडून, त्याने स्वतःला स्वर्गीय प्राण्यांच्या सहानुभूतीतून उखडून टाकले होते. त्यामुळे त्याच्या कामावर मर्यादा आल्या. त्याने कोणतीही वृत्ती गृहीत धरली तरी तो स्वर्गीय दरबारातून आलेल्या देवदूतांची वाट पाहू शकत नाही आणि त्यांच्यापुढे ख्रिस्ताच्या बांधवांवर काळेपणाचे वस्त्र आणि पापाची अशुद्धता धारण केल्याचा आरोप लावला. सैतान आणि स्वर्गीय जग यांच्यातील सहानुभूतीचा शेवटचा दुवा तुटला. {डीए ७६१.२}

यजमानाच्या राजपुत्राच्या विरुद्ध लहान शिंगाचे मोठीकरण हे कुसावरील ख्रिस्ताच्या मृत्यूचा संदर्भ आहे.

यजमानाचा राजकुमार. दानियल 8:25 राजपुत्राच्या राजपुत्राच्या विरोधात उभ्या असलेल्या याच शक्तीबद्दल बोलते. रोमच्या अधिकाराखाली वधस्तंभावर खिळलेल्या ख्रिस्ताचा संदर्भ आहे. दानियल ९:२५ वर पाहा; दानियल न ११:२२. - दानियल 8:11 वर एसडीए बायबल भाष्य

ख्रिस्ताला वधस्तंभावर उचलण्यात सैतानाचे वैर प्रकट झाले (योहान ३:१४). पण याने त्याचे अभयारण्य, खोट्याचा आश्रय, जमिनीवर टाकला.

यामुळे स्वर्गीय देवदूत सुरक्षित झाले. त्यांनी सैतानाचे वैर पूर्णपणे प्रकट झालेले पाहिले आणि त्याच्याबद्दलची सर्व सहानुभूती संपली. परंतु मानवजाती अजूनही खोट्या न्यायाच्या या खोट्याने नियंत्रित होती. न्यायाचे समाधान करण्यासाठी ख्रिस्ताने आपले रक्त सांडावे याच्या गरजेचा विश्वास सैतानाच्या त्याच्याविरुद्धच्या वैराचा केंद्रबिंदू आहे.

म्हणूनच ख्रिस्त यज्ञ आणि अर्पण थांबवण्यासाठी आला (दानियल 9:27). तो मृत्यूची मागणी न

करता वडिलांचे चरित्र दयाळूपणे प्रकट करण्यासाठी आला. पण हे वैर आपल्या अंतःकरणातून काढून टाकण्यासाठी खिस्ताला हे शत्रुत्व असलेले शरीर द्यायला हवे होते आणि त्या शरीरात शत्रुत्वाचा वध करावा लागला होता.

15. शत्रुत्वाचा (वध) करणे

जेव्हा काईनने हाबेलला जमिनीवर टाकले आणि "त्याच्यावर शिक्का मारला" (दानियल 8:7), त्याला मारले तेव्हा हे शत्रुत्व दिसून येते. हाबेलच्या बाबतीत, तो ख्रिस्ताच्या आत्म्याने भरलेला होता, अशा प्रकारे तो मॅदयाचे प्रतिनिधित्व करतो, परंतु काइन सैतानाच्या आत्म्याने भरलेला होता, जो विरोधी होता, म्हणून तो बकरीचे प्रतिनिधित्व करतो. पुरुषांच्या अंतःकरणातील हे वैर आहे जे आत्म्याच्या मंदिरातून शुद्ध करणे आवश्यक आहे. ए.टी. जोन्स लोकांमध्ये फूट का असते याचे वास्तव व्यक्त करतात.

सर्व लोक देवापासून वेगळे झाले होते आणि देवापासून वेगळे झाल्यावर ते एकमेकांपासून वेगळे झाले होते. ख्रिस्ताला सर्वांना एकमेकांकडे आणायचे आहे हे खरे आहे; "पृथ्वीवर शांती, माणसांची सद्विच्छा" घेऊन तो जगात दाखल झाला. तो त्याचा पिंड आहे. पण ते एकमेकांशी समेट घडवून आणण्याच्या प्रयत्नात आणि माणसांमधील हे सर्व विभक्ती नष्ट करण्याचा प्रयत्न करण्यात आणि त्यांना म्हणायला लावण्यासाठी तो आपला वेळ घालवतो का, "अरे, बरं, सर्व निघून जाऊ द्या; आता आपण कुंडी पुरू; आता आपण सुरुवात करू आणि नवीन पान उलटवू आणि या काळापासून आपण चांगले जगू?"

ख्रिस्ताने ते केले असावे. जर त्याने हा मार्ग स्वीकारला असता तर हजारो लोक आहेत ज्यांना तो तसे करण्यास प्रवृत्त करू शकला असता; हजारो ज्यांना तो असे म्हणण्यास पटवून देऊ शकला, "ठीक आहे, आम्ही एकमेकांशी असे वागलो हे खूप वाईट आहे; ते योग्य नाही, आणि मला त्याबद्दल खेद वाटतो. आणि आता आपण सर्वांनी ते मागे सोडू आणि नव्याने वळूया. आणि पुढे जा आणि चांगले करा." तो लोकांना ते मान्य करू शकला असता. पण ते त्यात अडकले असते का? नाही. कारण दुष्ट गोष्टी अजूनही आहेत ज्याने विभागणी केली. विभाजन कशामुळे झाले? शत्रुत्व, देवापासून त्यांचे वेगळेपण एकमेकांपासून वेगळे झाले.

मग प्रभूने स्वतःच पुरुषांनी या प्रकरणाच्या मुळाशी न जाता मतभेद मिटवण्याचा प्रयत्न करून आणि वेगळे होण्यास कारणीभूत असलेल्या शत्रुत्वातून मुक्त होण्याचा प्रयत्न

करून जगात काय उपयोग झाला असेल? देवापासून त्यांच्या विभक्त होण्याने आपापसात विभक्त होण्यास भाग पाडले होते. आणि त्यांचे एकमेकांपासून वेगळे होणे नष्ट करण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे त्यांचे वेगळे होणे नष्ट करणे आवश्यक होते

देव. आणि हे त्याने वैर नाहीसे केले. ए.टी. जोन्स, तिसऱ्या देवदूताचा संदेश, प्रवचन 11, फेब्रुवारी 17, 1895

मेंढ्यावर बकरीचा हल्ला जो अलेक्झांडर द ग्रेट आणि त्याच्या ग्रीक लोकांच्या पर्शियाच्या दारियस आणि त्याच्या विशाल सैन्याविरुद्धच्या हल्ल्याचे प्रतीक आहे, हे फक्त त्या शत्रुत्वाचे प्रकटीकरण आहे जे सैतानाच्या छातीत जळत होते आणि आदमाच्या हृदयात अनुवादित होते.

पर्शियन लोकांपासून ग्रीकांचे विभक्त होणे हे देवापासून मनुष्याच्या विभक्ततेचे प्रकटीकरण आहे आणि विशेषतः सैतानाचा ख्रिस्ताचा द्वेष आहे. पृथ्वीवरील सर्व लोकांशी किंवा आत्म्याच्या मंदिरांशी घनिष्ठपणे जोडलेल्या अभयारण्यातून हेच शुद्ध करणे आवश्यक आहे.

देवाने या वैराचा कसा सामना केला?

कारण बैलाचे व बकऱ्यांचे रक्त पाप दूर करणे शक्य नाही. म्हणून जेव्हा तो जगात येतो, तेव्हा तो म्हणतो, यज्ञ आणि अर्पण तू करणार नाहीस. पण तू मला शरीर तयार केलेस: पापासाठी होमार्पण आणि यज्ञांमध्ये तुला आनंद झाला नाही. मग मी म्हणालो, हे देवा, तुझी इच्छा पूर्ण करण्यासाठी मी आलो आहे. इब्री लोकांस 10:4-7 KJV स्तोत्रसंहिता ४०:६ उद्धृत करतो परंतु वचनाच्या काही भागाचा अर्थ “तू माझ्यासाठी तयार केलेला शरीर” या शब्दांनी करतो. हा ख्रिस्ताचा संदर्भ आहे. आपल्या तारणकर्त्याने आपले शरीर स्वतःवर घेतले ज्यामध्ये शत्रुत्व होते. पौलाने इफिसकरांना ही प्रक्रिया खालीलप्रमाणे स्पष्ट केली:

14 कारण तोच आमची शांती आहे; त्याने दोघांना एक केले आणि मधली आडभिंत पाडली;

15 त्याने आपल्या देहाने वैर, म्हणजे आज्ञाविधींचे नियमशास्त्र नाहीसे केले; ह्यासाठी की, स्वतःच्या ठायी दोघांचा एक नवा मानव निर्माण करून त्याने शांती प्रस्थापित करावी; 16 आणि त्यांचे एक शरीर करून आपण वधस्तंभावर वैरभाव जिवे मारून त्याच्या द्वारे दोघांचा देवाशी

समेट करावा.17 आणि त्याने येऊन जे तुम्ही 'दूर होता' त्या तुम्हांला 'शांतीची सुवार्ता सांगितली व जे जवळ होते त्यांनाही शांतीची सुवार्ता सांगितली; इफिसकर २:१४-१७

"अध्यादेश" हा शब्द आहे कट्टरता आणि ग्रीक ओल्ड टेस्टामेंटमधील देवाच्या नियमांचा आणि न्यायाचा संदर्भ देत नाही. सेप्टुअजेंटमध्ये ते मनुष्याच्या आदेशांचा संदर्भ देते, ज्यावर सैतानाच्या न्याय व्यवस्थेचा प्रभाव आहे. अशाप्रकारे ख्रिस्ताच्या देहात जे नाहीसे केले जाते ते म्हणजे देवाबद्दलची आपली चुकीची विचारसरणी आहे, देवाचा नियम नाही. पुस्तिकेत याबद्दल अधिक पहा कलस्सैकर २:१४-१७ ला आदर दाखवणे.

ख्रिस्ताचा सौम्य दैवी स्वभाव वैर असलेल्या आपल्या मानवी स्वभावात मिसळला होता.

मरीयेच्या पुत्राचा मानवी स्वभाव देवाच्या पुत्राच्या दैवी स्वभावात बदलला होता का? नाही; दोन स्वभाव रहस्यमयरीत्या एकाच व्यक्तीमध्ये मिसळले गेले होते—मनुष्य ख्रिस्त येशू. देवत्वाची सर्व परिपूर्णता त्याच्यामध्ये वसली. जेव्हा ख्रिस्ताला वधस्तंभावर खिळले गेले तेव्हा त्याचा मानवी स्वभाव मरण पावला. देवता बुडून मेली नाही; ते अशक्य झाले असते.—S.D.A. बायबल भाष्य ५:१११३.

म्हणून, पासून ख्रिस्ताने आपल्यासाठी देहस्वरूपात दुःख सहन केले, त्याच मनाने तुम्हीही सज्ज व्हा, कारण ज्याने देहाने दुःख भोगले आहे त्याने पाप करणे थांबवले आहे, 1 पेत्र 4:1 NKJV ज्या वधस्तंभाचा उल्लेख करतो तो केवळ भौतिक क्रॉस नाही ज्यावर येशू मरण पावला. ख्रिस्ताचे जीवन एक सतत कृस होते. येशूने वधस्तंभाची व्याख्या जीवनाद्वारे आत्म-त्याग अशी केली आहे.

मग येशू आपल्या शिष्यांना म्हणाला, "जर कोणाला माझ्यामागे यायचे असेल तर त्याने स्वतःला नाकारावे आणि आपला वधस्तंभ उचलावा आणि माझ्यामागे यावे." मत्तय १६:२४

ख्रिस्ताने मानवी स्वभावाचे वैर कधीही प्रकट होऊ दिले नाही. त्याला रोज वधस्तंभावर खिळले जायचे. देहाच्या प्रवृत्तीवर मात करण्यासाठी त्याने आपल्या पित्याच्या आत्म्यासाठी प्रार्थना केली.

येशूने वधस्तंभावर जे केले ते प्रत्येक मानवी हृदयात जे घडते त्याचे दृश्य प्रकटीकरण होते. ख्रिस्त हा प्रकाश आहे जो जगात येणाऱ्या प्रत्येक माणसाला प्रकाश देतो (योहान 1:9). जे ख्रिस्ताला स्वीकारतात ते दैवी स्वभावाचे भागीदार बनतात. ख्रिस्ताचा आत्मा आपल्यामध्ये येण्यासाठी, त्याने आपल्यातील वैराचा सामना केला पाहिजे. ख्रिस्ताला आपल्या वैराने छेद दिला आहे, परंतु तो हा वधस्तंभ सहन करतो आणि जोपर्यंत आपण त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळले जात नाही तोपर्यंत तो आपल्यावर त्याचे जीवन रक्त किंवा आत्मा ओततो.

मी ख्रिस्ताबरोबर वधस्तंभावर खिळले आहे: तरीसुद्धा मी जगतो; तरीही मी नाही, तर ख्रिस्त माझ्यामध्ये राहतो आणि जे जीवन मी आता देहात जगतो ते मी विश्वासाने जगतो.

देवाच्या पुत्राचा, ज्याने माझ्यावर प्रीती केली आणि स्वतःला माझ्यासाठी अर्पण केले.
गलतीकर 2:20 KJV

जेव्हा आपण पाहतो की आपण ख्रिस्तासाठी काय करत आहोत, आपण त्याला वधस्तंभावर खिळत आहोत, आणि आपला पापीपणा स्वीकारतो आणि बरे होण्यासाठी त्याचे जीवन स्वीकारतो, तेव्हा आपण त्याच्याबरोबर मरतो आणि त्याला आपल्यामध्ये उठू देतो, आणि आपण त्याच्याबरोबर उठतो आणि अशा प्रकारे आपण आहोत. पुन्हा जन्म.

जे लोक ख्रिस्ताला स्वीकारत नाहीत, त्यांच्यासाठी तो वधस्तंभावर खिळला जातो, परंतु त्याला त्यांच्यामध्ये उठण्याची क्षमता दिली जात नाही, कारण ते त्याच्याबरोबर मरण पावले नाहीत आणि त्यांना जीवनाचे नवीनपणा देऊ दिले नाही. ते ख्रिस्ताच्या थडग्याजवळ पहारा देतात आणि त्यांना त्यांच्यामध्ये जीवनाचा झरा बनण्यासाठी मेलेल्यांतून उठण्यापासून रोखतात. ख्रिस्ताशिवाय, आपण देवापासून परके आणि परके आहोत आणि सैतानाच्या राज्याच्या अंधारात राहतो.

म्हणून आठवण करा की, तुम्ही पूर्वी देहाने परराष्ट्रीय आणि ज्यांची सुंता हाताने केलेली म्हणजे देहाची आहे अशा स्वतःला सुंती म्हणवणाऱ्या लोकांकडून बेसुंती म्हणवले जाणारे होता;

12ते तुम्ही त्या वेळेस ख्रिस्तविरहित, इस्राएलाच्या राष्ट्राबाहेरचे, वचनाच्या करारांना परके,

आशाहीन व देवविरहित असे जगात होता. इफिस 2:11-12

आपल्याला देवाच्या जवळ कसे आणले जाते हे पौल पुढे सांगत आहे त्याकडे लक्ष द्या. तो दोन वेगवेगळ्या प्रकारे व्यक्त करतो:

परंतु जे तुम्ही पूर्वी 'दूर' होता ते तुम्ही आता ख्रिस्त येशूच्या ठायी ख्रिस्ताच्या रक्ताच्या योगे 'जवळचे' झाला आहात. इफिसकर २:१३

17 आणि त्याने येऊन जे तुम्ही 'दूर होता' त्या तुम्हांला 'शांतीची सुवार्ता सांगितली व जे जवळ होते त्यांनाही शांतीची सुवार्ता सांगितली; 18 कारण त्याच्या द्वारे आत्म्याच्या योगे आपणा उभयतांचा पित्याजवळ प्रवेश होतो. इफिसकर २:१७-१८

जे जवळ होते त्यांचा संदर्भ हा ज्यूंचा संदर्भ आहे जे परराष्ट्रीयपेक्षा सत्याच्या जवळ होते, जरी त्यांच्यातील वैरामुळे यहुदी अजूनही दूर होते. परंतु आपल्या लक्षात येते की ते ख्रिस्ताचे रक्त आहे, त्याच्या आत्म्याचे प्रतीक आहे जे आपल्याला देवाच्या जवळ आणते.

16. पापांमुळे त्याला दिलेली सेना

आम्ही नमूद केल्याप्रमाणे, सैतानाचे अभयारण्य जमिनीवर टाकण्यात आले होते. त्याच्या कल्पनांना स्वर्गात जागा नव्हती. यज्ञांमधून प्रकट झालेल्या शत्रुत्वाला मोठा धक्का बसला आणि ख्रिश्चन धर्माच्या प्रसारामुळे अनेक राष्ट्रांनी अशा यज्ञांचा वापर सोडून दिला. पण सैतानाने आपल्या धूर्ततेने उजाड होण्याच्या मार्गावर जाऊन लढा चालू ठेवला.

आणि त्याला दैनिकाच्या विरुद्ध एक यजमान देण्यात आले बलिदान अपराधामुळे, आणि त्याने सत्याला जमिनीवर टाकले. आणि तो सराव, आणि समृद्ध. दानियल 8:12

पांढऱ्या घोड्यावर बसलेल्या पराक्रमी स्वाराप्रमाणे ख्रिस्ती धर्माचा प्रसार होऊ लागला तेव्हा सैतानाने आपल्या खोट्या न्याय व्यवस्थेद्वारे चळवळीत घुसखोरी केली. ज्यांनी खोट्या शिकवणी धारण केल्या त्यांचा न्याय आणि निंदा करून, चर्चने आपले पहिले प्रेम गमावले (रेव्ह 2:4). ख्रिस्ताच्या बलिदानाचे रूपांतर ख्रिस्त "देवाने मारलेले व दुःखी" असे समजले गेले. म्हणून, जरी सैतानाची मूर्तिपूजक यज्ञपद्धती प्राणघातकपणे जखमी झाली असली तरी, रोमन सामर्थ्याद्वारे सैतान आणखी भयंकर काहीतरी सादर करेल: घृणास्पद गोष्ट जी उजाड करते.

त्याच्या पक्षाचे सैनिक उठावणी करतील; ते पवित्रस्थान, तो दुर्ग, ते भ्रष्ट करतील, नित्याचे बलिहवन ते बंद करतील आणि विध्वंसमूलक अमंगलाची ते स्थापना

आम्ही नमूद केल्याप्रमाणे, सैतानाचे अभयारण्य जमिनीवर टाकण्यात आले होते. त्याच्या कल्पनांना स्वर्गात जागा नव्हती. यज्ञांमधून प्रकट झालेल्या शत्रुत्वाला मोठा धक्का बसला आणि ख्रिश्चन धर्माच्या प्रसारामुळे अनेक राष्ट्रांनी अशा यज्ञांचा वापर सोडून दिला. परंतु, सैतानाने आपल्या धूर्ततेने, मूर्तिपूजकतेच्या त्याच्या बलिदानाच्या तुष्टीकरण प्रणालीमध्ये अधिक अत्याधुनिक ख्रिश्चन तुष्टीकरण प्रणालीमध्ये बदल करून लढा चालू ठेवला. ओसाडपणाचे उल्लंघन.

सैतान, फसवणुकीचा गुरु म्हणून, ख्रिश्चन चळवळीत घुसखोरी करतो आणि ख्रिश्चन धर्माद्वारे मूर्तिपूजकता काढून टाकण्यासाठी एजंटचा एक भाग कार्य करतो, जेव्हा प्रत्यक्षात तो दोन विरोधी तत्वांचे संश्लेषण करण्याच्या हेगेलियन तत्वाचा वापर करून एक नवीन समज - त्याची समजूत काढतो. या प्रक्रियेद्वारे सैतानाने आणले

ख्रिश्चन मध्ये मूर्तिपूजकता असताना दिसणे ते नष्ट करण्यासाठी. पण ख्रिश्चन धर्म हा पदच्युत झाला होता आणि मूर्तिपूजकता उठवली गेली होती.

उजाड करणाऱ्या घृणास्पद कृत्याच्या केंद्रस्थानी सैतानाची न्याय व्यवस्था आहे ज्यामध्ये प्रत्येक अपराधाला शिक्षा द्यावी लागते.

सैतानाची निंदा करण्याची शक्ती त्याला दयेशी विसंगत न्यायाचा सिद्धांत स्थापित करण्यास प्रवृत्त करेल. तो देवाचा आवाज आणि शक्ती म्हणून कार्य करत असल्याचा दावा करतो, त्याचे निर्णय न्यायाचे आहेत, शुद्ध आणि दोष नसलेले आहेत. अशा प्रकारे तो निकालाच्या आसनावर आपली भूमिका घेतो आणि घोषित करतो की त्याचे वकील अतुलनीय आहेत. येथे त्याचा निर्दयी न्याय समोर येतो, न्यायाचा नकली, देवाला घृणास्पद. CTr 11.4

आपण आधी नमूद केल्याप्रमाणे, सैतानाचा निर्दयी न्याय देवाला घृणास्पद आहे; हे देवाला घृणास्पद आहे. सैतानाचा निर्दयी न्याय हा सैतानाच्या घृणास्पद कृत्याचा इंजिन रूम आहे जो

उजाड करतो. रोमन चौकशीत लाखो लोकांचा नाश झाला; तिची शिकवण नाकारल्याबद्दल फाशीची शिक्षा. रोमने तिच्या शिकवणी लागू करण्यासाठी राज्याच्या शक्तीचा वापर केला. तिने रक्ताच्या तुष्टीकरणाद्वारे न्यायासाठी समाधानाचा सिद्धांत जोपासला जो तिच्या मुलींनी दंडात्मक बदल्यात विकसित केला.७

मूर्तिपूजकतेमध्ये विकसित झालेल्या बलिदानाच्या तुष्टीकरणाच्या तत्वाला मध्ययुगीन चर्चमध्ये मानवी अंतःकरणाचा नाश करण्यासाठी उजाड शक्ती निर्माण करण्यासाठी उचलण्यात आले. कसे? त्यांना देवाविषयी चुकीच्या कल्पना देऊन, ज्याचा अर्थ असा होतो की त्यांना त्याचे प्रेम आणि काळजी मिळू शकली नाही कारण त्यांनी त्याला रागाने भरलेला आणि रक्ताची इच्छा असल्याचे पाहिले. त्याच्या मुलांना त्याच्या खऱ्या चरित्राच्या प्रकाशात येण्यापासून रोखलेले पाहणे हे देवाला खूप घृणास्पद वाटले. हे सर्व शत्रुत्व किंवा क्रोधाचा एक निरंतरता होता, जो सैतानाने ख्रिस्तासाठी केला होता, संपूर्ण मानवी इतिहासात सतत प्रकट झाला.

शेळीचे लहान शिंग (सैतान) 2300 वर्षांच्या शेवटपर्यंत त्याच्या निर्दयी न्याय व्यवस्थेद्वारे मेंढ्यावर (ख्रिस्त) वर्चस्व गाजवत राहील, जेव्हा राग दूर करण्यासाठी, शत्रुत्वाचा वध करण्यासाठी, योग्य समजूतीने अंतिम चळवळ सुरू होईल. सार्वकालिक सुवार्ता. ७Maranathamedia.com वर उपलब्ध At-One-Ment हे पुस्तक पहा

17 पवित्रस्थानाचे शुद्धीकरण

दानियल आश्चर्याने शेळीची कारकीर्द आणि त्याच्या शिंगांची शक्ती पाहत असताना, दृष्टी दोन स्वर्गीय प्राण्यांमधील चर्चेकडे वळते.

तेव्हा मी एका पवित्र पुरुषाला बोलताना ऐकले; दुसरा एक पवित्र पुरुष त्या बोलणान्यास म्हणाला, “हा नित्याचा यज्ञयाग, विध्वंसमूलक पातक, पवित्रस्थान व सैन्य ही पायांखाली तुडवणे, ह्या दृष्टान्तात पाहिलेल्या गोष्टी कोठवर चालणार?”

तो मला म्हणाला, “दोन हजार तीनशे दिवस;¹ त्यानंतर पवित्रस्थानाची शुद्धी होईल.”
दानियल 8:13-14

प्रश्न विचारला जातो की, “हे शत्रुत्व किंवा राग किती दिवस चालणार?” दररोजचा संदर्भ म्हणजे मूर्तिपूजकतेमध्ये वापरली जाणारी बलिदानाचीप्रणाली आहे. पण मी यात भर घालेन की इस्राएलने वापरलेल्या यज्ञपद्धती ही विकृत व्यवस्था. इस्रायल सतत इतर देवतांची उपासना करत होते, आणि यज्ञ योग्य रीतीने केल्यावरही देवाने या गोष्टींची मागणी केली आहे अशी

त्यांची धारणा होती. परंतु आपण पाहिल्याप्रमाणे, देवाला कधीही त्याग नको होता, त्याला लोकांनी फक्त ऐकावे आणि त्याच्यावर विश्वास ठेवावा अशी त्याची इच्छा होती कि त्यांच्या पापांमुळेच त्यांनी मृत्यू ओढवून घेतला.

तरीही एलेन व्हाईटने या शब्दाच्या वापराबद्दल एक मुद्दा मांडला आहे यज्ञ दानियल 8 मध्ये दिलेला शब्द म्हणून.

मग मी "दैनिक" (दानियल 8:12) च्या संबंधात पाहिले की "बलिदान" हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने पुरविला गेला आहे, आणि तो मजकुराशी संबंधित नाही आणि प्रभूने योग्य मत दिले. न्यायाचा वेळ रडन. जेव्हा संघ अस्तित्वात होता, 1844 पूर्वी, जवळजवळ सर्व "दैनिक" च्या योग्य दृष्टिकोनावर एकत्र होते; परंतु 1844 पासूनच्या गोंधळात, इतर दृश्ये स्वीकारली गेली. 1844 पासून काळाची परीक्षा नाही आणि ती पुन्हा कधीही चाचणी होणार नाही. { EW ७४.२ }

दानियल 8 च्या प्रोटेस्टंट समजुतीने इस्रायलच्या उत्तरेकडील ग्रीक शासक अँटीओकस एपिफेनेसची कल्पना मांडली होती, हे लहान शिंग होते (अँडर्व्हेंटिस्टांच्या समजण्याऐवजी ते पोपचे होते). त्यांनी सांगितले की ही भविष्यवाणी त्याला संदर्भित करते आणि त्याने सुमारे 3 वर्षे यहुदी अभयारण्यातील यज्ञ थांबवले. दिलेला शब्द यज्ञ अनेक ख्रिश्चनांच्या या मताचे समर्थन करण्यास मदत करते.

दैनिकाचा शब्द त्याच्या योग्य मूर्तिपूजक संदर्भात मांडण्यासाठी, एलेन व्हाईटला दाखवण्यात आले की हा शब्द मनुष्याच्या बुद्धीने पुरविला गेला आहे. याचे कारण असे की येरुशलेममध्ये मूर्तिपूजक राजाने बलिदान बंद केले या कल्पनेला समर्थन देण्यासाठी ते पुरवले गेले होते. पण जेव्हा आपल्याला ते समजते सर्व बलिदान हा ख्रिस्ताप्रती माणसाच्या वैराचा आरसा आहे आणि त्याला त्या चौकटीत ठेवतो, त्याग हा शब्द आता चिंतेचा नाही, कारण ते सर्व मूर्तिपूजक पण देव या आरशातून इस्राएलांशी बोलला, जेणेकरून ते स्वतःला आणि त्यांच्यातील वैर पाहू शकतील. परंतु इस्राएल, सर्व मूर्तिपूजकांसह, विश्वास ठेवत होते की देवाला त्याच्या न्यायाचे समाधान करण्यासाठी या यज्ञांची आवश्यकता आहे.

इसाएलने मूर्तिपूजक विधी केले हा विचार अनेकांना त्रासदायक ठरू शकतो. परंतु इसायालचा इतिहास सतत (सतत) मूर्तिपूजकतेपासून दूर जात असल्याचे दिसून येते. हे फक्त घडू शकते कारण ते इतर सर्वांसारखेच विचार करतात.

जेव्हा आपण या प्रकाशात गोष्टी पाहतो तेव्हा आपण पाहतो की अभयारण्य शुद्ध करणे म्हणजे हे वैर दूर करणे. हे शत्रुत्व काढून टाकणे केवळ तेव्हाच होऊ शकते जेव्हा पुरुष देवाच्या चारित्र्याचे सत्य समजतात आणि ख्रिस्ताच्या आत्म्याला, त्याच्या रक्ताला आपल्या खोट्या न्यायापासून शुद्ध करण्याची परवानगी देतात जेणेकरून आपल्याला देवाचा शिक्का मिळू शकेल.

म्हणून मंदिराच्या या शुद्धीकरणाच्या संदर्भात दानियल 8 आणि इफिस 2 मध्ये समांतर आहे.

दानियल 8	इफिसियन्स 2
7मी पाहिले तेव्हा तो त्या एडक्याजवळ गेला, व त्याने क्रोधाने खवळून त्या एडक्यास धडक मारली व त्याची दोन्ही शिंगे मोडून टाकली; त्याच्यापुढे टिकाव धरण्याची त्या एडक्यास शक्ती नव्हती; त्या बकऱ्याने त्याला जमिनीवर पाडून तुडवले; त्या एडक्याला त्याच्या हातातून सोडवण्याचे कोणाला सामर्थ्य नव्हते. दानियल ८:७	ज्यामध्ये तुम्ही एकेकाळी या जगाच्या मार्गानुसार चालत होता, हवेच्या सामर्थ्याच्या अधिपतीनुसार, आत्मा जो आता आज्ञाभंगाच्या मुलांमध्ये कार्य करतो, ज्यांच्यामध्ये देखील आपण सर्वांनी एकेकाळी आपल्या देहाच्या वासनांनुसार वागलो, शरीराच्या आणि मनाच्या इच्छा पूर्ण केल्या आणि इतरांप्रमाणेच स्वभावाने क्रोधाची मुले होतो. इफिस 2:2-3 NKJV
मग मी एका पवित्र माणसाला बोलताना ऐकले; आणि दुसरा पवित्र त्याने निश्चित म्हणाला	त्याच्या देहातील शत्रुत्व नाहीसे करून, म्हणजे जो कायदा

13तेव्हा मी एका पवित्र पुरुषाला बोलताना ऐकले; दुसरा एक पवित्र पुरुष त्या बोलणाऱ्यास म्हणाला, “हा नित्याचा यज्ञयाग, विध्वंसमूलक पातक, पवित्रस्थान व सैन्य ही पायांखाली तुडवणे, ह्या दृष्टान्तात पाहिलेल्या गोष्टी कोठवर चालणार?” दानियल 8:13	15त्याने आपल्या देहाने वैर, म्हणजे आज्ञाविधींचे नियमशास्त्र नाहीसे केले; ह्यासाठी की, स्वतःच्या ठायी दोघांचा एक नवा मानव निर्माण करून त्याने शांती प्रस्थापित करावी; इफिसकरांस पत्र २:१५
14तो मला म्हणाला, “दोन हजार तीनशे दिवस; 1 त्यानंतर पवित्रस्थानाची शुद्धी होईल.” दानियल 8:14	16आणि त्यांचे एक शरीर करून आपण वधस्तंभावर वैरभाव जिवे मारून त्याच्या द्वारे दोघांचा देवाशी समेट करावा. 17आणि त्याने येऊन जे तुम्ही ‘दूर होता’ त्याने तुम्हांला ‘शांतीची सुवार्ता सांगितली व जे जवळ होते त्यांनाही शांतीची सुवार्ता सांगितली; 18कारण त्याच्या द्वारे आत्म्याच्या योगे आपणा उभयतांचा पित्याजवळ प्रवेश होतो. 19तर ह्यावरून तुम्ही आतापासून परके व उपरे नाहीत; पण पवित्र जनांच्या बरोबरीचे नागरिक व देवाच्या घरचे आहात; 20प्रेषित व संदेष्टे ह्या पायावर तुम्ही रचलेले आहात; स्वतः ख्रिस्त येशू मुख्य कोनशिला आहे; 21त्याच्यामध्ये संबंध इमारत जोडून रचली असता प्रभूच्या ठायी वाढत वाढत पवित्र मंदिर होते; 22प्रभूच्या ठायी तुम्हीही आत्म्याच्या

	द्वारे देवाच्या वस्तीसाठी एकत्र रचले जात आहात. इफिस 2:16-22
--	---

इफिस 2 मध्ये, शत्रुत्वाचा वध झाल्यानंतरच मंदिर एकत्र केले जाऊ शकते. आपल्यातील शत्रुत्व नष्ट होण्यासाठी, आपल्याला आत्मा किंवा ख्रिस्ताचे खरे रक्त प्राप्त केले पाहिजे.

परंतु देवाच्या चारित्र्याच्या सत्याने पुरुषांच्या कपाळावर शिक्कामोर्तब होण्यासाठी, त्यांनी शेळीच्या, सैतानाच्या शिंगांमध्ये असलेले खोटे ओळखले पाहिजे. जोपर्यंत आपण सैतानाच्या खोट्या गोष्टींवर विश्वास ठेवतो तोपर्यंत आपण त्याचे गुलाम आहोत. जोपर्यंत आपण या खोट्या गोष्टींमधून बाहेर पडत नाही तोपर्यंत येशूचा आत्मा आपल्याला पापावर मात करण्यास सक्षम करू शकत नाही.

देवाने मनुष्याला त्याच्या पुत्राच्या देणगीच्या संदर्भात सैतानाच्या खोट्या गोष्टींचे अनुसरण करण्याचे फळ पाहण्याची परवानगी दिली आहे. खूप संघर्ष करून, देवाच्या आत्म्याने माणसाला अशा बिंदूवर आणले आहे जिथे माणूस शेवटी खोटे सोडून देऊ शकतो, इतिहासात त्यांचे परिणाम पाहून. बऱ्याच चाचण्यांमधून, चर्चने स्वतःच्या कल्पना (ज्या सैतानाच्या कल्पनांनी भरलेल्या आहेत) सोडून दिल्या आहेत आणि ते आत्म्याने आणि सत्याने समजून घेण्यासाठी केवळ नम्रतेने देवाच्या वचनाकडे पहात आहे.

म्हणून, 1844 मध्ये झालेल्या 2300 वर्षांच्या शेवटी, एक संदेश सुरू झाला जो या घृणास्पदतेचा मुखवटा उघडेल आणि बॅबिलोनला पडेल. तिसरा देवदूत संदेश शेळीच्या शिंगांना उतारा प्रदान करतो.

पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे पाच भाग आहेत जे तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचा पहिला भाग आहे. हे मुद्दे पुस्तकांमध्ये अधिक तपशीलाने समाविष्ट केले आहेत तिसऱ्या देवदूताच्या

संदेशाला सक्षम बनवण्याची गुरुकिल्ली आणि खोट्याच्या पेंटागॉनमधून सुटणे.

1. सार्वकालिक गॉस्पेलसह देवदूत. कायद्याचे सत्य आणि सुवार्ता जे आपल्या अंतःकरणात कायदा लिहितात. (पते देवाच्या कायद्याबद्दल खोटे बोलतात)
 2. देवाची भीती बाळगा... हा संदेश देवाचा प्रश्न कोणाला संबोधित करतो. ट्रिनिटीची शिकवण आणि जन्मलेल्या पुत्राला नाकारणारे सर्व धर्म या संदेशात उघड झाले आहेत. बायबलच्या खऱ्या देवाला एक पुत्र आहे. (पते देवाच्या पुत्राच्या ओळखीबद्दल खोटे बोलतात)
 3. त्याला गौरव द्या.... हा संदेश देवाच्या चारित्र्याबद्दल आहे. हे मात्र जाणून घेण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे येशू ख्रिस्त, कारण त्याने योहान 17:4 मध्ये म्हटले आहे की त्याने पित्याचा गौरव केला किंवा त्याचे गौरव प्रकट केले. पॉल म्हणाला की ख्रिस्त हा पित्याच्या गौरवाचे तेज आहे. ख्रिस्ताने कधीही कोणत्याही व्यक्तीला मारले नाही आणि हे देवाचे चरित्र प्रकट झाले आहे. हा जगात जाण्याचा संदेश आहे, हा संदेश आहे जो देवाचा शिक्का तयार करेल, जे पित्याचे नाव आहे. (पण ते देवाच्या चारित्र्याबद्दल खोटे बोलतात)
 4. त्याच्या न्यायाची वेळ... देवाच्या चारित्र्याचा न्याय करण्यासाठी हि वेळ आहे. तो फक्त अगापे आहे आणि पूर्णपणे निसर्गास देणारा आहे, किंवा तो शक्ती आणि वर्चस्वाचा देव आहे, जे त्याला विरोध करतात त्यांच्यावर मृत्यू ओढवतो? जसे आम्ही
- त्याचा न्याय करा, म्हणून जेव्हा आपण आपल्या पापी जीवनाचा सामना करू तेव्हा आपण स्वतःचा न्याय करू. (खोट्या न्यायाच्या खोट्याला संबोधतो - लहान शिंग खोटे)
5. ज्याने आकाश आणि पृथ्वी निर्माण केली त्याची उपासना करा... निर्मात्याची उपासना करण्यासाठी आणि आपल्याला जीवन देणाऱ्याचा सन्मान करण्यासाठी

हि वेळआहे. हे आपल्यामध्ये जीवन आहे या खोट्याला संबोधित करते.

या संदेशाचा प्रत्येक भाग सैतानाच्या खोट्या गोष्टींना संबोधित करतो आणि त्याच्या राज्याचा नाश करतो, ज्यामुळे बाबेल चा नाश होतो. 1848 मध्ये अँडव्हेटिझमने हा संदेश देण्यास सुरुवात केली आणि अनेक परिषदांनी या संदेशाच्या मूलभूत घटकांवर कार्य केले. पण 1888 चा मेसेज येईपर्यंत हा संदेश मोठ्या आवाजाने गेला नाही.

प्रभू लवकरच येत आहे असा विश्वास ठेवण्याचा दावा करणाऱ्या प्रत्येकाने पूर्वी कधीही शास्त्राचा शोध घ्यावा; कारण सैतान आत्म्यांना अंधारात ठेवण्यासाठी आणि आपण ज्या काळात जगत आहोत त्या काळातील संकटांपासून मन आंधळे करण्यासाठी शक्य तितके प्रयत्न करण्याचा निर्धार केला आहे. प्रत्येक विश्वासणाऱ्याने आपले बायबल मनापासून प्रार्थनेने हाती घ्यावे, सत्य काय आहे हे त्याला पवित्र आत्म्याने प्रबुद्ध व्हावे, यासाठी की त्याला देव आणि त्याने पाठवलेल्या येशू ख्रिस्ताविषयी अधिक जाणून घ्यावे. लपलेल्या खजिन्याप्रमाणे सत्याचा शोध घ्या आणि शत्रूला निराश करा. आपल्यावर परीक्षेची वेळ आली आहे, कारण पाप-क्षमा करणाऱ्या, ख्रिस्ताच्या धार्मिकतेच्या प्रकटीकरणात तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्याने ओरडणे आधीच सुरू झाले आहे. ही देवदूताच्या प्रकाशाची सुरुवात आहे ज्याच्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी भरून जाईल. कारण ज्यांना इशारा देणारा संदेश आला आहे त्या प्रत्येकाचे काम आहे, येशूला उचलून धरणे, त्याला जगासमोर मांडणे, जसे की ते प्रगट केले आहे, प्रतीकांमध्ये छाया आहे, संदेष्ट्यांच्या प्रकटीकरणातून प्रकट झाले आहे. त्याच्या शिष्यांना दिलेले धडे आणि मानवपुत्रांसाठी घडवलेले अद्भुत चमत्कार. पवित्र शास्त्र शोध; कारण तेच त्याच्याविषयी साक्ष देतात. RH नोव्हेंबर 22, 1892, सम. ७

हा संदेश अँडव्हेटिस्ट चर्चने नाकारला.

मग नंतरचा पाऊस--मोठ्याने ओरडणे--साक्षानुसार आणि पवित्र शास्त्रानुसार, "नीतिमत्त्वाची शिकवण" आणि "नीतिमत्त्वानुसार" देखील आहे. आता बंधून्नी, ख्रिस्ताच्या नीतिमतेचा संदेश एक लोक म्हणून आपल्यापासून कधी सुरू झाला?

[प्रेक्षकांमध्ये एक किंवा दोन: "तीन किंवा चार वर्षांपूर्वी."] ते कोणते होते, तीन? किंवा चार? [मंडळी: "चार."] होय, चार. ते कुठे होते? [मंडळ: "मिनियापोलिस."] मग मिनियापोलिस येथे बांधवांनी काय नाकारले? [मंडळीतील काही: "मोठ्याने ओरडणे."] तो धार्मिकतेचा संदेश काय आहे? साक्षीने ते काय आहे ते सांगितले आहे; मोठ्याने ओरडणे - नंतरचा पाऊस. मग मिनियापोलिस येथे ते ज्या भितीदायक स्थितीत उभे होते त्या बांधवांनी काय नाकारले? त्यांनी नंतरचा पाऊस नाकारला - तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचा मोठा आक्रोश. {7 फेब्रुवारी, 1893 ATJ, GCDB 183.5}

पण संदेश परत केव्हा येईल हे एलनजी व्हाईट यांनी दाखवले होते.

आता हा शब्द येतो की मी घोषित केले आहे की न्यूयॉर्कला भरतीच्या लाटेने वाहून नेले आहे. हे मी कधीच सांगितले नाही. मी म्हंटले आहे की, तिथून वर जाणाऱ्या मोठमोठ्या इमारती पाहिल्या, कथेनंतर कथा: 'जेव्हा परमेश्वर पृथ्वीला भयंकर थरथरायला उठेल तेव्हा किती भयानक दृश्ये घडतील! मग प्रकटीकरण 18:1-3 चे शब्द पूर्ण होतील.' प्रकटीकरणाचा संपूर्ण अठरावा अध्याय पृथ्वीवर काय येत आहे याचा इशारा आहे. पण न्यू यॉर्कवर काय येत आहे याबद्दल माझ्याकडे विशेष प्रकाश नाही, फक्त मला माहित आहे की एके दिवशी देवाच्या शक्तीच्या वळणाने आणि उलथून टाकल्या जाणाऱ्या मोठ्या इमारती खाली फेकल्या जातील. जीवन रेखाचित्रे 411

2001 सालापासून, तिसऱ्या देवदूताचा जोरात ओरडणे परत येऊ लागले. आता आम्हाला आमची आत्मा मंदिरे सैतानाच्या खोट्या न्यायाच्या वैरापासून शुद्ध करण्यासाठी आमंत्रित केले आहे. आपल्याला येशूचा आत्मा जो त्याचे रक्त आहे, प्राप्त करण्यासाठी, आपल्याला त्याचे नाव माहित असले पाहिजे; याचा अर्थ असा की आपल्याला माहित आहे की तो जन्मलेला पुत्र आहे आणि तो कोणत्याही प्रकारे हिंसक किंवा निंदा करणारा नाही. जेव्हा आपण या आत्म्यासाठी प्रार्थना करतो तेव्हा आपण पाप, नीतिमत्ता आणि न्यायासाठी दोषी ठरतो (योहान 16:8). आपण किती निंदनीय आणि निर्णयक्षम आहोत हे आपण पाहू, आपण धुळीत नम्र होऊ, आणि आपण आपल्या अंतःकरणात येशूचे मौल्यवान रक्त स्वीकारण्यास तयार होऊ.

18. जटामांनसिने उघडलेली नाराजी

प्रकटीकरण 14 मध्ये सांगितलेली सार्वकालिक सुवार्ता आपल्या जीवनात बाबेल पडण्यासाठी आणि सैतानाच्या शत्रुत्वापासून मुक्त होण्यासाठी आवश्यक घटक प्रकट करते. येशू आपल्याला सांगतो की जेथे सुवार्तेचा प्रचार केला जातो, तेथे मरीये ने त्याच्यासाठी काय केले हे तिचे स्मारक म्हणून सांगितले पाहिजे.

मी तुम्हांला खचीत सांगतो, सर्व जगात जेथे जेथे ही सुवार्ता गाजवतील तेथे तेथे हिने जे केले तेही हिच्या स्मरणार्थ सांगतील.”मत्तय 26:13

मरीयेच्या या कथेत येशूचे पाय मौल्यवान मलमाने धुत असताना आपली अंतःकरणे कशी शुद्ध

केली जातील याची प्रक्रिया आपल्याला दिसून येते. मरीयेने क्षमा केल्याचा आनंद अनुभवला. तिने आपल्या तारणकर्त्याचे शब्द साध्या विश्वासाने स्वीकारले. तिच्या तारणकर्त्यावरील तिच्या प्रेमाच्या अभिव्यक्तीद्वारे, ती शिष्यांमधील शत्रुत्व उघडकीस आणणारी एजंट बनली.

6 तेव्हा येशू बेथानीत कुष्ठरोगी शिमोन ह्याच्या घरी असता, 7 कोणीएक स्त्री बहुमोल सुगंधी तेलाची अलाबास्त्र कुपी घेऊन त्याच्याकडे आली आणि तो भोजनास बसलेला असता तिने त्याच्या मस्तकावर ती ओतली. 8 हे पाहून शिष्य रागावून म्हणाले, “हा नाश कशाला? 9 हे सुगंधी तेल विकून पुष्कळ पैसे आले असते व ते गरिबांना देता आले असते.” मत्तय 26:6-9

धिककाराचा आत्मा, राग आणणारा न्यायाचा आत्मा, खोट्या न्यायाचे फळ आहे. शिष्यांना जरी तिची कृती अतिरेकी वाटली तरी तिला वाईट का वाटू नये? तिला प्रोत्साहन का देत नाही? तिने जे केले त्याचा राग कशाला? मरीयेच्या हृदयातून उमटणाऱ्या प्रेमाच्या अभिव्यक्तींनी शिष्यांच्या, विशेषतः यहुदाच्या हृदयातील कृतज्ञतेची कमतरता उघड केली.

मरीयेचे कार्य शिष्यांना ते दाखवण्यासाठी आवश्यक असलेला धडा होता त्यांच्यावरील प्रेमाची अभिव्यक्ती ख्रिस्ताला आनंद देणारी असेल. तो त्यांच्यासाठी सर्वस्व होता, आणि त्यांना हे समजले नाही की लवकरच ते त्याच्या उपस्थितीपासून वंचित होतील, लवकरच ते त्याच्या महान प्रेमाबद्दल कृतज्ञतेचे चिन्ह देऊ शकत नाहीत. ख्रिस्ताचे एकाकीपण, स्वर्गीय न्यायालयापासून वेगळे झालेले, मानवतेचे जीवन जगणे, शिष्यांनी कधीही समजून घेतले नाही किंवा त्याचे कौतुक केले नाही.

ते असायला हवे होते. त्याच्या शिष्यांनी त्याला त्यांच्याकडून जे मिळायला हवे होते ते दिले नाही म्हणून तो अनेकदा दुःखी होता. त्याला माहीत होते की जर ते त्याच्यासोबत आलेल्या स्वर्गीय देवदूतांच्या प्रभावाखाली असतील, तर त्यांनाही हृदयातील आध्यात्मिक स्नेह व्यक्त करण्यासाठी पुरेसा मोलाचा प्रस्ताव वाटणार नाही. {DA ५६५.१}

स्पाइकनार्डचा सुगंध सोडणे ही मरीये च्या हृदयातील कृतज्ञतेची परिपूर्ण अभिव्यक्ती होती. शिष्यांनी सुगंध श्वास घेतल्याने, त्यांच्याकडे नसलेल्या अनुभवाला सामोरे जावे लागले.

विशेषतः अगापे प्रेमाच्या या कृतीमुळे यहूदाला त्रास झाला.

पिशिवीतील खजिना अनेकदा गरिबांना दिलासा देण्यासाठी काढला जात असे; आणि जेव्हा यहूदाला अत्यावश्यक वाटत नसलेली एखादी वस्तू विकत घेतली जाते तेव्हा तो म्हणायचा, हा कचरा का? त्याची किंमत मी गरीबांसाठी ठेवलेल्या पिशिवीत का टाकली नाही? आता मरीये ची कृती त्याच्या स्वार्थाच्या अगदी विरुद्ध होती त्याला लाज वाटली; आणि त्याच्या प्रथेनुसार, त्याने तिच्या भेटवस्तूवर आक्षेप घेण्याचा एक योग्य हेतू नियुक्त करण्याचा प्रयत्न केला. शिष्यांकडे वळून त्याने विचारले, "हे मलम तीनशे पैशांना विकून गरिबांना का दिले गेले नाही? तो असे म्हणाला की त्याला गरिबांची काळजी होती असे नाही; पण तो चोर होता, त्याच्याकडे पिशिवी होती आणि त्यात जे ठेवले होते ते उघडे होते." DA ५५९.२

यहूदाला येशूने विनाशाचा पुत्र म्हणून संबोधले आहे. पॉल ही संज्ञा घेतो आणि पापाच्या माणसाला लागू करतो.

जोपर्यंत मी जगात त्यांच्याबरोबर होतो तोपर्यंत तू मला दिलेल्या तुझ्या नावात मी त्यांना राखले; मी त्यांचा सांभाळ केला, आणि नाशाच्या पुत्राशिवाय त्यांच्यातून कोणाचा नाश झाला नाही; शास्त्रलेख पूर्ण व्हावा म्हणून असे झाले. योहान १७:१२

कोणीही तुम्हाला कोणत्याही प्रकारे फसवू नये; कारण तो दिवस येणार नाही जोपर्यंत पडणे प्रथम येत नाही [अपोस्टोलिक युगानंतर चर्चचे पडणे], आणि पापाचा मनुष्य प्रकट झाला आहे [पोप आणि त्याची पुरुषांच्या विवेकावर नियंत्रण ठेवणारी व्यवस्था], विनाशाचा पुत्र, २ थेस्सलनीकाकर २:३

यहूदाचा लोभ आणि भ्रामकपणा पापी माणसाच्या कार्याचे प्रतिबिंबित करतो. पृथ्वीच्या इतिहासाच्या अंतिम हालचालीत आपल्यावर तुटून पडणार आहे, एक गरीब स्त्री - एक गरीब अशक्त

ख्रिश्चन धर्मासाठी फारसे महत्त्व नसलेले चर्च गट - पोपचा आणि प्रोटेस्टंट चर्चचा सर्व संताप

बाहेर काढण्यासाठी त्यांच्या कृतीतून ख्रिस्ताचे प्रेम प्रदर्शित करतील.

जसा यहुदाने कृती केली त्यामुळे त्याचा स्वतःचा नाश झाला, त्याचप्रमाणे पोपची कृती करेल ज्यामुळे पृथ्वीवरील राजे तिला आगीत जाळतील (प्रकटी 17:16). इतर शिष्य, ज्यांचे येशूवर खरे प्रेम आहे अशा विविध विरोधक संप्रदायांचे प्रतिनिधित्व करणारे, त्यांच्या प्रभूला नाकारण्याची आणि त्याच्या परीक्षेच्या वेळी त्याच्यापासून पळून जाण्याची किंमत सहन करतील, न्यायाच्या दिवशी त्यांच्या संतांच्या व्यक्तीमध्ये त्यांनी ख्रिस्ताला नकार दिल्याने प्रतिनिधित्व केले जाईल.

परंतु त्यांच्यापैकी अनेकांना त्यांचे खरे चारित्र्य आणि त्यांच्यात असलेले वैर दिसून येईल. त्यानंतर ते हे कबूल करतील आणि त्यांची आत्म्याची मंदिरे शुद्ध होतील. ते येशूच्या आत्म्याला धरतील आणि त्याच्या खऱ्या गुणांनी परिपूर्ण होतील.

आपल्या शत्रुत्वापासून मुक्त होण्यासाठी आपण आता पावले उचलू या. खोट्या न्याय व्यवस्थेचा त्याग करूया; येशूच्या पित्याच्या प्रकटीकरणाप्रमाणे त्याच्या गोड, सुंदर पात्राबद्दल आपण कृतज्ञतेने भरून जाऊ या. चला आपण येशूचे रक्त पिऊ, जो त्याचा गोड आणि कोमल आत्मा आहे, ज्याचे कोणतेही शत्रुत्व नाही, खोटा न्याय नाही तर फक्त प्रेम आहे.